

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 352

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

23 decembrie 2016

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ Directiva (UE) 2016/2370 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2012/34/UE în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători și guvernanta infrastructurii feroviare ⁽¹⁾ 1

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2016/2371 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 de acordare a unei noi asistențe macrofinanciare pentru Regatul Hașemit al Iordaniei 18

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) 2016/2372 al Consiliului din 19 decembrie 2016 de stabilire, pentru 2017, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice din Marea Neagră 26
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2373 al Consiliului din 22 decembrie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1127 31
- ★ Regulamentul delegat (UE) 2016/2374 al Comisiei din 12 octombrie 2016 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de sud-vest 33

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul delegat (UE) 2016/2375 al Comisiei din 12 octombrie 2016 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale din apele de nord-vest	39
★ Regulamentul delegat (UE) 2016/2376 al Comisiei din 13 octombrie 2016 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru moluștele bivalve <i>Venus</i> spp. din apele teritoriale ale Italiei	48
★ Regulamentul delegat (UE) 2016/2377 al Comisiei din 14 octombrie 2016 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1394/2014 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit pelagic în apele de sud-vest	50
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2378 al Comisiei din 21 decembrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95 în ceea ce privește stabilirea prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină	52
Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2379 al Comisiei din 22 decembrie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	55

DECIZII

★ Decizia (PESC) 2016/2380 a Comitetului politic și de securitate din 13 decembrie 2016 de prelungire a mandatului șefului Misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM Georgia) (EUMM GEORGIA/1/2016)	57
★ Decizia (PESC) 2016/2381 a Comitetului politic și de securitate din 14 decembrie 2016 de prelungire a mandatului șefului misiunii PSAC a Uniunii Europene în Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2016)	59
★ Decizia (PESC) 2016/2382 a Consiliului din 21 decembrie 2016 de instituire a Colegiului European de Securitate și Apărare (CESA) și de abrogare a Deciziei 2013/189/PESC	60
★ Decizia (PESC) 2016/2383 a Consiliului din 21 decembrie 2016 privind sprijinul acordat de Uniune pentru activitățile Agenției Internaționale pentru Energie Atomică în domeniul siguranței nucleare și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă	74
★ Decizia (PESC) 2016/2384 a Consiliului din 22 decembrie 2016 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de modificare a Deciziei (PESC) 2016/1136	92

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/2370 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 14 decembrie 2016****de modificare a Directivei 2012/34/UE în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători și guvernanta infrastructurii feroviare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ instituie un spațiu feroviar unic european, cu norme comune privind guvernanta întreprinderilor feroviare și a administratorilor de infrastructură, finanțarea și tarifarea infrastructurii, condițiile de acces la infrastructura și la serviciile feroviare și supravegherea reglementară a pieței feroviare. Finalizarea spațiului feroviar unic european ar trebui realizată prin extinderea principiului accesului liber la piețele feroviare naționale și prin reformarea guvernantei administratorilor de infrastructură, cu obiectivul de a garanta egalitatea de acces la infrastructură.
- (2) Creșterea transportului feroviar de călători nu a ținut pasul cu evoluția altor moduri de transport. Finalizarea spațiului feroviar unic european ar trebui să contribuie la continuarea dezvoltării transportului feroviar ca o alternativă credibilă la alte moduri de transport. În acest context, este esențial ca legislația de instituire a spațiului feroviar unic european să fie aplicată într-o manieră eficace în termenele prevăzute.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 17 octombrie 2016 (JO C 431, 22.11.2016, p. 1). Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽⁴⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

- (3) Piețele de servicii de transport feroviar de marfă și de transport internațional feroviar de călători din Uniune au fost deschise concurenței din 2007 și respectiv 2010, în conformitate cu Directiva 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. În plus, unele state membre au deschis concurenței și piețele lor de servicii de transport intern de călători, prin introducerea unor drepturi de acces liber, prin atribuirea competitivă a contractelor de servicii publice, sau prin ambele. Această deschidere a pieței ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra funcționării spațiului feroviar unic european, având ca rezultat servicii de mai bună calitate pentru utilizatori.
- (4) Anumite derogări de la domeniul de aplicare al Directivei 2012/34/UE ar trebui să le permită statelor membre să țină seama de particularitățile structurii și organizării sistemelor feroviare de pe teritoriul lor, asigurând, totodată, integritatea spațiului feroviar unic european.
- (5) Operarea infrastructurii feroviare pe o rețea include sistemele de control-comandă și semnalizare. Atât timp cât linia respectivă este încă în exploatare, administratorul de infrastructură ar trebui, în primul rând, să se asigure că infrastructura este adecvată pentru utilizarea stabilită.
- (6) Pentru a stabili dacă o întreprindere ar trebui să fie considerată integrată vertical, ar trebui să se aplice noțiunea de control în sensul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽³⁾. În cazul în care un administrator de infrastructură și o întreprindere feroviară sunt pe deplin independente una față de cealaltă, însă amândouă sunt controlate în mod direct de către stat fără vreo entitate intermediară, acestea ar trebui să fie considerate ca fiind separate. Un minister care exercită controlul atât asupra unei întreprinderi feroviare, cât și a unui administrator de infrastructură, nu ar trebui să fie considerat o entitate intermediară.
- (7) Prezenta directivă introduce noi cerințe menite să asigure independența administratorului de infrastructură. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a alege între diferite modele organizaționale, de la separarea structurală totală la integrarea verticală, sub rezerva unor garanții corespunzătoare, care să asigure imparțialitatea administratorului de infrastructură în ceea ce privește funcțiile esențiale, gestionarea traficului și planificarea întreținerii. Statele membre ar trebui să se asigure că, în limitele de tarifyare și de alocare în vigoare, administratorul de infrastructură se bucură de independență organizațională și decizională în ceea ce privește funcțiile sale esențiale.
- (8) Ar trebui să se aplice garanții în cadrul întreprinderilor integrate vertical, pentru a se asigura că nicio altă entitate juridică din cadrul întreprinderilor respective nu exercită o influență decisivă asupra numirilor și destituirilor persoanelor responsabile cu luarea deciziilor în ceea ce privește funcțiile esențiale. În acest context, statele membre ar trebui să asigure existența unor proceduri privind reclamațiile.
- (9) Statele membre ar trebui să instituie un cadru național privind evaluarea conflictelor de interese. În acest cadru, organismul de reglementare ar trebui să ia în considerare orice interese de natură personală, financiară, economică sau profesională care ar putea influența în mod necorespunzător imparțialitatea administratorului de infrastructură. În cazul în care un administrator de infrastructură și o întreprindere feroviară sunt independente una de cealaltă, faptul că acestea sunt controlate direct de aceeași autoritate a unui stat membru nu ar trebui să fie considerat ca dând naștere unui conflict de interese în înțelesul prezentei directive.
- (10) Adoptarea deciziilor de către administratorii de infrastructură în ceea ce privește alocarea traseelor și în ceea ce privește tarifyarea infrastructurii reprezintă funcții esențiale pentru a garanta un acces echitabil și nediscriminatoriu la infrastructura feroviară. Ar trebui să existe garanții stricte pentru a se evita orice abuz de influență asupra deciziilor luate de administratorul de infrastructură referitoare la astfel de funcții. Respectivele garanții ar trebui să fie adaptate pentru a ține seama de structurile diferite de guvernare ale entităților feroviare.
- (11) Ar trebui să fie adoptate, de asemenea, măsuri corespunzătoare pentru a se asigura faptul că funcțiile de gestionare a traficului și de planificare a întreținerii sunt exercitate în mod imparțial, astfel încât să se evite orice denaturare a concurenței. În acest cadru, administratorii de infrastructură ar trebui să se asigure că întreprinderile feroviare au acces la informațiile relevante. În acest context, în cazul în care întreprinderilor feroviare li s-a acordat un acces suplimentar la procesul de gestionare a traficului de către administratorii de infrastructură, accesul respectiv ar trebui acordat în condiții egale tuturor întreprinderilor feroviare în cauză.

⁽¹⁾ Directiva 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 164, 30.4.2004, p. 164).

⁽²⁾ Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare și a Directivei 2001/14/CE privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifyarea utilizării infrastructurii feroviare (JO L 315, 3.12.2007, p. 44).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

- (12) În cazul în care funcțiile esențiale sunt îndeplinite de un organism independent de tarificare și/sau de alocare, imparțialitatea administratorului de infrastructură în ceea ce privește funcțiile de gestionare a traficului și de întreținere ar trebui să fie garantată, fără a fi necesar transferul acestor funcții către o entitate independentă.
- (13) Organismele de reglementare ar trebui să aibă competența de a monitoriza gestionarea traficului, planificarea lucrărilor de reînnoire, precum și a celor de întreținere programate și neprogramate, astfel încât să se asigure că acestea nu generează discriminare.
- (14) Statele membre ar trebui, ca regulă generală, să se asigure că administratorul de infrastructură este responsabil cu operarea, întreținerea și reînnoirea unei rețele și că îi este încredințată dezvoltarea infrastructurii feroviare pe această rețea. În cazul în care respectivele funcții sunt externalizate către entități diferite, administratorul de infrastructură ar trebui totuși să păstreze competența de supraveghere și să dețină responsabilitatea ultimă pentru exercitarea funcțiilor respective.
- (15) Administratorii de infrastructură care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical pot să externalizeze anumite funcții, altele decât funcțiile esențiale din cadrul întreprinderii respective sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezenta directivă, dacă aceasta nu dă naștere la niciun conflict de interese și dacă este garantată confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial. Funcțiile esențiale nu ar trebui să fie externalizate către nicio altă entitate a întreprinderii integrate vertical, cu excepția cazului în care o astfel de entitate exercită exclusiv funcții esențiale.
- (16) După caz, în special din motive de eficiență, inclusiv în cazul parteneriatelor public-privat, funcțiile de administrare a infrastructurii pot fi partajate între administratori de infrastructură diferiți. Fiecare dintre administratorii de infrastructură ar trebui să fie pe deplin responsabil pentru funcțiile pe care le exercită.
- (17) Transferurile financiare dintre administratorul de infrastructură și întreprinderile feroviare, precum și, în cazul întreprinderilor integrate vertical, între administratorul de infrastructură și orice altă entitate juridică a întreprinderii integrate ar trebui împiedicate, în cazul în care acestea ar putea conduce la o denaturare a concurenței de pe piață, în special ca urmare a subvențiilor încrucișate.
- (18) Administratorii de infrastructură pot utiliza veniturile din activitățile de administrare a rețelei de infrastructură, care implică utilizarea de fonduri publice, pentru a-și finanța propria afacere sau pentru a plăti dividende investitorilor lor, ca randament al investițiilor acestora în infrastructura feroviară. Printre acești investitori se pot număra statul și orice acționar privat, dar nu și întreprinderile care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical și care exercită controlul atât asupra unei întreprinderi feroviare cât și asupra respectivului administrator de infrastructură. Dividendele provenite din activități care nu implică utilizarea de fonduri publice sau venituri din tarifele de utilizare a infrastructurii feroviare pot fi folosite, de asemenea, de întreprinderile care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical și care exercită controlul atât asupra unei întreprinderi feroviare, cât și asupra respectivului administrator de infrastructură.
- (19) Principiile de tarificare nu ar trebui să împiedice posibilitatea ca veniturile provenite din tarifele de utilizare a infrastructurii să tranziteze conturile statului.
- (20) În cazul în care în cadrul unei întreprinderi integrate vertical administratorul de infrastructură nu dispune de personalitate juridică distinctă, iar funcțiile esențiale sunt externalizate prin atribuirea lor către un organism independent de tarificare și/sau de alocare, dispozițiile relevante privind transparența financiară și independența administratorului de infrastructură ar trebui să se aplice *mutatis mutandis* la nivelul anumitor divizii din cadrul întreprinderii.
- (21) În scopul realizării unei gestiuni eficiente a rețelelor și a unei utilizări eficiente a infrastructurii, ar trebui asigurată o mai bună coordonare între administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare prin utilizarea unor mecanisme de coordonate adecvate.
- (22) În vederea facilitării prestării de servicii de transport feroviar eficiente și eficace în cadrul Uniunii, ar trebui să fie instituită o rețea europeană a administratorilor de infrastructură, pornind de la platformele existente. În scopul participării la această rețea, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a alege organismul sau organismele care ar trebui să fie considerate administratorii lor principali de infrastructură.
- (23) Având în vedere caracterul eterogen al rețelelor din punctul de vedere al dimensiunii și densității acestora și varietatea structurilor organizaționale ale autorităților naționale, locale și regionale și experiențele fiecăreia în parte în ceea ce privește procesul de deschidere a pieței, statele membre ar trebui să dispună de suficientă flexibilitate pentru a-și organiza rețelele feroviare astfel încât să se poată pune în practică servicii prin acces direct și servicii oferite în urma încheierii unor contracte de servicii publice și pentru a garanta servicii de înaltă calitate și ușor accesibile pentru toți călătorii.

- (24) Faptul de a acorda întreprinderilor feroviare din Uniune dreptul de acces la infrastructura feroviară în toate statele membre pentru a opera servicii de transport intern de călători ar putea avea implicații pentru organizarea și finanțarea serviciilor de transport feroviar de călători prestate în cadrul unui contract de servicii publice. Este necesar ca statele membre să aibă opțiunea, bazându-se pe o decizie a organismului de reglementare relevant, de a limita drepturile de acces, dacă acestea ar compromite echilibrul economic al contractelor de servicii publice.
- (25) Dreptul întreprinderilor feroviare de a li se permite accesul la infrastructură nu aduce atingere posibilității autorității competente de a acorda drepturi exclusive în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1370/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau de a atribui un contract de servicii publice în mod direct, în condițiile stabilite la articolul 5 din respectivul regulament. Existența unui astfel de contract de servicii publice nu ar trebui să permită unui stat membru să limiteze dreptul de acces al altor întreprinderi feroviare la infrastructura feroviară în cauză pentru furnizarea serviciilor de transport feroviar de călători, cu excepția cazului în care astfel de servicii ar compromite echilibrul economic al contractului de achiziții publice de servicii.
- (26) Organismele de reglementare ar trebui să evalueze, pe baza unei analize economice obiective, dacă echilibrul economic al contractelor de servicii publice existente ar urma să fie compromis, în urma unei solicitări înaintate de părțile interesate.
- (27) Procesul de evaluare ar trebui să țină cont de necesitatea de a oferi tuturor actorilor din cadrul pieței o certitudine juridică suficientă pentru dezvoltarea activităților lor. Procedura ar trebui să fie cât mai simplă, eficientă și transparentă cu putință, precum și coerentă cu procesul de alocare a capacității de infrastructură.
- (28) Statele membre pot asocia anumite condiții dreptului de acces la infrastructură, pentru a permite punerea în aplicare a unui grafic de circulație integrat pentru serviciile de transport feroviar intern de călători, cu condiția să fie asigurat un acces nediscriminatoriu.
- (29) Dezvoltarea infrastructurii feroviare și îmbunătățirea calității serviciilor de transport feroviar de călători reprezintă priorități esențiale în promovarea unui sistem durabil de transport și de mobilitate în Europa. În special, dezvoltarea unei rețele feroviare de mare viteză are potențialul de a crea legături mai bune și mai rapide între centrele economice și culturale ale Europei. Serviciile feroviare de mare viteză conectează oamenii și piețele într-un mod rapid, fiabil, ecologic și eficient din punctul de vedere al costurilor și încurajează orientarea călătorilor către transportul feroviar. Prin urmare, este deosebit de important să se încurajeze atât investițiile publice, cât și cele private în infrastructura feroviară de mare viteză, să se creeze condiții favorabile pentru un randament pozitiv al investițiilor și să se maximizeze beneficiile economice și sociale care decurg din aceste investiții. Ar trebui să se mențină posibilitatea ca statele membre să opteze pentru diferite modalități de a promova investițiile în infrastructură feroviară de mare viteză și utilizarea liniilor de mare viteză.
- (30) În vederea dezvoltării pieței pentru serviciile de transport de călători de mare viteză și în vederea promovării unei utilizări optime a infrastructurii existente, precum și pentru a încuraja competitivitatea serviciilor de transport de călători de mare viteză în beneficiul călătorilor, accesul liber în ceea ce privește serviciile de transport de călători de mare viteză ar trebui să fie limitat numai în condiții specifice și în urma unei analize economice obiective efectuate de organismul de reglementare.
- (31) Pentru a permite călătorilor să aibă acces la datele necesare pentru planificarea călătoriilor și rezervarea biletelor în interiorul Uniunii, ar trebui să fie promovate sistemele comune de informații și de emitere a biletelor directe care au fost elaborate de piață. Având în vedere importanța promovării unor sisteme de transport public fără sincope, întreprinderile feroviare ar trebui să fie încurajate să lucreze la elaborarea unor astfel de sisteme care să permită opțiuni de mobilitate multimodale, transfrontaliere, de la punctul de plecare până la destinație.
- (32) Sistemele de emitere a biletelor directe ar trebui să fie interoperabile și nediscriminatorii. Întreprinderile feroviare ar trebui să contribuie la elaborarea unor astfel de sisteme punând la dispoziție, în mod nediscriminatoriu și într-un format interoperabil, toate datele relevante necesare pentru planificarea călătoriilor și rezervarea biletelor. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste sisteme nu fac discriminări între întreprinderile feroviare și că acestea respectă necesitatea de a asigura confidențialitatea informațiilor comerciale, protecția datelor cu caracter personal și respectarea normelor în materie de concurență. Comisia ar trebui să monitorizeze elaborarea unor astfel de sisteme și să prezinte un raport în acest sens, iar dacă este cazul ar trebui să prezinte propuneri legislative.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

- (33) Statele membre ar trebui să se asigure că furnizarea de servicii de transport feroviar reflectă cerințele legate de garantarea unei protecții sociale adecvate, asigurând totodată evoluția lină spre realizarea spațiului feroviar unic european. În acest context, obligațiile care decurg în conformitate cu dreptul intern din contractele colective cu caracter obligatoriu sau din acordurile încheiate între partenerii sociali și din standardele sociale relevante ar trebui respectate. Aceste obligații nu ar trebui să aducă atingere legislației Uniunii în domeniul dreptului social și al dreptului muncii. Comisia ar trebui să sprijine în mod activ activitatea desfășurată în cadrul dialogului social sectorial în domeniul feroviar.
- (34) În cadrul revizuirii în curs a Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea unor noi acte legislative privind certificarea personalului de bord feroviar.
- (35) Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide cu privire la strategiile de finanțare adecvate pentru accelerarea implementării Sistemului european de control al trenurilor (ETCS) și în special în ceea ce privește oportunitatea diferențierii tarifelor de acces la calea ferată.
- (36) Administratorii de infrastructură ar trebui să coopereze în privința incidentelor sau accidentelor care au un impact asupra traficului transfrontalier pentru a disemina orice informație relevantă de natură să restabilească rapid traficul normal.
- (37) În vederea atingerii obiectivelor spațiului feroviar unic european, organismele de reglementare ar trebui să coopereze pentru a asigura accesul nediscriminatoriu la infrastructura feroviară.
- (38) În special, este esențial ca organismele de reglementare să coopereze în ceea ce privește chestiunile legate de serviciile feroviare internaționale sau de infrastructura feroviară binațională care necesită decizii din partea a două sau mai multe organisme de reglementare, cu scopul de a-și coordona procesul decizional, pentru a evita insecuritatea juridică și pentru a asigura eficiența serviciilor feroviare internaționale.
- (39) În cadrul procesului de deschidere spre concurență a piețelor feroviare naționale prin acordarea de acces la rețele oricărei întreprinderi feroviare, statele membre ar trebui să dispună de o perioadă de tranziție suficientă pentru a-și putea adapta dreptul intern și structurile organizaționale. În consecință, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține normele naționale existente privind accesul pe piață până la sfârșitul perioadei de tranziție.
- (40) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2012/34/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre pot exclude de la aplicarea dispozițiilor articolelor 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8 și 13 și ale capitolului IV următoarele:”

(b) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Statele membre pot exclude de la aplicarea dispozițiilor articolelor 7, 7a, 7b, 7c, 7d și 8:

Liniile locale cu trafic redus care nu depășesc 100 km, utilizate pentru traficul de marfă între o rețea principală și punctele de origine și de destinație ale transferurilor efectuate pe aceste linii, cu condiția ca liniile respective să fie gestionate de alte entități decât administratorul principal de infrastructură și ca: (a) liniile respective să fie

⁽¹⁾ Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51).

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

utilizate de un singur operator de transport de marfă; sau (b) funcțiile esențiale în legătură cu liniile respective să fie îndeplinite de un organism care nu este controlat de nicio întreprindere feroviară. În cazul în care există un singur operator de transport de marfă, statele membre îl pot exclude, de asemenea, de la aplicarea capitolului IV până în momentul în care un alt candidat solicită capacitate. Prezentul alineat poate fi aplicat, totodată, în cazul în care linia este utilizată, într-o măsură limitată, și pentru serviciile de transport de călători. Statele membre informează Comisia cu privire la intenția lor de a exclude aceste linii de la aplicarea articolelor 7, 7a, 7b, 7c, 7d și 8.

(3b) Statele membre pot exclude de la aplicarea dispozițiilor articolelor 7, 7a, 7b, 7c, și 7d:

Rețelele regionale cu trafic redus gestionate de o altă entitate decât administratorul principal de infrastructură și utilizate pentru operarea serviciilor regionale de transport de călători furnizate de o singură întreprindere feroviară, alta decât întreprinderea feroviară tradițională din statul membru, până când se solicită capacitate pentru serviciile de transport de călători pe linia respectivă și cu condiția ca respectiva întreprindere să fie independentă de orice întreprindere feroviară care operează servicii de transport de marfă. Prezentul alineat poate fi aplicat, totodată, în cazul în care linia este utilizată, într-o măsură limitată, și pentru servicii de transport de marfă. Statele membre informează Comisia cu privire la intenția lor de a exclude aceste linii de la aplicarea articolelor 7, 7a, 7b, 7c și 7d.”

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a se aduce atingere alineatului (3), statele membre pot exclude de la aplicarea articolului 8 alineatul (3) infrastructurile feroviare locale și regionale care nu prezintă importanță strategică pentru funcționarea pieței feroviare, iar de la aplicarea articolelor 7, 7a, 7c și a capitolului IV, infrastructurile feroviare locale care nu prezintă importanță strategică pentru funcționarea pieței feroviare. Statele membre notifică Comisiei intenția lor de a exclude astfel de infrastructuri feroviare. Comisia adoptă prin acte de punere în aplicare decizia sa cu privire la posibilitatea de a considera o astfel de infrastructură feroviară ca fiind lipsită de importanță strategică. La adoptarea respectivei decizii, Comisia ține cont de lungimea liniilor de cale ferată vizate, de nivelul de utilizare a acestora și de volumul de trafic care ar putea fi afectat. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 62 alineatul (2).”

(d) se introduce următorul alineat:

„(8a) Pentru o perioadă de 10 ani de la 24 decembrie 2016, statele membre pot exclude de la aplicarea capitolelor II și IV din prezenta directivă, cu excepția articolelor 10, 13 și 56, liniile de cale ferată izolate cu o lungime sub 500 km și cu ecartament diferit de cel al rețelei naționale principale, care asigură conexiunea cu o țară terță în care nu se aplică legislația Uniunii în domeniul feroviar și care sunt gestionate de un alt administrator de infrastructură decât rețeaua națională principală. Întreprinderile feroviare care operează exclusiv pe aceste linii pot fi excluse de la aplicarea capitolului II.

Aceste excluderi pot fi reînnoite pentru perioade care nu depășesc cinci ani. Cu cel puțin 12 luni înainte de expirarea datei excluderii, un stat membru care intenționează să reînnoiască o excludere informează Comisia cu privire la intenția sa în acest sens. Comisia examinează dacă sunt întrunite în continuare condițiile pentru a beneficia de o excludere, prevăzute la primul paragraf. În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, Comisia adoptă prin acte de punere în aplicare decizia sa cu privire la încetarea excluderii. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 62 alineatul (2).”

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(12) În cazul în care există deja un parteneriat public-privat, încheiat anterior datei de 16 iunie 2015 și partea privată din cadrul respectivului parteneriat este totodată o întreprindere feroviară responsabilă cu furnizarea de servicii de transport feroviar de călători pe infrastructură, statele membre pot continua să excludă o astfel de parte privată de la aplicarea articolelor 7, 7a și 7d și să limiteze dreptul de îmbarcare și de debarcare a călătorilor în cazul serviciilor operate de întreprinderile feroviare pe aceeași infrastructură ca serviciile de transport de călători furnizate de partea privată în cadrul parteneriatului public-privat.

(13) Administratorii de infrastructură privați care fac parte dintr-un parteneriat public-privat încheiat înainte de 24 decembrie 2016 și care nu beneficiază de fonduri publice sunt excluși din domeniul de aplicare al articolului 7d, cu condiția ca împrumuturile și garanțiile financiare operate de administratorul de infrastructură să nu fie în beneficiul direct sau indirect al unor întreprinderi feroviare specifice.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «administratorul de infrastructură» înseamnă orice organism sau firmă responsabilă de operarea, întreținerea și reînnoirea infrastructurii feroviare pe o rețea, precum și responsabilă de participarea la dezvoltarea acesteia, în conformitate cu norme stabilite de statul membru în cadrul politicii sale generale privind dezvoltarea și finanțarea infrastructurii;”;

(b) se introduc următoarele puncte:

- „2a. «dezvoltarea infrastructurii feroviare» înseamnă planificarea rețelei, planificarea financiară și a investițiilor, precum și construcția și modernizarea infrastructurii;
- 2b. «operarea infrastructurii feroviare» înseamnă alocarea traselor, gestionarea traficului și tarifarea infrastructurii;
- 2c. «întreținerea infrastructurii feroviare» înseamnă lucrări care vizează păstrarea stării și a capacității infrastructurii existente;
- 2d. «reînnoirea infrastructurii feroviare» înseamnă lucrările majore de înlocuire pe infrastructura existentă care nu schimbă performanțele globale ale acesteia;
- 2e. «modernizarea infrastructurii feroviare» înseamnă lucrări majore de modificare a infrastructurii care îmbunătățesc performanțele globale ale acesteia;
- 2f. «funcții esențiale» ale administrării infrastructurii înseamnă luarea deciziilor în legătură cu alocarea traselor, inclusiv definirea și evaluarea disponibilității traselor, precum și repartizarea traselor individuale și luarea deciziilor privind tarifarea infrastructurii, inclusiv stabilirea și perceperea tarifelor, în conformitate cu cadrul de tarifare și cu cadrul de alocare a capacităților instituit de statele membre în conformitate cu articolele 29 și 39.”;

(c) se adaugă următoarele puncte:

„31. «întreprindere integrată vertical» înseamnă o întreprindere în cadrul căreia, în sensul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului (*):

- (a) un administrator de infrastructură este controlat de o întreprindere care, în același timp, controlează una sau mai multe întreprinderi feroviare care operează servicii feroviare pe rețeaua administratorului de infrastructură;
- (b) un administrator de infrastructură este controlat de una sau mai multe întreprinderi feroviare care operează servicii feroviare pe rețeaua administratorului de infrastructură; sau
- (c) una sau mai multe întreprinderi feroviare care operează servicii feroviare pe rețeaua administratorului de infrastructură sunt controlate de un administrator de infrastructură.

Aceasta înseamnă, de asemenea, o întreprindere constând din divizii distincte, inclusiv un administrator de infrastructură și una sau mai multe divizii care furnizează servicii de transport care nu au personalitate juridică distinctă.

În cazul în care un administrator de infrastructură și o întreprindere feroviară sunt pe deplin independente una față de cealaltă, însă amândouă sunt controlate în mod direct de un stat membru fără vreo entitate intermediară, acestea nu sunt considerate a constitui o întreprindere integrată vertical în sensul prezentei directive.

- 32. «parteneriat public-privat» înseamnă un acord cu caracter obligatoriu între organisme publice și una sau mai multe întreprinderi, altele decât administratorul principal de infrastructură al unui stat membru, în temeiul căruia întreprinderile construiesc și/sau finanțează, parțial sau total, infrastructura feroviară și/sau dobândesc dreptul de a exercita oricare dintre funcțiile enumerate la punctul 2 pentru o perioadă predefinită. Acordul poate lua orice formă cu caracter juridic obligatoriu prevăzută în dreptul intern;
- 33. «consiliul de administrație» înseamnă organismul de nivel înalt al unei întreprinderi care îndeplinește funcții executive și administrative, responsabil și răspunzător pentru administrarea cotidiană a întreprinderii;
- 34. «consiliul de supraveghere» înseamnă organismul de cel mai înalt nivel al unei întreprinderi care îndeplinește atribuții de supraveghere, inclusiv exercitarea controlului asupra consiliului de administrație și a deciziilor strategice generale privind întreprinderea;
- 35. «bilet direct» înseamnă biletul sau biletele de transport care reprezintă un contract pentru servicii de transport feroviar succesive executate de către una sau mai multe întreprinderi feroviare;
- 36. «servicii de transport de călători de mare viteză» înseamnă servicii de transport feroviar de călători efectuate fără opriri intermediare între două locuri separate cel puțin de o distanță mai mare de 200 de km, pe linii special concepute pentru mare viteză, echipate pentru viteze în general de cel puțin 250 km/h și care funcționează în medie la aceste viteze.

(*) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul (CE) privind concentrările economice) (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).”

3. La articolul 6, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul prezentului articol, statele membre care aplică articolul 7a alineatul (3) solicită ca întreprinderea să fie organizată în divizii distincte care să nu aibă personalitate juridică distinctă în cadrul aceleiași întreprinderi.”

4. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Independența administratorului de infrastructură

(1) Statele membre se asigură că administratorul de infrastructură este responsabil cu operarea, întreținerea și reînnoirea unei rețele și că îi este încredințată dezvoltarea infrastructurii feroviare pe respectiva rețea, în conformitate cu dreptul intern.

Statele membre se asigură că nicio altă entitate juridică din cadrul întreprinderii integrate vertical nu exercită o influență decisivă asupra deciziilor luate de administratorul de infrastructură în ceea ce privește funcțiile esențiale.

Statele membre se asigură că membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație al administratorului de infrastructură și administratorii aflați direct în subordinea lor acționează în mod nediscriminatoriu și că imparțialitatea lor nu este afectată de niciun conflict de interese.

(2) Statele membre se asigură că administratorul de infrastructură este organizat sub forma unei entități distincte din punct de vedere juridic de orice întreprindere feroviară, iar în cadrul întreprinderilor integrate vertical, de orice alte entități juridice din interiorul întreprinderii.

(3) Statele membre se asigură că aceleași persoane nu pot fi angajate sau numite simultan:

- (a) ca membri ai consiliului de administrație al unui administrator de infrastructură și ca membri ai consiliului de administrație al unei întreprinderi feroviare;
- (b) ca persoane responsabile cu luarea deciziilor privind funcțiile esențiale și ca membri ai consiliului de administrație al unei întreprinderi feroviare;
- (c) în cazul în care există un consiliu de supraveghere, ca membri ai consiliului de supraveghere al unui administrator de infrastructură și ca membri ai consiliului de supraveghere al unei întreprinderi feroviare;
- (d) ca membri ai consiliului de supraveghere al unei întreprinderi care face parte dintr-o întreprindere integrată vertical și care exercită controlul atât asupra unei întreprinderi feroviare, cât și asupra unui administrator de infrastructură și ca membri ai consiliului de administrație al respectivului administrator de infrastructură.

(4) În cadrul întreprinderilor integrate vertical, membrii consiliului de administrație al administratorului de infrastructură, precum și persoanele responsabile de luarea deciziilor privind funcțiile esențiale nu primesc nicio remunerație bazată pe performanță din partea niciunei alte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical și nu primesc nicio primă legată în principal de performanța financiară a unor anumite întreprinderi feroviare. Cu toate acestea, le pot fi oferite stimulente legate de performanța globală a sistemului feroviar.

(5) În cazul în care sistemele de informații sunt comune mai multor entități din cadrul unei întreprinderi integrate vertical, accesul la informațiile sensibile referitoare la funcțiile esențiale este limitat la personalul autorizat al administratorului de infrastructură. Informațiile sensibile nu sunt comunicate altor entități din cadrul unei întreprinderi integrate vertical.

(6) Dispozițiile de la alineatul (1) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere drepturilor decizionale ale statelor membre în ceea ce privește dezvoltarea și finanțarea infrastructurii feroviare și competențelor statelor membre în ceea ce privește finanțarea și tariful infrastructurii, precum și alocarea capacităților, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2), precum și la articolele 8, 29 și 39.”

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 7a

Independența funcțiilor esențiale

(1) Statele membre se asigură că, în ceea ce privește funcțiile esențiale, administratorul de infrastructură beneficiază de independență organizațională și decizională în limitele prevăzute la articolul 4 alineatul (2), precum și la articolele 29 și 39.

- (2) Pentru aplicarea alineatului (1), statele membre se asigură, în special, că:
- (a) o întreprindere feroviară sau orice altă entitate juridică nu exercită o influență decisivă asupra administratorului de infrastructură în ceea ce privește funcțiile esențiale, fără a aduce atingere rolului statelor membre în ceea ce privește stabilirea cadrului de tarificare și a cadrului de alocare a capacităților, precum și a regulilor specifice de tarificare în conformitate cu articolele 29 și 39;
 - (b) o întreprindere feroviară sau orice altă entitate juridică din cadrul întreprinderii integrate vertical nu exercită o influență decisivă asupra numirilor și destituirilor persoanelor responsabile cu luarea deciziilor privind funcțiile esențiale;
 - (c) mobilitatea persoanelor care sunt responsabile de funcțiile esențiale nu creează conflicte de interese.
- (3) Statele membre pot decide că tarificarea infrastructurii și alocarea traselor sunt realizate de un organism de tarificare și/sau un organism de alocare care sunt independente de orice întreprindere feroviară în ceea ce privește forma lor juridică, organizarea și procesul decizional. În acest caz, statele membre pot decide să nu aplice dispozițiile de la articolul 7 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (3) literele (c) și (d).

Articolul 7 alineatul (3) litera (a) și articolul 7 alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis* șefilor de divizii însărcinate cu administrarea infrastructurii și furnizarea de servicii de transport feroviar.

- (4) Acele dispoziții ale prezentei directive care se referă la funcțiile esențiale ale unui administrator de infrastructură se aplică organismului de tarificare și/sau organismului de alocare independente.

Articolul 7b

Imparțialitatea administratorului de infrastructură în ceea ce privește gestionarea traficului și planificarea întreținerii

- (1) Statele membre se asigură că funcțiile de gestionare a traficului și de planificare a întreținerii sunt exercitate în mod transparent și nediscriminatoriu și că persoanele responsabile cu luarea deciziilor privind respectivele funcții nu sunt afectate de niciun conflict de interese.
- (2) În ceea ce privește gestionarea traficului, statele membre se asigură că întreprinderile feroviare au acces deplin și în timp util la informațiile relevante în caz de perturbări care le afectează. În cazul în care administratorul de infrastructură acordă acces suplimentar la procesul de gestionare a traficului, acesta este acordat întreprinderilor feroviare vizate într-un mod transparent și nediscriminatoriu.
- (3) În ceea ce privește planificarea pe termen lung a lucrărilor majore de întreținere și/sau reînnoire a infrastructurii feroviare, administratorul de infrastructură consultă solicitanții și ține seama în cea mai mare măsură posibilă de preocupările exprimate.

Programarea lucrărilor de întreținere se efectuează de către administratorul de infrastructură în mod nediscriminatoriu.

Articolul 7c

Externalizarea și partajarea funcțiilor administratorului de infrastructură

- (1) Cu condiția ca acest fapt să nu dea naștere la niciun conflict de interese și să fie garantată confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, administratorul de infrastructură poate:
- (a) să externalizeze anumite funcții către o altă entitate, dacă acesta din urmă nu este o întreprindere feroviară nu controlează, sau nu este controlată de o întreprindere feroviară. În cadrul unei întreprinderi integrate vertical, funcțiile esențiale nu sunt externalizate către nicio altă entitate a întreprinderii integrate vertical, cu excepția cazului în care o astfel de entitate exercită exclusiv funcții esențiale.
 - (b) să externalizeze execuția de lucrări și atribuțiile aferente privind dezvoltarea, întreținerea și reînnoirea infrastructurii feroviare unor întreprinderi feroviare sau unor societăți care controlează întreprinderea feroviară sau sunt controlate de întreprinderea feroviară.

Administratorul de infrastructură își păstrează competența de supraveghere și deține responsabilitatea ultimă pentru exercitarea funcțiilor descrise la articolul 3 alineatul (2). Orice entitate care îndeplinește funcțiile esențiale respectă articolele 7, 7a, 7b și 7d.

(2) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1), funcțiile privind gestionarea infrastructurii pot fi îndeplinite de administratorii de infrastructură, inclusiv de părți la acordurile de parteneriat public-privat, cu condiția ca toate aceste entități să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 7 alineatele (2)-(6), precum și la articolele 7a, 7b și 7d și să își asume responsabilitatea deplină pentru exercitarea funcțiilor în cauză.

(3) În cazul în care funcțiile esențiale nu sunt atribuite unui furnizor de energie, acesta este scutit de normele aplicabile administratorilor de infrastructură, sub rezerva asigurării respectării dispozițiilor relevante privind dezvoltarea rețelei, în special ale articolului 8.

(4) Sub rezerva supravegherii de către organismul de reglementare sau orice alt organism competent independent stabilit de statele membre, administratorul de infrastructură poate încheia acorduri de cooperare cu una sau mai multe întreprinderi feroviare în mod nediscriminatoriu și în scopul obținerii unor avantaje pentru clienți, precum reducerea costurilor sau îmbunătățirea performanței pe partea de rețea care face obiectul acordului.

Organismul respectiv monitorizează executarea unor astfel de acorduri și poate, în cazuri justificate, să recomande denunțarea acestora.

Articolul 7d

Transparența financiară

(1) Concomitent cu respectarea procedurilor naționale aplicabile în fiecare stat membru, veniturile din activitățile de administrare a rețelei de infrastructură, inclusiv fondurile publice, pot fi utilizate de administratorul de infrastructură numai pentru a-și finanța propria afacere, inclusiv pentru rambursarea împrumuturilor sale. Administratorul de infrastructură poate, de asemenea, să utilizeze aceste venituri pentru a plăti dividende proprietarilor întreprinderii, printre care se pot număra acționarii privați, dar nu și întreprinderile care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical și care exercită controlul atât asupra unei întreprinderi feroviare cât și asupra respectivului administrator de infrastructură.

(2) Administratorii de infrastructură nu acordă împrumuturi întreprinderilor feroviare, nici direct, nici indirect.

(3) Întreprinderile feroviare nu acordă împrumuturi administratorilor de infrastructură, nici direct, nici indirect.

(4) Împrumuturile între entitățile juridice ale unei întreprinderi integrate vertical sunt acordate, plătite și rambursate la prețurile și în condițiile pieței, reflectând profilul de risc individual al entității în cauză.

(5) Împrumuturile între entitățile juridice ale unei întreprinderi integrate vertical, care au fost acordate înainte de 24 decembrie 2016 continuă până la data scadenței acestora, cu condiția să fi fost contractate la prețurile pieței și să fie în mod efectiv plătite și rambursate.

(6) Orice servicii furnizate de alte entități juridice ale unei întreprinderi integrate vertical administratorului de infrastructură se furnizează pe bază de contracte și sunt achitate fie la prețurile pieței, fie la prețuri care reflectă costul producției plus o marjă rezonabilă de profit.

(7) Datoriile atribuite administratorului de infrastructură sunt separate în mod clar de datoriile atribuite altor entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical. Aceste datorii sunt rambursate separat. Acest lucru nu împiedică efectuarea plății finale a datoriei prin intermediul întreprinderii care face parte dintr-o întreprindere integrată vertical și care exercită controlul atât asupra unei întreprinderi feroviare, cât și asupra unui administrator de infrastructură, sau prin intermediul unei alte entități din cadrul întreprinderii.

(8) Contabilitatea administratorului de infrastructură și a celorlalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical este ținută într-un mod care garantează respectarea prezentului articol și care permite existența contabilității separate și a unor circuite financiare transparente în cadrul întreprinderii.

(9) În cadrul întreprinderilor integrate vertical, administratorul de infrastructură ține evidențe detaliate ale oricăror raporturi comerciale și financiare cu alte entități juridice din cadrul întreprinderii respective.

(10) Atunci când funcțiile esențiale sunt îndeplinite de un organism independent de tarificare și/sau un organism de alocare în conformitate cu articolul 7a alineatul (3), iar statele membre nu aplică articolul 7 alineatul (2), dispozițiile prezentului articol se aplică *mutatis mutandis*. Trimiterile în cadrul prezentului articol la administratorul de infrastructură, la întreprinderea feroviară și la alte entități juridice dintr-o întreprindere integrată vertical se interpretează ca trimiteri la respectivele divizii ale întreprinderii. Conformitatea cu cerințele prevăzute la prezentul articol este demonstrată în conturile separate ale respectivelor divizii ale întreprinderii.

Articolul 7e

Mecanisme de coordonare

Statele membre se asigură că sunt instituite mecanisme de coordonare adecvate care să asigure coordonarea între administratorii principali de infrastructură și toate întreprinderile feroviare interesate, precum și toți candidații cunoscuți și interesați menționați la articolul 8 alineatul (3). Dacă este cazul, reprezentanții utilizatorilor serviciilor de transport feroviar de marfă și de călători și autoritățile naționale, locale sau regionale sunt invitați să participe. Organismul de reglementare în cauză poate participa în calitate de observator. Coordonarea se referă, printre altele, la:

- (a) necesitățile solicitanților privind întreținerea și dezvoltarea capacității de infrastructură;
- (b) conținutul obiectivelor de performanță orientate spre utilizatori incluse în acordurile contractuale menționate la articolul 30 și al stimulentei menționate la articolul 30 alineatul (1) și aplicarea lor;
- (c) conținutul și aplicarea documentului de referință al rețelei menționat la articolul 27;
- (d) aspectele de intermodalitate și interoperabilitate;
- (e) orice alte aspecte legate de condițiile privind accesul, utilizarea infrastructurii și de calitatea serviciilor asigurate de administratorul de infrastructură.

Administratorul de infrastructură întocmește și publică orientări privind coordonarea, în consultare cu părțile interesate. Coordonarea are loc cel puțin o dată pe an, iar administratorul de infrastructură publică pe site-ul său o prezentare generală a activităților desfășurate în temeiul prezentului articol.

Coordonarea în temeiul prezentului articol nu aduce atingere dreptului solicitanților de a introduce o cale de atac la organismul de reglementare și nici competențelor organismului de reglementare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 56.

Articolul 7f

Rețeaua Europeană a Administratorilor de Infrastructură

(1) În scopul de a facilita furnizarea de servicii feroviare eficiente și eficace în cadrul Uniunii, statele membre se asigură că administratorii lor principali de infrastructură participă și cooperează în cadrul unei rețele, care se întrunește periodic pentru a:

- (a) dezvolta infrastructura feroviară a Uniunii;
- (b) sprijini punerea în aplicare rapidă și eficientă a spațiului feroviar unic european;
- (c) face schimb de bune practici;
- (d) monitoriza și analiza comparativ rezultatele;
- (e) contribui la activitățile de monitorizare a pieței menționate la articolul 15;
- (f) aborda blocajele transfrontaliere; și
- (g) discuta aplicarea articolelor 37 și 40.

În sensul literei (d), rețeaua identifică principii și practici comune pentru monitorizarea și analiza comparativă a rezultatelor în mod consecvent.

Coordonarea în temeiul prezentului alineat nu aduce atingere dreptului solicitanților de a introduce o cale de atac la organismul de reglementare și nici competențelor organismului de reglementare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 56.

- (2) Comisia este membru al rețelei. Aceasta sprijină activitatea rețelei și facilitează coordonarea."

6. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Fără a aduce atingere obligațiilor internaționale ale Uniunii și ale statelor membre, statele membre care au o frontieră cu o țară terță pot limita dreptul de acces prevăzut la prezentul articol pentru serviciile operate din și către țara terță respectivă care utilizează o rețea al cărei ecartament este diferit de cel al rețelei feroviare principale din cadrul Uniunii în cazul în care apar denaturări ale concurenței în transportul feroviar transfrontalier dintre statele membre și țara terță respectivă. Astfel de denaturări pot rezulta, printre altele, din cauza lipsei unui acces nediscriminatoriu la infrastructura feroviară și la serviciile aferente în țara terță în cauză.

În cazul în care un stat membru intenționează, în conformitate cu prezentul alineat, să adopte o decizie de a limita dreptul de acces, acesta prezintă proiectul de decizie Comisiei și consultă celelalte state membre.

Dacă în termen de trei luni de la prezentarea respectivului proiect de decizie, nici Comisia și nici un alt stat membru nu formulează obiecții, statul membru poate adopta respectiva decizie.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să stabilească detaliile procedurii care trebuie urmată în vederea aplicării prezentului alineat. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 62 alineatul (3).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, întreprinderilor feroviare li se acordă, în condiții echitabile, nediscriminatorii și transparente, dreptul de acces la infrastructura feroviară din toate statele membre în scopul operării serviciilor de transport feroviar de călători. Întreprinderile feroviare au dreptul să imbarce călători din orice stație și să îi debarce în altă stație. Respectivul drept include accesul la infrastructura care conectează infrastructurile de servicii menționate la punctul 2 din anexa II la prezenta directivă.”;

(c) alineatele (3) și (4) se elimină.

7. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre pot limita dreptul de acces prevăzut la articolul 10 alineatul (2) pentru serviciile de transport de călători între un anumit punct de plecare și o anumită destinație atunci când unul sau mai multe contracte de servicii publice acoperă aceeași rută sau o rută alternativă, dacă exercitarea acestui drept ar compromite echilibrul economic al contractului sau contractelor de servicii publice în cauză.”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a stabili dacă echilibrul economic al unui contract de servicii publice ar fi compromis, organismul sau organismele de reglementare relevante menționate la articolul 55 efectuează o analiză economică obiectivă și își bazează decizia pe criterii prestabilite. Acest lucru este stabilit în urma unei cereri formulate de oricare dintre entitățile enumerate mai jos, în termen de o lună de la primirea informării privind serviciul de transport de călători avut în vedere menționat la articolul 38 alineatul (4):

(a) autoritatea sau autoritățile competente care au atribuit contractul de servicii publice;

(b) oricare altă autoritate competentă interesată care are dreptul de a limita accesul în sensul prezentului articol;

(c) administratorul de infrastructură;

(d) întreprinderea feroviară care execută contractul de servicii publice.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Organismul de reglementare comunică motivele deciziei sale și condițiile în care una dintre entitățile enumerate mai jos poate solicita reconsiderarea deciziei în termen de o lună de la notificare:

(a) autoritatea sau autoritățile competente în materie;

(b) administratorul de infrastructură;

(c) întreprinderea feroviară care execută contractul de servicii publice;

(d) întreprinderea feroviară care solicită accesul.

Dacă organismul de reglementare decide că echilibrul economic al unui contract de servicii publice ar fi compromis de serviciul de transport de călători avut în vedere menționat la articolul 38 alineatul (4), acesta indică modificările posibile ale respectivului serviciu care ar garanta respectarea condițiilor de acordare a dreptului de acces prevăzute la articolul 10 alineatul (2).;

(d) la alineatul (4), se adaugă următorul paragraf:

„Pe baza experienței acumulate de organismele de reglementare, de autoritățile competente și de întreprinderile feroviare și a activităților rețelei menționate la articolul 57 alineatul (1), Comisia adoptă, până la 16 decembrie 2018, acte de punere în aplicare care să stabilească detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea aplicării alineatelor (1), (2) și (3) de la prezentul articol în ceea ce privește serviciile de transport intern de călători. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 62 alineatul (3).”;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre pot, de asemenea, să limiteze dreptul de acces la infrastructura feroviară cu scopul de a opera servicii de transport intern de călători între un anumit punct de plecare și o anumită destinație de pe teritoriul aceluiași stat membru atunci când:

(a) au fost acordate drepturi exclusive de a transporta călători între stațiile respective în cadrul unui contract de servicii publice atribuit înainte de 16 iunie 2015, sau

(b) a fost acordat, până la 25 decembrie 2018, un drept suplimentar/o autorizație suplimentară de a opera servicii comerciale de călători între stațiile respective în concurență cu un alt operator, pe baza unei proceduri competitive echitabile de atribuire,

iar operatorii respectivi nu primesc nicio compensație pentru operarea acestor servicii.

Această limitare poate continua pe durata inițială a contractului sau a autorizației ori până la 25 decembrie 2026, oricare dintre aceste două perioade este mai scurtă.”

8. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 11a

Serviciile de transport de călători de mare viteză

(1) În vederea dezvoltării pieței pentru serviciile de transport de călători de mare viteză și în vederea promovării unei utilizări optime a infrastructurii existente, precum și pentru a încuraja competitivitatea serviciilor de transport de călători de mare viteză în beneficiul călătorilor, fără a se aduce atingere articolului 11 alineatul (5), exercitarea dreptului de acces prevăzut la articolul 10 în ceea ce privește serviciile de transport de călători de mare viteză poate fi supusă doar cerințelor stabilite de organismul de reglementare în conformitate cu prezentul articol.

(2) În cazul în care organismul de reglementare stabilește, în urma analizei prevăzute la articolul 11 alineatele (2), (3) și (4), că serviciul de transport de călători de mare viteză preconizat între un anumit punct de plecare și o anumită destinație compromise echilibrul economic al unui contract de servicii publice care acoperă aceeași rută sau o rută alternativă, organismul de reglementare indică modificările posibile ale serviciului care ar garanta îndeplinirea condițiilor de acordare a dreptului de acces prevăzute la articolul 10 alineatul (2). Astfel de modificări pot include o modificare a serviciului preconizat.”;

„Articolul 13a

Sisteme comune de informații și de emitere a biletelor directe

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), statele membre pot solicita întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport intern de călători să participe la un sistem comun de informații și de emitere integrată a biletelor pentru furnizarea biletelor, a biletelor directe și a rezervărilor, sau să confere autorităților relevante competența de a institui un astfel de sistem. Dacă este instituit un astfel de sistem, statele membre se asigură că el nu provoacă denaturări ale pieței și nu discriminează între întreprinderile feroviare, precum și că este administrat de o entitate juridică publică sau privată sau de o asociație a tuturor întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport de călători.

(2) Comisia monitorizează evoluțiile pieței feroviare în ceea ce privește introducerea și utilizarea unor sisteme comune de informații și de emitere a biletelor directe și evaluează necesitatea de a lua măsuri la nivelul Uniunii, ținând seama de inițiativele legate de piață. Comisia examinează în special accesul nediscriminatoriu al călătorilor din transportul feroviar la datele necesare pentru planificarea călătoriilor și rezervarea biletelor. Până la 31 decembrie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind disponibilitatea unor astfel de sisteme comune de informații și de emitere a biletelor directe, care trebuie să fie însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

(3) Statele membre solicită întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport de călători să instituie planuri de urgență și asigure coordonarea corespunzătoare a acestor planuri de urgență pentru a oferi călătorilor asistență, în sensul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007, în cazul unei perturbări majore a serviciilor.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

(**) Directiva 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport (JO L 207, 6.8.2010, p. 1)."

9. La articolul 19, se adaugă următoarea literă:

„(e) nu au fost condamnate pentru infracțiuni grave care rezultă din obligațiile rezultate în conformitate cu dreptul intern din contractele colective cu caracter obligatoriu, după caz.”

10. La articolul 32, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Tarifele de utilizare a infrastructurii în cazul coridoarelor feroviare menționate în Regulamentul (UE) 2016/919 al Comisiei (*) pot fi diferențiate pentru a stimula echiparea trenurilor cu ETCS care respectă versiunea adoptată prin Decizia 2008/386/CE a Comisiei (**) și cu versiunile succesive. Această diferențiere nu trebuie să aibă ca rezultat o creștere globală a veniturilor administratorului de infrastructură.

Statele membre pot decide ca această diferențiere a tarifelor de utilizare a infrastructurii să nu se aplice liniilor de cale ferată menționate în Regulamentul (UE) 2016/919, pe care pot circula doar trenuri dotate cu ETCS.

Statele membre pot decide să extindă această diferențiere la liniile ferate care nu sunt menționate în Regulamentul (UE) 2016/919.

(*) Regulamentul (UE) 2016/919 al Comisiei din 27 mai 2016 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemele de control-comandă și semnalizare ale sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO L 158, 15.6.2016, p. 1).

(**) Decizia 2008/386/CE a Comisiei din 23 aprilie 2008 de modificare a anexei A la Decizia 2006/679/CE privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul de control-comandă și semnalizare al sistemului feroviar transeuropean convențional și a anexei A la Decizia 2006/860/CE privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul de control-comandă și semnalizare al sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 136, 24.5.2008, p. 11)."

11. La articolul 38, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă un solicitant intenționează să solicite capacitate de infrastructură pentru a opera un serviciu de transport de călători într-un stat membru în care dreptul de acces la infrastructura feroviară este limitat în conformitate cu articolul 11, acesta informează administratorii de infrastructură și organismele de reglementare în cauză cu cel puțin 18 luni înainte de intrarea în vigoare a graficului de circulație la care se referă cererea de capacitate. Pentru a permite organismelor de reglementare în cauză să evalueze impactul economic potențial asupra contractelor de servicii publice existente, organismele de reglementare se asigură că orice autoritate competentă care a atribuit un serviciu de transport de călători pe ruta respectivă, definit într-un contract de servicii publice, orice altă autoritate competentă interesată cu dreptul de a limita accesul în temeiul articolului 11 și orice întreprindere feroviară care execută contractul de servicii publice pe ruta serviciului de transport de călători respectiv sunt informate fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termen de 10 zile.”

12. La articolul 53 alineatul (3), se adaugă următorul paragraf:

„Organismul de reglementare poate solicita administratorului de infrastructură să îi pună la dispoziție aceste informații, în cazul în care consideră necesar acest lucru.”

13. La articolul 54, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul perturbării circulației trenurilor provocată de o problemă de natură tehnică sau de un accident, administratorul de infrastructură ia toate măsurile necesare pentru restabilirea situației normale. Pentru aceasta elaborează un plan de intervenție în care enumeră diferitele organisme care trebuie informate în cazul accidentelor grave sau în cazul perturbării semnificative a circulației trenurilor. În cazul unei perturbări care ar putea afecta traficul transfrontalier, administratorul de infrastructură comunică toate informațiile relevante altor administratori de infrastructură a căror rețea și al căror trafic pot fi afectate de această perturbare. Administratorii de infrastructură în cauză colaborează pentru a restabili traficul transfrontalier normal.”

14. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarele litere:

„(h) gestionarea traficului;

(i) planificarea lucrărilor de reînnoire și operațiunile de întreținere programate sau neprogramate;

(j) conformitatea cu cerințele, inclusiv cele privind conflictele de interese, prevăzute la articolul 2 alineatul (13) și la articolele 7, 7a, 7b, 7c și 7d.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere competențelor autorităților naționale din domeniul concurenței în ceea ce privește asigurarea concurenței pe piețele serviciilor feroviare, organismul de reglementare are competența de a monitoriza situația concurenței de pe piețele de servicii feroviare incluzând, în special, piața serviciilor de transport de călători de mare viteză, precum și activitățile administratorilor de infrastructură în ceea ce privește alineatul (1) literele (a)-(j). În special, organismul de reglementare verifică din proprie inițiativă respectarea alineatului (1) literele (a)-(j), în vederea prevenirii discriminării unor solicitanți. Organismul de reglementare verifică în special dacă documentul de referință al rețelei conține clauze discriminatorii sau creează puteri discreționare ale administratorului de infrastructură, care ar putea fi utilizate pentru discriminarea unor solicitanți.”;

(c) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Organismul de reglementare analizează toate plângerile și, după caz, solicită informațiile relevante și inițiază consultări cu toate părțile implicate în termen de o lună de la primirea plângerii. Organismul de reglementare este obligat să ia hotărâri în privința plângerilor, să ia măsuri pentru a remedia situația și să informeze părțile cu privire la decizia sa motivată într-o perioadă de timp prestabilă, rezonabilă și, în orice caz, în termen de șase săptămâni de la primirea tuturor informațiilor relevante. Fără a aduce atingere competențelor autorităților naționale din domeniul concurenței în ceea ce privește asigurarea concurenței pe piețele serviciilor feroviare, organismul de reglementare decide, după caz, din proprie inițiativă cu privire la măsurile adecvate de corectare a discriminărilor împotriva solicitanților, a denaturărilor pieței și a altor tendințe nedorite înregistrate pe aceste piețe, în special cu trimitere la alineatul (1) literele (a)-(j).”;

(d) alineatul (12) se înlocuiește cu următorul text:

„(12) Pentru a verifica conformitatea cu dispozițiile de separare contabilă prevăzute la articolul 6 și cu dispozițiile privind transparența financiară prevăzute la articolul 7d, organismul de reglementare are competența de a audita sau de a iniția audituri externe la administratorii de infrastructură, la operatorii de infrastructuri de servicii și, după caz, la întreprinderile feroviare. În cazul întreprinderilor integrate vertical, aceste competențe se extind la toate entitățile juridice. Organismul de reglementare are dreptul de a solicita orice informații relevante. În special, organismul de reglementare are competența de a solicita administratorului de infrastructură, operatorilor de infrastructuri de servicii și tuturor întreprinderilor ori entităților care efectuează sau integrează diverse tipuri de transport feroviar sau activități de administrare a infrastructurii, după cum se menționează la articolul 6 alineatele (1) și (2) și la articolul 13, să furnizeze integral sau parțial informațiile contabile enumerate în anexa VIII cu un nivel suficient de detaliere, după cum se consideră necesar și proporțional.

Fără a aduce atingere competențelor autorităților naționale responsabile cu ajutoarele de stat, organismul de reglementare poate de asemenea să tragă, pe baza conturilor, concluzii referitoare la ajutoarele de stat, pe care le raportează autorităților respective.

Fluxurile financiare menționate la articolul 7d alineatul (1), împrumuturile menționate la articolul 7d alineatele (4) și (5), precum și creanțele menționate la articolul 7d alineatul (7) fac obiectul monitorizării de către organismul de reglementare.

În cazul în care un stat membru a desemnat organismul de reglementare ca fiind organismul competent independent menționat la articolul 7c alineatul (4), organismul de reglementare evaluează acordurile de cooperare menționate la articolul respectiv.”

15. Articolul 57 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(3a) În cazul în care chestiunile legate de un serviciu internațional necesită decizii din partea a două sau mai multe organisme de reglementare, organismele de reglementare în cauză cooperează la pregătirea deciziilor lor respective pentru a se ajunge la soluționarea chestiunii. În acest scop, organismele de reglementare în cauză își exercită funcțiile în conformitate cu articolul 56.”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Organismele de reglementare elaborează principii și practici comune pentru luarea deciziilor pe care sunt abilitate să le ia în temeiul prezentei directive. Aceste principii și practici comune includ mecanisme de soluționare a litigiilor care apar în cadrul alineatului (3a). Pe baza experienței acumulate de organismele de reglementare și a activităților rețelei menționate la alineatul (1) și dacă se dovedește necesar pentru a asigura cooperarea eficientă a organismelor de reglementare, Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare care să stabilească aceste principii și practici comune. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 62 alineatul (3).”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(10) În ceea ce privește deciziile referitoare la o infrastructură binațională, cele două state membre în cauză pot conveni în orice moment, după 24 decembrie 2016, să solicite coordonarea între organismele de reglementare în cauză, în vederea alinierii impactului deciziilor lor.”

16. La articolul 63, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 31 decembrie 2024, Comisia evaluează impactul prezentei directive asupra sectorului feroviar și transmite Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind aplicarea directivei.

În special, raportul evaluează dezvoltarea serviciilor feroviare de mare viteză și verifică dacă există practici discriminatorii în ceea ce privește accesul la liniile de mare viteză. Comisia analizează necesitatea prezentării unor propuneri legislative.

Până la aceeași dată, Comisia analizează dacă persistă practici discriminatorii sau alte tipuri de denaturare a concurenței în raport cu administratorii de infrastructură care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical. Dacă este oportun, Comisia prezintă propuneri legislative.”

Articolul 2

(1) În pofida articolului 3 alineatul (2), statele membre adoptă și publică, până la 25 decembrie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă respectivele acte, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

- (1) Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Punctele 6-8 și punctul 11 de la articolul 1 se aplică de la 1 ianuarie 2019, la timp pentru graficul de circulație care începe la 14 decembrie 2020.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/2371 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 14 decembrie 2016

de acordare a unei noi asistențe macrofinanciare pentru Regatul Hașemit al Iordaniei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Relațiile dintre Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) și Regatul Hașemit al Iordaniei (denumit în continuare „Iordania”) se dezvoltă în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV). Iordania a semnat un acord de asociere ⁽²⁾ cu Uniunea la 24 noiembrie 1997, care a intrat în vigoare la 1 mai 2002. În temeiul respectivului acord, Uniunea și Iordania au instituit treptat o zonă de liber schimb pe parcursul unei perioade de tranziție de 12 ani. În plus, în 2007 a intrat în vigoare un acord privind liberalizarea în continuare a schimburilor comerciale cu produse agricole ⁽³⁾. În 2010, cele două părți au convenit asupra unui statut de parteneriat avansat, care implică extinderea perimetrului cooperării. La 1 iulie 2011, a intrat în vigoare un protocol privind mecanismele de soluționare a litigiilor pentru comerțul dintre UE și Iordania, care fusese parafat în decembrie 2009. Dialogul politic bilateral și cooperarea economică au fost dezvoltate și prin intermediul acordului de asociere și al Cadrului unic de sprijin adoptat pentru perioada 2014-2017.
- (2) Începând cu anul 2011, Iordania a lansat o serie de reforme politice în vederea consolidării democrației parlamentare și a statului de drept. Au fost instituite o curte constituțională și o comisie electorală independentă, iar parlamentul iordanian a adoptat o serie de legi importante, inclusiv legea electorală și legea partidelor politice, precum și legi privind descentralizarea și municipalitățile.
- (3) Economia Iordaniei este afectată semnificativ de tulburările regionale, în special din țările vecine Irak și Siria. Într-un context mondial defavorabil, instabilitatea regională a avut un puternic impact negativ asupra veniturilor externe și a exercitat o presiune asupra finanțelor publice. Turismul și investițiile străine directe au fost afectate, rutele comerciale au fost blocate, iar fluxul de gaze naturale din Egipt a fost întrerupt. În plus, economia Iordaniei a fost, de asemenea, afectată de un flux masiv de refugiați sirieni, care a sporit presiunea asupra poziției sale bugetare, a serviciilor publice și a infrastructurii.
- (4) De la izbucnirea conflictelor din Siria în 2011, Uniunea și-a exprimat angajamentul ferm de a sprijini Iordania în eforturile de a face față consecințelor economice și sociale ale crizei din Siria, în special ale prezenței unui număr mare de refugiați sirieni pe teritoriul său. Uniunea și-a majorat sprijinul financiar acordat Iordaniei, consolidând cooperarea în numeroase domenii, printre care societatea civilă, sistemul electoral, securitatea, dezvoltarea regională și reformele sociale și economice. În plus, Uniunea a oferit Iordaniei posibilitatea de a încheia un acord privind o zonă de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 24 noiembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 decembrie 2016.

⁽²⁾ Acordul euro-mediteranean de stabilire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte (JO L 129, 15.5.2002, p. 3).

⁽³⁾ Acord sub forma unui schimb de scrisori între Comunitatea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei cu privire la măsurile reciproce de liberalizare și de modificare a Acordului de asociere CE – Iordania, precum și de înlocuire a anexelor I, II, III și IV și a protocoalelor 1 și 2 la respectivul acord (JO L 41, 13.2.2006, p. 3).

- (5) În acest context economic și financiar dificil, autoritățile iordaniene și Fondul Monetar Internațional (FMI) au convenit, în august 2012, un prim program de ajustare economică, care a fost sprijinit de un acord stand-by pe trei ani în valoare de 2 000 milioane USD. Acest program s-a încheiat cu succes în august 2015. În cadrul programului, Iordania a făcut progrese considerabile în domeniul consolidării bugetare, la care a contribuit și scăderea prețurilor petrolului, și a implementat o serie de reforme structurale.
- (6) În decembrie 2012, Iordania a solicitat asistență macrofinanciară suplimentară din partea Uniunii. Ca răspuns la această solicitare, în decembrie 2013 a fost adoptată o decizie de acordare de asistență macrofinanciară în valoare de 180 de milioane EUR sub formă de împrumuturi (AMF-I) ⁽¹⁾. Memorandumul de înțelegere care definește condițiile de politică aferente AMF-I a intrat în vigoare la 18 martie 2014. După implementarea măsurilor de politică convenite, prima tranșă a AMF-I a fost plătită la 10 februarie 2015, iar a doua tranșă la 15 octombrie 2015.
- (7) De la începutul crizei siriene, Uniunea a alocat aproximativ 1 130 de milioane EUR pentru Iordania. Această sumă include, pe lângă cele 180 de milioane EUR din prima operațiune de asistență macrofinanciară, 500 de milioane EUR în cadrul programului normal de cooperare bilaterală pentru Iordania finanțat prin Instrumentul european de vecinătate, aproximativ 250 de milioane EUR din bugetul pentru ajutor umanitar și mai mult de 30 de milioane EUR din Instrumentul care contribuie la stabilitate și pace. De asemenea, Banca Europeană de Investiții a pus la dispoziție împrumuturi în valoare de 264 de milioane EUR, începând cu anul 2011.
- (8) Intensificarea crizei siriene în 2015 a afectat grav Iordania prin efectele sale asupra comerțului, a turismului și a încrederii investitorilor. Iordania a fost, de asemenea, afectată de o scădere a sprijinului financiar din partea Consiliului de Cooperare al Golfului, din cauza scăderii prețurilor petrolului. În consecință, creșterea economică a încetinit din nou, șomajul a crescut și au apărut noi nevoi bugetare și de finanțare externă.
- (9) În acest context plin de provocări, Uniunea și-a reafirmat angajamentul de a ajuta Iordania să facă față problemelor sale economice și sociale și de a implementa reformele necesare. Mai precis, acest angajament a fost exprimat în cadrul conferinței „Sprijin pentru Siria și pentru regiune”, care a avut loc la Londra la 4 februarie 2016, ocazie cu care Uniunea s-a angajat să acorde sprijin financiar în valoare de 2 390 de milioane EUR în perioada 2016-2017 pentru țările cele mai afectate de criza refugiaților, inclusiv Iordania. Sprijinul politic și economic din partea Uniunii pentru procesul de reformă al Iordaniei este compatibil cu politica adoptată de Uniune în relațiile cu țările din sudul Mediteranei, așa cum este definită în cadrul politicii europene de vecinătate.
- (10) Ca urmare a deteriorării situației financiare și economice a Iordaniei, FMI și Iordania au început totodată discuțiile privind un nou acord, care ar putea lua forma unui mecanism de finanțare extinsă („program FMI”) și ar urma să se deruleze pe parcursul unei perioade de trei ani, începând din al doilea semestru al anului 2016. Noul program FMI ar avea ca scop atenuarea dificultăților pe termen scurt legate de balanța de plăți a Iordaniei, încurajând, în același timp, implementarea unor măsuri ferme de ajustare.
- (11) În martie 2016, pe fondul înrăutățirii situației și a perspectivelor economice, Iordania a solicitat asistență macrofinanciară suplimentară din partea Uniunii.
- (12) Având în vedere că Iordania este o țară care face obiectul PEV, ea ar trebui să fie considerată eligibilă pentru a beneficia de asistență macrofinanciară din partea Uniunii.
- (13) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să fie un instrument financiar excepțional de sprijin necondiționat și fără o alocare specială pentru balanța de plăți, care vizează satisfacerea necesităților imediate de finanțare externă ale beneficiarului și ar trebui să stea la baza punerii în aplicare a unui program de politică care să conțină măsuri ferme imediate de ajustare și de reformă structurală, menite să îmbunătățească poziția pe termen scurt a balanței de plăți.
- (14) Având în vedere că în Iordania există încă un deficit rezidual semnificativ de finanțare externă pentru balanța de plăți, în plus față de resursele furnizate de FMI și de alte instituții multilaterale, se consideră că asistența macrofinanciară pe care Uniunea ar urma să o furnizeze Iordaniei este un răspuns adecvat, în actualele circumstanțe excepționale, la solicitarea Iordaniei de sprijin pentru stabilizarea economică, alături de programul FMI. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar sprijini stabilizarea economică și agenda reformelor structurale din Iordania, completând resursele puse la dispoziție în cadrul acordului financiar cu FMI.

⁽¹⁾ Decizia nr. 1351/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2013 privind acordarea de asistență macrofinanciară pentru Regatul Hașemit al Iordaniei (JO L 341, 18.12.2013, p. 4).

- (15) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să aibă drept scop sprijinirea restabilirii unei situații de finanțare externă durabile pentru Iordania, sprijinind astfel dezvoltarea sa economică și socială.
- (16) Stabilirea valorii asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se bazează pe o evaluare cantitativă completă a nevoilor de finanțare externă reziduale ale Iordaniei și ține cont de capacitatea acesteia de autofinanțare prin resurse proprii, în special de rezervele internaționale pe care le are dispoziție. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să completeze programele și resursele furnizate de FMI și de Banca Mondială. Stabilirea valorii asistenței ia în considerare, de asemenea, contribuțiile financiare preconizate din partea donatorilor multilaterali și necesitatea de a asigura o repartizare echitabilă a sarcinii între Uniune și alți donatori, precum și aplicarea anterioară a celorlalte instrumente de finanțare externă ale Uniunii în Iordania și valoarea adăugată a implicării Uniunii în general.
- (17) Comisia ar trebui să garanteze faptul că asistența macrofinanciară din partea Uniunii este conformă, din punct de vedere juridic și al conținutului, cu principiile esențiale și cu obiectivele diferitelor domenii de acțiune externă și cu măsurile adoptate în cadrul acestor domenii precum și cu celelalte politici pertinente ale Uniunii.
- (18) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să sprijine politica externă a Uniunii față de Iordania. Serviciile Comisiei și Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui să lucreze în strânsă colaborare pe parcursul operațiunii de asistență macrofinanciară pentru a coordona și a asigura coerența acțiunilor de politică externă ale Uniunii.
- (19) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să susțină angajamentul Iordaniei față de valorile pe care le are în comun cu Uniunea, printre care democrația, statul de drept, buna guvernare, respectarea drepturilor omului, dezvoltarea durabilă și reducerea sărăciei, precum și angajamentul său față de alte principii privind schimburile comerciale deschise, echitabile și reglementate.
- (20) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să fie ca Iordania să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului. În plus, obiectivele specifice ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să consolideze eficiența, transparența și responsabilitatea sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Iordania și să promoveze reformele structurale având ca scop sprijinirea creșterii durabile și favorabile incluziunii, crearea de locuri de muncă și consolidarea bugetară. Atât îndeplinirea condițiilor prealabile, cât și realizarea obiectivelor respective ar trebui monitorizate periodic de către Comisie și Serviciul European de Acțiune Externă.
- (21) Pentru a se asigura că interesele financiare ale Uniunii în legătură cu asistența macrofinanciară din partea Uniunii sunt protejate în mod eficient, Iordania ar trebui să adopte măsuri corespunzătoare privind prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte nereguli legate de această asistență. În plus, ar trebui să se adopte dispoziții care să prevadă efectuarea de verificări de către Comisie și de audituri de către Curtea de Conturi.
- (22) Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii nu aduce atingere competențelor Parlamentului European și ale Consiliului, în calitate de autoritate bugetară.
- (23) Sumele provizioanelor necesare pentru asistența macrofinanciară ar trebui să fie în concordanță cu creditele bugetare prevăzute în cadrul financiar multianual.
- (24) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui gestionată de către Comisie. Pentru a garanta că Parlamentul European și Consiliul pot să urmărească punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia ar trebui să le informeze periodic cu privire la evoluțiile legate de asistență și să le furnizeze documentele relevante.
- (25) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei decizii, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (26) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să facă obiectul unor condiții de politică economică, ce urmează a fi consemnate într-un memorandum de înțelegere. Pentru a se asigura condiții de punere în aplicare uniforme și din motive de eficiență, Comisia ar trebui să fie abilitată să negocieze astfel de condiții cu autoritățile iordaniene, sub supravegherea comitetului reprezentanților statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În conformitate cu regulamentul respectiv, procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, tuturor cazurilor care nu sunt prevăzute în regulamentul respectiv. Având în vedere impactul potențial important al asistenței de peste 90 de milioane EUR, este adecvat să se utilizeze procedura de examinare pentru operațiunile care depășesc acest prag. Luând în considerare cuantumul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii acordate Iordaniei, pentru adoptarea memorandumului de înțelegere și pentru orice reducere, suspendare sau anulare a asistenței ar trebui să se aplice procedura de examinare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Uniunea pune la dispoziția Iordaniei asistență macrofinanciară cu o valoare maximă de 200 de milioane EUR (denumită în continuare „asistența macrofinanciară din partea Uniunii”), cu scopul de a sprijini stabilizarea economică a Iordaniei și o agendă consistentă de reforme. Asistența va contribui la acoperirea nevoilor Iordaniei legate de balanța de plăți, astfel cum au fost identificate în programul FMI.
- (2) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este furnizată integral Iordaniei sub formă de împrumuturi. Comisia este împuternicită în numele Uniunii să împrumute fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituții financiare și să le împrumute mai departe Iordaniei. Împrumuturile au o scadență medie de maximum 15 ani.
- (3) Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este gestionată de Comisie în conformitate cu acordurile sau înțelegerile încheiate între FMI și Iordania și cu principiile și obiectivele esențiale ale reformelor economice prevăzute în Acordul de asociere UE-Iordania, în Cadrul unic de sprijin pentru perioada 2014-2017 și în viitoarele priorități ale parteneriatului. Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul în legătură cu evoluția asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv în legătură cu plățile din aceasta, și furnizează acestor instituții documentele relevante în timp util.
- (4) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se acordă pentru o perioadă de doi ani și jumătate începând cu prima zi de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere menționat la articolul 3 alineatul (1).
- (5) În cazul în care nevoile de finanțare ale Iordaniei se reduc în mod semnificativ în perioada de plată a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii comparativ cu proiecțiile inițiale, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), reduce valoarea asistenței, o suspendă sau o anulează.

Articolul 2

- (1) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este ca Iordania să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului.
- (2) Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă monitorizează îndeplinirea condiției prealabile stabilite la alineatul (1) pe parcursul întregului ciclu de viață al asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
- (3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 3

- (1) Comisia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), convine cu autoritățile iordaniene asupra unor condiții financiare și de politică economică clar definite, axate pe reforme structurale și pe finanțe publice solide, în funcție de care urmează să fie acordată asistența macrofinanciară din partea Uniunii și care urmează să fie stabilite într-un memorandum de înțelegere (denumit în continuare „memorandumul de înțelegere”), care cuprinde un calendar pentru îndeplinirea condițiilor respective. Condițiile financiare și de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere sunt coerente cu acordurile sau înțelegerile menționate la articolul 1 alineatul (3), inclusiv cu programele de ajustare macroeconomică și de reformă structurală implementate de Iordania cu sprijinul FMI.

⁽¹⁾ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

(2) Condițiile menționate la alineatul (1) vizează, în special, sporirea eficienței, a transparenței și a responsabilității sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Iordania, inclusiv în ceea ce privește utilizarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. Progresele înregistrate cu privire la deschiderea reciprocă a piețelor, dezvoltarea schimburilor comerciale echitabile și bazate pe norme, precum și alte priorități în contextul politicii externe a Uniunii trebuie și ele luate în considerare în mod corespunzător în momentul elaborării măsurilor de politică. Progresele înregistrate pentru realizarea obiectivelor respective sunt monitorizate periodic de Comisie.

(3) Condițiile financiare detaliate ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se stabilesc într-un acord de împrumut care urmează a fi încheiat între Comisie și autoritățile iordaniene.

(4) Comisia verifică periodic îndeplinirea în continuare a condițiilor menționate la articolul 4 alineatul (3), inclusiv conformitatea politicilor economice ale Iordaniei cu obiectivele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În cadrul acestor verificări, Comisia acționează în strânsă coordonare cu FMI și Banca Mondială și, dacă este necesar, cu Parlamentul European și Consiliul.

Articolul 4

(1) Sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatul (3), asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă la dispoziție de către Comisie în două tranșe de împrumut. Mărimea fiecărei tranșe este stabilită în memorandumul de înțelegere.

(2) Sumele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii duc la provizionarea Fondului de garantare pentru acțiuni externe, dacă este cazul, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.

(3) Comisia decide punerea la dispoziție a tranșelor cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:

- (a) condiția prealabilă prevăzută la articolul 2;
- (b) o implementare continuă și satisfăcătoare a unui program de politică ce conține măsuri ferme de ajustare și de reformă structurală, sprijinite de un mecanism de creditare al FMI fără caracter prudențial; și
- (c) implementarea satisfăcătoare a condițiilor financiare și de politică economică convenite în memorandumul de înțelegere.

Eliberarea celei de a doua tranșe nu are loc, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a primei tranșe.

(4) În cazul în care condițiile de la alineatul (3) primul paragraf nu sunt îndeplinite, Comisia suspendă temporar sau anulează plata asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În astfel de cazuri, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele respectivei suspendări sau anulări.

(5) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este plătită Băncii Centrale a Iordaniei. Sub rezerva dispozițiilor stabilite în memorandumul de înțelegere, care includ o confirmare a nevoilor reziduale de finanțare bugetară, fondurile Uniunii pot fi transferate Ministerului de finanțe al Iordaniei în calitate de beneficiar final.

Articolul 5

(1) Operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului legate de asistența macrofinanciară din partea Uniunii se efectuează în euro, utilizând aceeași dată a valutei, și nu implică, pentru Uniune, transformarea scadenței și nici expunerea acesteia la riscuri legate de cursul de schimb sau de rata dobânzii sau la vreun alt tip de risc comercial.

(2) În cazul în care condițiile permit acest lucru și la solicitarea Iordaniei, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a asigura includerea în termenii și condițiile de acordare a împrumutului a unei clauze de rambursare anticipată, precum și corelarea acestei clauze cu o clauză corespondentă în termenii și condițiile operațiunilor de contractare a împrumutului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind constituirea Fondului de garantare pentru acțiuni externe (JO L 145, 10.6.2009, p. 10).

(3) Dacă circumstanțele permit îmbunătățirea ratei dobânzii împrumutului și dacă Iordania solicită acest lucru, Comisia poate decide refinanțarea integrală sau parțială a împrumuturilor sale contractate inițiale sau poate restructura condițiile financiare aferente. Operațiunile de refinanțare sau restructurare se efectuează în conformitate cu alineatele (1) și (4) și nu au ca efect prelungirea termenului de scadență al împrumuturilor contractate în cauză sau majorarea valorii capitalului datorat la data refinanțării sau restructurării.

(4) Toate costurile înregistrate de Uniune în legătură cu operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului prevăzute în prezenta decizie vor fi suportate de Iordania.

(5) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluțiile operațiunilor menționate la alineatele (2) și (3).

Articolul 6

(1) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ⁽²⁾.

(2) Punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii face obiectul unei gestiuni directe.

(3) Acordul de împrumut menționat la articolul 3 alineatul (3) conține dispoziții care:

- (a) asigură faptul că Iordania verifică periodic dacă finanțarea acordată din bugetul Uniunii a fost utilizată în mod corect, adoptă măsurile corespunzătoare de prevenire a neregulilor și a fraudei și, atunci când este necesar, deschide acțiuni în justiție pentru recuperarea oricăror fonduri furnizate în temeiul prezentei decizii care au fost deturnate;
- (b) asigură protecția intereselor financiare ale Uniunii, prevăzând îndeosebi măsuri specifice pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte nereguli care afectează asistența macrofinanciară din partea Uniunii, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului ⁽³⁾, cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽⁴⁾ și cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
- (c) autorizează în mod expres Comisia, inclusiv Oficiul European de Luptă Antifraudă sau reprezentanții acestora, să efectueze verificări, inclusiv verificări și inspecții la fața locului;
- (d) autorizează în mod expres Comisia și Curtea de Conturi să efectueze audituri atât în timpul, cât și după perioada de disponibilitate a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv audituri ale documentelor și audituri la fața locului, cum ar fi evaluările operaționale; și
- (e) asigură faptul că Uniunea are dreptul la rambursarea anticipată a împrumutului atunci când s-a stabilit că, în ceea ce privește gestionarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Iordania s-a angajat într-un act de fraudă sau corupție sau într-o altă activitate ilegală care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii.

(4) Înainte de punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Comisia evaluează, prin intermediul unei evaluări operaționale, soliditatea mecanismelor financiare, procedurile administrative și mecanismele interne și externe de control ale Iordaniei care sunt relevante pentru această asistență.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

Articolul 7

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 8

- (1) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii în anul anterior, inclusiv o evaluare a punerii în aplicare. Raportul:
 - (a) examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii;
 - (b) evaluează situația și perspectivele economice ale Iordaniei, precum și progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor de politică menționate la articolul 3 alineatul (1);
 - (c) indică legătura dintre condițiile de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere, performanțele economice și bugetare ale Iordaniei la acea dată și deciziile Comisiei de a pune la dispoziție tranșele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
- (2) În cel mult doi ani de la expirarea perioadei de disponibilitate menționate la articolul 1 alineatul (4), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare *ex post*, care evaluează rezultatele și eficiența asistenței macrofinanciare din partea Uniunii deja acordate și măsura în care aceasta a contribuit la obiectivele asistenței.

Articolul 9

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

Declarație comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

Având în vedere provocările fiscale și circumstanțele extraordinare cu care se confruntă Iordania ca urmare a găzduirii a peste 1,3 milioane de sirieni, Comisia va prezenta, în 2017, dacă este cazul, o nouă propunere de prelungire și sporire a AMF acordată Iordaniei, în urma încheierii cu succes a celei de a doua AMF și cu condiția să fie îndeplinite condițiile prealabile obișnuite pentru acest tip de asistență, printre care se numără efectuarea de către Comisie a unei evaluări actualizate a nevoilor de finanțare externă ale Iordaniei. Această asistență critică pentru Iordania ar ajuta țara să își mențină stabilitatea macroeconomică și, totodată, progresele în materie de dezvoltare, continuând programul de reformă al țării.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/2372 AL CONSILIULUI

din 19 decembrie 2016

de stabilire, pentru 2017, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice din Marea Neagră

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolul 43 alineatul (3) din tratat dispune că Consiliul, la propunerea Comisiei, adoptă măsurile privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit.
- (2) În Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se prevede că este necesară adoptarea de măsuri de conservare ținându-se seama de recomandările științifice, tehnice și economice disponibile, inclusiv, după caz, de rapoartele elaborate de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP).
- (3) Consiliului îi revine sarcina de a adopta măsuri privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit pe zone sau pe grupuri de zone de pescuit din Marea Neagră, inclusiv, după caz, anumite condiții legate funcțional de acestea. În conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, posibilitățile de pescuit trebuie alocate între statele membre într-un mod care să asigure fiecărui stat membru o stabilitate relativă a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau tip de pescuit și în conformitate cu obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din regulamentul respectiv.
- (4) Posibilitățile de pescuit ar trebui stabilite pe baza avizelor științifice disponibile, luându-se în considerare aspectele biologice și socio-economice și asigurându-se totodată un tratament echitabil pentru toate sectoarele de pescuit, precum și pe baza opiniilor exprimate cu ocazia consultării părților interesate.
- (5) Pentru pescuitul de sprot, obligația de debarcare menționată la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 se aplică de la 1 ianuarie 2015. Articolul 16 alineatul (2) din regulamentul respectiv prevede că, atunci când se introduce o obligație de debarcare pentru un stoc de pește, posibilitățile de pescuit se stabilesc ținând cont de trecerea de la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta debarcările la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta capturile.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

- (6) Utilizarea posibilităților de pescuit prevăzute în prezentul regulament face obiectul Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului ⁽¹⁾ și în special al articolelor 33 și 34 din respectivul regulament referitoare la înregistrarea capturilor și la transmiterea datelor privind epuizarea posibilităților de pescuit. Prin urmare, este necesar să se precizeze codurile care urmează să fie folosite de statele membre atunci când transmit Comisiei datele privind debarcările de stocuri care fac obiectul prezentului regulament.
- (7) În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie identificate stocurile care fac obiectul diferitelor măsuri prevăzute de acesta.
- (8) Posibilitățile de pescuit ar trebui utilizate în deplină conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.
- (9) Pentru a evita întreruperea activităților de pescuit și pentru a asigura pescarilor din Uniune mijloace de existență, este important ca respectivele activități de pescuit în Marea Neagră să fie deschise la 1 ianuarie 2017. Din motive de urgență, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicarea sa,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește posibilitățile de pescuit prevăzute pentru navele de pescuit ale Uniunii care arborează pavilionul Bulgariei și al României pentru anul 2017, pentru anumite stocuri de pește din Marea Neagră:

- (a) Calcan (*Psetta maxima*);
- (b) Șprot (*Sprattus sprattus*)

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică navelor de pescuit ale Uniunii care își desfășoară activitatea în Marea Neagră.

Articolul 3

Definiții

În înțelesul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „CGPM” înseamnă Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană;
- (b) „Marea Neagră” înseamnă subzona geografică 29, astfel cum este definită în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1343/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului din 6 mai 1996 privind introducerea unor condiții suplimentare pentru gestionarea interanuală a totalurilor admise de captură (TAC) și a cotelor de pescuit (JO L 115, 9.5.1996, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1343/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (JO L 347, 30.12.2011, p. 44).

- (c) „navă de pescuit” înseamnă orice navă echipată pentru exploatarea comercială a resurselor biologice marine;
- (d) „navă de pescuit a Uniunii” înseamnă o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru și care este înmatriculată în Uniune;
- (e) „stoc” înseamnă o resursă biologică marină existentă într-o anumită zonă de gestionare;
- (f) „cotă autonomă a Uniunii” înseamnă o limită a capturilor alocate în mod autonom navelor de pescuit ale Uniunii în lipsa unui acord asupra unei capturi totale admisibile (TAC);
- (g) „evaluări analitice” înseamnă evaluări cantitative ale tendințelor unui anumit stoc, bazate pe date privind biologia și exploatarea stocului, și despre care s-a stabilit în urma unei analize științifice că pot servi, din punct de vedere calitativ, drept bază pentru avize științifice privind opțiunile viitoare în materie de capturi.

CAPITOLUL II

POSSIBILITĂȚI DE PESCUIT

Articolul 4

Alocarea posibilităților de pescuit

Cotele autonome ale UE pentru navele de pescuit ale Uniunii, alocarea respectivelor cote către statele membre și, după caz, condițiile legate funcțional de acestea sunt stabilite în anexă.

Articolul 5

Dispoziții speciale privind alocarea

Alocarea posibilităților de pescuit către statele membre conform prezentului regulament nu aduce atingere:

- (a) schimburilor efectuate în temeiul articolului 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
- (b) deducerilor și realocărilor efectuate în temeiul articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009;
- (c) deducerilor efectuate în temeiul articolelor 105 și 107 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

Articolul 6

Condiții pentru debarcarea capturilor și a capturilor accidentale care nu fac obiectul obligației de debarcare

Capturile și capturile accidentale de calcan sunt reținute la bord sau debarcate numai dacă au fost efectuate de nave ale Uniunii care arborează pavilionul unui stat membru care dispune de o cotă și această cotă nu a fost epuizată.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 7

Transmiterea datelor

Atunci când, în temeiul articolelor 33 și 34 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, statele membre transmit Comisiei date privind cantitățile debarcate din fiecare stoc de pește, acestea utilizează codurile stocurilor prevăzute în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 8***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

L. SÓLYMOS

ANEXĂ

Posibilități de pescuit aplicabile navelor de pescuit ale Uniunii

În următoarele tabele sunt stabilite cotele de pescuit (în tone de greutate în viu) pentru fiecare stoc și condițiile legate funcțional de acestea.

Stocurile de pește sunt enumerate în ordinea alfabetică a denumirilor speciilor în limba latină. În scopul aplicării prezentului regulament, următorul tabel de corespondență indică denumirile în limba latină și denumirile comune:

Denumirea științifică	Codul alfa-3	Denumirea comună
<i>Psetta maxima</i>	TUR	Calcan
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Șprot

Specia:	Calcan <i>Psetta maxima</i>	Zona:	apele Uniunii din Marea Neagră TUR/F37.4.2.C
Bulgaria	43,2		
România	43,2		
	(*)		
Uniune	86,4		
TAC	Nu se aplică/Niciun acord		

Aviz analitic pentru stocurile de pește
Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 847/96
nu se aplică.
Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96
nu se aplică.

(*) Între 15 aprilie și 15 iunie 2017, nu este autorizată nicio activitate de pescuit, inclusiv transbordarea, luarea la bord, debarcarea și prima vânzare.

Specia:	Șprot <i>Sprattus sprattus</i>	Zona:	apele Uniunii din Marea Neagră SPR/F37.4.2.C
Bulgaria	8 032,5		
România	3 442,5		
Uniune	11 475		
TAC	Nu se aplică/Niciun acord		

Aviz analitic pentru stocurile de pește
Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 847/96
nu se aplică.
Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 847/96
nu se aplică.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2373 AL CONSILIULUI**din 22 decembrie 2016****privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1127**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului ⁽¹⁾, în special articolul 2 alineatul (3),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 12 iulie 2016, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1127 ⁽²⁾ privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001, stabilind o listă actualizată a persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică Regulamentul (CE) nr. 2580/2001.
- (2) Consiliul a stabilit că încă trei persoane au fost implicate în acte de terorism în înțelesul articolului 1 alineatele (2) și (3) din Poziția comună 2001/931/PESC a Consiliului ⁽³⁾, că a fost luată o decizie cu privire la acestea de către o autoritate competentă în înțelesul articolului 1 alineatul (4) din respectiva poziție comună și că persoanele în cauză ar trebui să facă obiectul măsurilor restrictive specifice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2580/2001.
- (3) Lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1127 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 decembrie 2016.

*Pentru Consiliu**Președintele*

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ JO L 344, 28.12.2001, p. 70.⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1127 al Consiliului din 12 iulie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2425 (JO L 188, 13.7.2016, p. 1).⁽³⁾ Poziția comună 2001/931/PESC a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 344, 28.12.2001, p. 93).

ANEXĂ

Persoanele menționate mai jos se adaugă la lista persoanelor prevăzută în secțiunea I (Persoane) din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1127:

- EL HAJJ, Hassan Hassan, născut la 22 martie 1988 la Zaghdraiya, Sidon (Liban), cetățean canadian. Numărul pașaportului: JX446643 (Canada);
 - MELIAD, Farah (alias HUSSEIN HUSSEIN, alias JAY DEE), născut la 5 noiembrie 1980 la Sydney (Australia), cetățean australian. Numărul pașaportului: M2719127 (Australia);
 - ŞANLI, Dalokay (alias Sinan), născut la 13 octombrie 1976 la Pülümür (Turcia).
-

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2374 AL COMISIEI**din 12 octombrie 2016****de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de sud-vest**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (6) și articolul 18 alineatele (1) și (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 are ca obiectiv eliminarea treptată a practicii aruncării capturilor înapoi în mare din toate activitățile de pescuit ale Uniunii, prin introducerea unei obligații de debarcare pentru capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură.
- (2) Articolul 15 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 abilitază Comisia să adopte planuri privind aruncarea capturilor înapoi în mare prin intermediul unor acte delegate pentru o perioadă de maximum trei ani, pe baza recomandărilor comune elaborate de statele membre în urma consultării consiliilor consultative relevante.
- (3) Prin Regulamentul delegat (UE) 2015/2439 ⁽²⁾, Comisia a stabilit un plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de sud-vest pentru perioada 2016-2018, în urma unei recomandări comune prezentate de statele membre în 2015.
- (4) Belgia, Spania, Franța, Țările de Jos și Portugalia au un interes direct în ceea ce privește gestionarea pescuitului în apele de sud-vest. La 31 mai 2016, statele membre respective au prezentat Comisiei o recomandare comună, după consultarea Consiliului consultativ pentru apele de sud-vest. Organismele științifice relevante au oferit contribuții științifice, care au fost analizate de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP). Măsurile incluse în recomandarea comună sunt conforme cu articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și pot fi incluse în prezentul regulament.
- (5) În ceea ce privește apele de sud-vest, potrivit articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, obligația de debarcare se aplică, cel târziu de la 1 ianuarie 2016, speciilor care definesc activitățile de pescuit.
- (6) Regulamentul delegat (UE) 2015/2439 prevede dispoziții pentru introducerea obligației de debarcare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de sud-vest pentru perioada 2016-2018.
- (7) În conformitate cu noua recomandare comună prezentată de statele membre în 2016, planul pentru 2017 privind aruncarea capturilor înapoi în mare ar trebui să acopere pescuitul de limbă-de-mare comună, de merluciu, de pește-pescar și de langustină (numai în interiorul zonelor de distribuție a stocurilor cunoscute ca „unități funcționale”) în diviziunile ICES VIIIa, b, d, e, pescuitul de langustină din diviziunile ICES VIIIc și IXa (numai în interiorul unităților funcționale), pescuitul de limbă-de-mare comună și de cambulă de Baltica în diviziunea ICES IXa, pescuitul de merluciu în diviziunile ICES VIIIc și IXa și pescuitul de pește-pescar în diviziunile ICES VIIIa, b, c, d, e și IXa.
- (8) Recomandarea comună a propus aplicarea unei excepții de la obligația de debarcare în cazul langustinei capturate cu traule în subzonele ICES VIII și IX, deoarece dovezile științifice disponibile indică posibile rate de supraviețuire ridicate, ținând cont de caracteristicile uneltelor de pescuit care vizează această specie, de practicile de pescuit și de ecosistem. În evaluarea sa, CSTEP a ajuns la concluzia că cele mai recente experimente arată rate de supraviețuire care se situează în intervalul ratei de supraviețuire observat în activitatea anterioară. Se preconizează efectuarea unor studii suplimentare care ar trebui să furnizeze mai multe informații privind ratele de supraviețuire probabile în cadrul acestei activități de pescuit. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament pentru anul 2017, însoțită de o dispoziție prin care să se solicite statelor membre în cauză să prezinte Comisiei date suplimentare obținute din testele aflate în curs, care să permită CSTEP să evalueze integral justificarea respectivei excepții.

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/2439 al Comisiei din 12 octombrie 2015 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de sud-vest (JO L 336, 23.12.2015, p. 36).

- (9) Recomandarea comună include trei excepții *de minimis* de la obligația de debarcare pentru anumite activități de pescuit și în anumite limite. CSTEP a analizat dovezile furnizate de statele membre. CSTEP concluzionează că recomandarea comună a inclus argumente bine întemeiate legate de dificultatea creșterii selectivității, combinată cu costurile disproporționate pe care le-ar implica manipularea capturilor nedorite. În lumina celor de mai sus este necesar să se stabilească excepții *de minimis* în conformitate cu nivelul procentual propus în recomandarea comună și la niveluri care să nu le depășească pe cele permise în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.
- (10) Excepția *de minimis* pentru limba-de-mare comună – de până la maximum 5 % din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care vizează această specie utilizând beam-traule și traule de fund în diviziunile ICES VIIIa și VIIIb – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere viabilă a selectivității. CSTEP a concluzionat că informațiile justificative sunt suficiente pentru a justifica această excepție. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.
- (11) Excepția *de minimis* pentru limba-de-mare comună – de până la maximum 3 % din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care vizează această specie utilizând setci cu sirec și setci fără sirec în diviziunile ICES VIIIa și VIIIb – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere viabilă a selectivității. CSTEP a concluzionat că informațiile justificative sunt suficiente pentru a justifica excepția solicitată. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.
- (12) Excepția *de minimis* pentru merluciu – de până la maximum 7 % în 2017 și 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care vizează această specie utilizând traule în subzonele ICES VIII și IX – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere viabilă a selectivității. CSTEP a concluzionat că informațiile suplimentare privind selectivitatea nu conțineau dovezi suplimentare care să demonstreze că, pentru tehnicile de pescuit vizate, selectivitatea este foarte dificil de realizat. Prin urmare, trebuie depuse eforturi suplimentare pentru a oferi o mai bună justificare a acestei excepții. Această excepție ar trebui să fie, prin urmare, inclusă în prezentul regulament pentru 2017, adică numai pentru un an, și numai cu condiția ca statele membre să furnizeze informații mai solide în sprijinul acestei excepții, care ar urma să fie apoi evaluate de către CSTEP.
- (13) În consecință, Regulamentul delegat (UE) 2015/2439 ar trebui să fie abrogat și înlocuit printr-un nou regulament.
- (14) Întrucât măsurile prevăzute de prezentul regulament au un impact direct asupra activităților economice legate de sezonul de pescuit și asupra planificării sezonului de pescuit al navelor din Uniune, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicarea sa. El ar trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2017,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Punerea în aplicare a obligației de debarcare

Obligația de debarcare prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 se aplică în subzonele ICES VIII, IX, X și în zonele CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0 activităților de pescuit stipulate în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Excepția legată de rata de supraviețuire

(1) Excepția de la obligația de debarcare prevăzută la articolul 15 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, referitoare la speciile în cazul cărora dovezile științifice demonstrează o rată de supraviețuire ridicată, se aplică langustinei (*Nephrops norvegicus*) capturate cu traule în subzonele ICES VIII și IX (coduri ale uneltelor⁽¹⁾: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT și TX).

(2) Statele membre care au un interes de gestionare direct în apele de sud-vest prezintă, înainte de 1 mai 2017, informații științifice suplimentare în sprijinul excepției prevăzute la alineatul (1). Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) evaluează informațiile științifice furnizate, înainte de 1 septembrie 2017.

⁽¹⁾ Codurile uneltelor utilizate în prezentul regulament sunt definite de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură.

Articolul 3

Excepții de minimis

- (1) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, următoarele cantități pot fi aruncate înapoi în mare:
- (a) în ceea ce privește merluciul (*Merluccius merluccius*), până la maximum 7 % în 2017 și până la 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave utilizând traule și seine (coduri ale uneltelor: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX și SV), care vizează specia respectivă în subzonele ICES VIII și IX;
 - (b) în ceea ce privește limba-de-mare comună (*Solea solea*), până la maximum 5 % din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave utilizând beam-traule (cod al uneltelor: TBB) și traule de fund (coduri ale uneltelor: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT și TX), care vizează specia respectivă în diviziunile ICES VIIIa și VIIIb;
 - (c) în ceea ce privește limba-de-mare comună (*Solea solea*), până la maximum 3 % din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave utilizând setci cu sirec și setci fără sirec (coduri ale uneltelor: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR și GEN), care vizează specia respectivă în diviziunile ICES VIIIa și VIIIb.
- (2) Înainte de 1 mai 2017, statele membre care au un interes de gestionare direct în apele de sud-vest prezintă Comisiei date suplimentare privind capturile aruncate înapoi în mare și orice alte informații științifice relevante în sprijinul excepției prevăzute la alineatul (1) litera (a). Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) evaluează datele și informațiile respective înainte de 1 septembrie 2017.

Articolul 4

Nave care fac obiectul obligației de debarcare

Statele membre stabilesc, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa la prezentul regulament, navele care fac obiectul obligației de debarcare pentru fiecare activitate de pescuit în parte.

Navele care au făcut obiectul obligației de debarcare în cadrul anumitor activități de pescuit din 2016 fac în continuare obiectul obligației de debarcare în cadrul respectivelor activități de pescuit.

Înainte de 31 decembrie 2016, statele membre în cauză prezintă Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul site-ului internet securizat de control al Uniunii, listele navelor stabilite în conformitate cu alineatul (1) pentru fiecare dintre activitățile de pescuit care figurează în anexă. Statele membre mențin aceste liste la zi.

Articolul 5

Abrogare

Regulamentul delegat (UE) 2015/2439 se abrogă.

Articolul 6

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2018.

Articolul 4 se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 octombrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Activități de pescuit care fac obiectul obligației de debarcare

(a) activitățile de pescuit din diviziunile ICES VIIIa, b, d și e

Activitatea de pescuit (specia)	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Toate traulele de fund	Dimensiunea ochiului de plasă cuprinsă între 70 mm și 100 mm	Toate capturile de limbă-de-mare comună
	TBB	Toate beam-traulele	Dimensiunea ochiului de plasă cuprinsă între 70 mm și 100 mm	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile cu sirec și setcile fără sirec	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 100 mm	
Merluciu (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTT, OTB, PTB, SDN, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SX, SV	Toate traulele de fund și seinele	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 100 mm	Toate capturile de merluciu
	LL, LLS	Toate paragatele	Toate	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Toate setcile fără sirec	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 100 mm	
Pește-pescar (<i>Lophiidae</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Toate setcile fără sirec	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 200 mm	Toate capturile de pește-pescar
Langustină (<i>Nephrops norvegicus</i>) numai în interiorul unităților funcționale	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Toate traulele de fund	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 70 mm	Toate capturile de langustină

(b) activitățile de pescuit din diviziunile ICES VIIIc și IXa

Activitatea de pescuit (specia)	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Obligația de debarcare
Pește-pescar (<i>Lophiidae</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Toate setcile fără sirec	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 200 mm	Toate capturile de pește-pescar
Langustină (<i>Nephrops norvegicus</i>) numai în interiorul unităților funcționale	OTB, PTB, OTT, TBN, TBS, OT, PT, TX TB	Toate traulele de fund	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 70 mm	Toate capturile de langustină

Activitatea de pescuit (specia)	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Obligația de debarcare
Merluciu (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	Toate traulele de fund și seinele	Navele care îndeplinesc următoarele criterii cu- mulative: 1. utilizează o dimen- siune a ochiului de plasă mai mare sau egală cu 70 mm; 2. totalul debarcărilor de merluciu din pe- rioada 2014/2015 ⁽¹⁾ constă din: peste 5 % dintre toate speciile debarcate și peste 5 tone metrice.	Toate capturile de merluciu
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Toate setcile fără sirec	Dimensiunea ochiului de plasă cuprinsă între 80 mm și 99 mm	
	LL, LLS	Toate paragatele	Dimensiunea cârligului este de peste 3,85 cm ± 1,15 cm în lungime și de peste 1,6 cm ± 0,4 cm în lă- țime	

(¹) Perioada de referință va fi actualizată în următorii ani (și anume, în 2018, perioada de referință va fi 2015 și 2016).

(c) activitățile de pescuit din diviziunea ICES IXa

Activitatea de pescuit (specia)	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Obligația de debarcare
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>) și cambulă de Baltica (<i>Pleuronectes platessa</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile cu si- rec și setcile fără si- rec	Dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 100 mm	Toate capturile de limbă-de-mare co- mună și de cambulă de Baltica

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2375 AL COMISIEI**din 12 octombrie 2016****de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale din apele de nord-vest**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (6) și articolul 18 alineatele (1) și (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 are ca obiectiv eliminarea treptată a practicii aruncării capturilor înapoi în mare din toate activitățile de pescuit ale Uniunii, prin introducerea unei obligații de debarcare pentru capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură.
- (2) Articolul 15 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 abilitază Comisia să adopte planuri privind aruncarea capturilor înapoi în mare prin intermediul unor acte delegate pentru o perioadă de maximum trei ani, pe baza recomandărilor comune elaborate de statele membre în urma consultării consiliilor consultative relevante.
- (3) Prin Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 ⁽²⁾, Comisia a stabilit un plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de nord-vest pentru perioada 2016-2018, în urma unei recomandări comune prezentate de statele membre în 2015.
- (4) Belgia, Irlanda, Spania, Franța, Țările de Jos și Regatul Unit au un interes direct în ceea ce privește gestionarea pescuitului în apele de nord-vest. La 3 iunie 2016, statele membre respective au prezentat Comisiei o nouă recomandare comună, după consultarea Consiliului consultativ pentru apele de nord-vest. Organismele științifice relevante au oferit contribuții științifice, care au fost analizate de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP). Măsurile incluse în recomandarea comună sunt conforme cu articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și pot fi incluse în prezentul regulament.
- (5) În ceea ce privește apele de nord-vest, potrivit articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, obligația de debarcare se aplică, începând cel târziu cu 1 ianuarie 2016, speciilor care definesc activitățile de pescuit ce fac obiectul limitelor de captură. Recomandarea comună a stabilit flotele care ar urma să facă obiectul obligației de debarcare în cazul pescuitului mixt de cod, eglefin, merlan și cod saithe, al pescuitului de langustină, al pescuitului mixt de limbă-de-mare comună și de cambulă de Baltica, al pescuitului de merluciu și de polac.
- (6) Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 prevede dispoziții pentru introducerea obligației de debarcare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de nord-vest pentru perioada 2016-2018.
- (7) În conformitate cu noua recomandare comună prezentată de statele membre în 2016, planul privind aruncarea capturilor înapoi în mare ar trebui să acopere, începând cu 2017, noi specii care definesc pescuitul extrem de mixt de cod, eglefin, merlan și cod saithe, pescuitul de langustină, pescuitul mixt de limbă-de-mare comună și de cambulă de Baltica, precum și pescuitul de merluciu și de polac. Capturile accidentale ar trebui să fie și ele reglementate în cadrul anumitor activități de pescuit.
- (8) Conform recomandării comune, ar trebui să se aplice o excepție de la obligația de debarcare pentru langustina capturată cu vârșe, capcane și coșuri în diviziunea ICES VI și în subzona ICES VII, în cazul căreia dovezile științifice demonstrează o rată ridicată de supraviețuire, ținând cont de caracteristicile uneltelor, de practicile de pescuit și de ecosistem. CSTEP a concluzionat că excepția era justificată. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie în continuare inclusă în prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 al Comisiei din 12 octombrie 2015 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale în apele de nord-vest (JO L 336, 23.12.2015, p. 29).

- (9) Recomandarea comună a propus aplicarea unei excepții de la obligația de debarcare în cazul capturilor de limbă-de-mare sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare, capturate cu traule cu panouri având dimensiunea ochiului de plasă de 80-99 mm, în diviziunea ICES VIIId, la o distanță de până la șase mile marine de coastă și în afara zonelor de pepiniere identificate, în cadrul unor operațiuni de pescuit care îndeplinesc anumite condiții specifice. Dovezile științifice demonstrează rate de supraviețuire ridicate, ținând cont de caracteristicile uneltelor de pescuit și ale ecosistemului. CSTEP a remarcat faptul că supraviețuirea depinde de o serie de factori și a recomandat atât prudență în extinderea rezultatelor testelor la alte activități de pescuit, cât și efectuarea de teste suplimentare în sprijinul acestei solicitări. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament pentru 2017, cu condiția ca flota care invocă această excepție să opereze în condiții comparabile cu cele ale testului și ca statele membre în cauză să efectueze teste suplimentare. Rezultatele acestor teste suplimentare ar trebui să fie evaluate de CSTEP în 2017.
- (10) Recomandarea comună include șapte excepții *de minimis* de la obligația de debarcare, pentru anumite activități de pescuit și până la anumite limite. Dovezile furnizate de statele membre au fost analizate de CSTEP, care a concluzionat că, în general, recomandarea comună conținea argumente bine întemeiate din care rezulta că ar fi dificil de realizat o îmbunătățire suplimentară a selectivității și/sau că costurile de manipulare a capturilor nedorite ar fi disproporționate, argumente sprijinite, în unele cazuri, de o evaluare calitativă a costurilor. În lumina celor de mai sus și în absența unor informații științifice contrare, este oportună includerea acestor excepții *de minimis* în prezentul regulament, în conformitate cu nivelul procentual propus în recomandarea comună și la niveluri care să nu le depășească pe cele permise în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.
- (11) Excepția *de minimis* pentru limba-de-mare comună – de până la maximum 3 % în perioada 2017-2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care utilizează setci cu și fără sirec pentru a captura limbă-de-mare comună în diviziunile ICES VIIId, VIIe, VIIf și VIIg – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității. CSTEP a concluzionat că această excepție este bine definită și că, prin urmare, ea ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.
- (12) Excepția *de minimis* pentru merlan – de până la maximum 7 % în 2017 și de până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce merlan, care utilizează traule de fund și seine având dimensiunea ochiului de plasă mai mică de 100 mm și traule pelagice pentru a captura merlan în diviziunile ICES VIIId și VIIe – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității.
- (13) Excepția *de minimis* pentru merlan – de până la maximum 7 % în 2017 și de până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce merlan, care utilizează traule de fund și seine având dimensiunea ochiului de plasă de cel puțin 100 mm pentru a captura merlan în diviziunile ICES VIIb-VIIj – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității.
- (14) Excepția *de minimis* pentru merlan – de până la maximum 7 % în 2017 și de până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce merlan, care utilizează traule de fund și seine având dimensiunea ochiului de plasă mai mică de 100 mm pentru a captura merlan în subzona ICES VII (excluzând subzonele VIIa, VIIId și VIIe) – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității.
- (15) În ceea ce privește cele trei excepții *de minimis* pentru merlan, Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 a impus statelor membre în cauză să prezinte Comisiei informații științifice suplimentare în sprijinul excepției. CSTEP a observat că, deși nu au fost încă prezentate informații complete, informațiile suplimentare abordează unele dintre preocupările CSTEP. CSTEP a subliniat necesitatea unei abordări mai coerente a acestui stoc. Pe baza dovezilor științifice examinate de CSTEP și ținând seama de faptul că dovezile suplimentare în sprijinul excepției au devenit mai concludente, această excepție poate fi menținută și ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.
- (16) Excepția *de minimis* pentru langustină – de până la maximum 7 % în 2017 și de până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de navele obligate să debarce langustină în subzona ICES VII – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității. CSTEP a concluzionat că excepția este justificată. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.
- (17) Excepția *de minimis* pentru langustină – de până la maximum 7 % în 2017 și de până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de navele obligate să debarce langustină în subzona ICES VI – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității și pe faptul că există informații cantitative justificative potrivit cărora costurile legate de manipularea capturilor nedorite ar fi disproporționate. CSTEP a concluzionat că excepția este justificată. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.

- (18) Excepția *de minimis* pentru limba-de-mare comună – de până la maximum 3 % în 2017 și în 2018, din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care utilizează unelte de tip beam-trawl cu selectivitate sporită având dimensiunea ochiului de plasă de 80-119 mm, în diviziunile ICES VIId, VIIe, VIIf, VIIg și VIIh – se bazează pe faptul că este foarte dificil de realizat o creștere a selectivității. CSTEP a remarcat faptul că excepția are rolul de a compensa utilizarea unor unelte mai selective și că excepția *de minimis* solicitată are rolul de a acoperi aruncările reziduale de capturi înapoi în mare. Prin urmare, această excepție ar trebui să fie inclusă în prezentul regulament.
- (19) În consecință, Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 ar trebui să fie abrogat și înlocuit printr-un nou regulament.
- (20) Întrucât măsurile prevăzute de prezentul regulament au un impact direct asupra activităților economice legate de sezonul de pescuit și asupra planificării sezonului de pescuit al navelor din Uniune, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicarea sa. El ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2017,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Punerea în aplicare a obligației de debarcare

Obligația de debarcare prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 se aplică în zonele ICES V (excluzând zona Va și numai apele Uniunii din zona Vb), VI și VII activităților de pescuit stipulate în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Excepția legată pe rata de supraviețuire

- (1) Excepția de la obligația de debarcare prevăzută la articolul 15 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 pentru speciile în cazul cărora dovezile științifice demonstrează o rată de supraviețuire ridicată se aplică:
- (a) langustinei (*Nephrops norvegicus*) capturate cu vârșe, capcane sau coșuri (coduri ale uneltelor ⁽¹⁾ FPO și FIX) în subzonele ICES VI și VII;
- (b) în 2017, capturilor de limbă-de-mare comună (*Solea solea*) sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare, capturate cu traule cu panouri (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) având dimensiunea ochiului de plasă al sacului de 80-99 mm, în diviziunea ICES VIId, la o distanță de până la șase mile marine de coastă și în afara zonelor de pepiniere identificate, în cadrul unor operațiuni de pescuit care îndeplinesc următoarele condiții: nave cu o lungime maximă de 10 metri, cu puterea motorului de maximum 180 kW, atunci când pescuiesc în ape cu o adâncime de maximum 15 metri și cu durate de tractare limitate, care nu depășesc o oră și 30 de minute. Aceste capturi de limbă-de-mare comună trebuie să fie eliberate imediat.
- (2) Înainte de 1 mai 2017, statele membre cu un interes de gestionare direct în apele de nord-vest prezintă Comisiei orice informații științifice suplimentare în sprijinul excepției prevăzute la alineatul (1) litera (b). Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) evaluează informațiile respective înainte de 1 septembrie 2017.

Articolul 3

Excepții de minimis

Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, următoarele cantități pot fi aruncate înapoi în mare:

- (a) pentru merlan (*Merlangius merlangus*), până la maximum 7 % în 2017 și până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce merlan, care utilizează traule de fund și seine având dimensiunea ochiului de plasă mai mică de 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT și TX), precum și traule pelagice (OTM și PTM), pentru pescuitul de merlan în diviziunile ICES VIId și VIIe;

⁽¹⁾ Codurile uneltelor utilizate în prezentul regulament sunt definite de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură.

- (b) pentru merlan (*Merlangius merlangus*), până la maximum 7 % în 2017 și până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce merlan, care utilizează traule de fund și seine având dimensiunea ochiului de plasă de minimum 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT și TX), precum și traule pelagice (OTM și PTM), pentru pescuitul de merlan în diviziunile ICES VIIb-VIIj;
- (c) pentru merlan (*Merlangius merlangus*), până la maximum 7 % în 2017 și până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce merlan, care utilizează traule de fund și seine având dimensiunea ochiului de plasă mai mică de 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT și TX), precum și traule pelagice (OTM și PTM), pentru pescuitul de merlan în subzona ICES VII, cu excepția diviziunilor VIIa, VIId și VIIe;
- (d) pentru langustină (*Nephrops norvegicus*), până la maximum 7 % în 2017 și până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce langustină în subzona ICES VII;
- (e) pentru langustină (*Nephrops norvegicus*), până la maximum 7 % în 2017 și până la maximum 6 % în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave obligate să debarce langustină în subzona ICES VI;
- (f) pentru limba-de-mare comună (*Solea solea*), până la maximum 3 % în 2017 și în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care utilizează setci cu și fără sirec pentru a captura limbă-de-mare comună în diviziunile ICES VIIId, VIIe, VIIf și VIIg;
- (g) pentru limba-de-mare comună (*Solea solea*), până la maximum 3 % în 2017 și în 2018 din totalul capturilor anuale din această specie efectuate de nave care utilizează unelte de tip beam-traul cu selectivitate sporită având dimensiunea ochiului de plasă de 80-119 mm, cum ar fi prelungiri de mari dimensiuni ale plasei, în diviziunile ICES VIIId, VIIe, VIIf, VIIg și VIIh.

Articolul 4

Nave care fac obiectul obligației de debarcare

- (1) Statele membre stabilesc, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa la prezentul regulament, navele care fac obiectul obligației de debarcare în cadrul fiecărei activități de pescuit în parte.

Navele care au făcut obiectul obligației de debarcare în cadrul anumitor activități de pescuit din 2016 fac în continuare obiectul obligației de debarcare în cadrul respectivelor activități de pescuit.

- (2) Înaintea datei de 31 decembrie 2016, statele membre în cauză prezintă Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul site-ului web securizat al Uniunii, listele de nave stabilite în conformitate cu alineatul (1) pentru fiecare dintre activitățile de pescuit care figurează în anexă. Statele membre mențin aceste liste la zi.

Articolul 5

Abrogare

Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 se abrogă.

Articolul 6

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2018.

Articolul 4 se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 octombrie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Activități de pescuit care fac obiectul obligației de debarcare

(a) Activitățile de pescuit din apele Uniunii și apele internaționale din subzona ICES VI și diviziunea ICES Vb

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Cod (<i>Gadus morhua</i>), eglefin (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), merlan (<i>Merlangius merlangus</i>) și cod saithe (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Traule și seine	Toate	Toate capturile de eglefin și capturile accidentale de limbă-de-mare, cambulă de Baltica și specii de cardină, în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 5 %, din următoarele specii din familia Gadidae: cod, eglefin, merlan și cod saithe combinate
Langustină (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Traule, seine, vârșe, capcane și coșuri	Toate	Toate capturile de langustină și capturile accidentale de eglefin în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 20 %, din langustină.

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(b) Activitățile de pescuit care vizează merluciu, având o TAC pentru subzonele ICES VI și VII, precum și pentru apele Uniunii și apele internaționale din diviziunea ICES Vb

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Merluciu (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Traule și seine	Toate	Toate capturile de merluciu în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 20 %, din merluciu.
Merluciu (<i>Merluccius merluccius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile fără sirec	Toate	Toate capturile de merluciu
Merluciu (<i>Merluccius merluccius</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Toate paragatele	Toate	Toate capturile de merluciu

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(c) Activitățile de pescuit care vizează langustina, având o TAC care acoperă subzona ICES VII

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Descrierea uneltelor de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Langustină (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Traule, seine, vârșe, capcane și coșuri	Toate	Toate capturile de langustină în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 20 %, din langustină

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(d) Activitățile de pescuit din diviziunea ICES VIIa

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Cod (<i>Gadus morhua</i>), eglefin (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), merlan (<i>Merlangius merlangus</i>) și cod saithe (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Traule și seine	Toate	Toate capturile de eglefin în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 10 %, din următoarele specii din familia Gadidae: cod, eglefin, merlan și cod saithe combinate

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(e) Activitățile de pescuit din diviziunea ICES VIIId

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	TBB	Toate beam-traulele	Toate	Toate capturile de limbă-de-mare comună
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX	Traule	< 100 mm	Toate capturile de limbă-de-mare comună în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 5 %, din limbă-de-mare comună
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile cu sirec și setcile fără sirec	Toate	Toate capturile de limbă-de-mare comună

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Cod (<i>Gadus morhua</i>), eglefin (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), merlan (<i>Merlangius merlangus</i>) și cod saithe (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Traule și seine	Toate	Toate capturile de merlan în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 20 %, din următoarele specii din familia Gadidae: cod, eglefin, merlan și cod saithe combinate

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(f) Activitățile de pescuit din diviziunea ICES VIIe care vizează limba-de-mare comună

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	TBB	Toate beam-traulele	Toate	Toate capturile de limbă-de-mare comună în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 5 %, din limbă-de-mare comună.
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile cu sirec și setcile fără sirec	Toate	Toate capturile de limbă-de-mare comună

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(g) Activitățile de pescuit din diviziunile ICES VIId și VIIe, care vizează polacul

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Polac (<i>Pollachius pollachius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile cu sirec și setcile fără sirec	Toate	Toate capturile de polac

(h) Activitățile de pescuit din diviziunile ICES VIIb, VIIc și VIIf-VIIk

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	TBB	Toate beam-traulele	Toate	Toate capturile de limbă-de-mare comună în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 5 %, din limbă-de-mare comună.

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Limbă-de-mare comună (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Toate setcile cu sirec și setcile fără sirec	Toate	Toate capturile de limbă-de-mare comună

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

(i) Activitățile de pescuit din diviziunile ICES VIIb, VIIc, VIIe și VIIf-VIIk

Activitatea de pescuit	Codul uneltelor de pescuit	Unelte de pescuit	Dimensiunea ochiului de plasă	Speciile care urmează să fie debarcate
Cod (<i>Gadus morhua</i>), eglefin (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), merlan (<i>Merlangius merlangus</i>) și cod saithe (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Traule și seine	Toate	Toate capturile de merlan în cazul cărora volumul total al debarcărilor per navă din toate speciile în 2014 și 2015 (*) a constat, în proporție de peste 20 %, din următoarele specii din familia Gadidae: cod, eglefin, merlan și cod saithe combinate.

(*) Navele listate ca făcând obiectul obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2438 rămân pe lista menționată la articolul 4 din prezentul regulament, în pofida modificării perioadei de referință, și continuă să fie supuse obligației de debarcare în cadrul acestei activități de pescuit.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2376 AL COMISIEI**din 13 octombrie 2016****de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru moluștele bivalve *Venus* spp. din apele teritoriale ale Italiei**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (6),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 ⁽²⁾, în special articolul 15a,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 are ca obiectiv eliminarea treptată a practicii aruncării capturilor înapoi în mare în cadrul tuturor activităților de pescuit ale Uniunii prin introducerea unei obligații de debarcare pentru capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură.
- (2) Articolul 15 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 abilitează Comisia să adopte planuri privind aruncarea capturilor înapoi în mare prin intermediul unor acte delegate pentru o perioadă de maximum trei ani, pe baza recomandărilor comune elaborate de statele membre în urma consultării consiliilor consultative relevante. Planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare pot include, de asemenea, măsuri tehnice privind pescuitul.
- (3) Italia, singurul stat care are un interes direct de gestionare în ceea ce privește pescuitul de moluște bivalve *Venus* spp. în apele teritoriale italiene, a transmis Comisiei o recomandare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Această recomandare a fost transmisă sub forma unui plan național de gestionare privind aruncarea înapoi în mare a stocului de *Venus* spp., după consultarea Consiliului consultativ pentru Marea Mediterană (MEDAC). După transmiterea recomandării respective, Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) a examinat contribuțiile științifice prezentate de Italia. Măsurile incluse în recomandarea comună sunt conforme cu dispozițiile articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.
- (4) Articolul 15a din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 abilitează Comisia să stabilească, în scopul adoptării planurilor privind aruncarea capturilor înapoi în mare și în ceea ce privește speciile care fac obiectul obligației de debarcare, o dimensiune minimă de referință pentru conservare, în vederea asigurării protecției puietului de organisme marine. Dimensiunile minime de referință pentru conservare se pot abate, dacă este cazul, de la dimensiunile stabilite în anexa III la regulamentul respectiv.
- (5) În conformitate cu concluziile CSTEP privind planul național de gestionare pentru aruncarea înapoi în mare a stocului de *Venus* spp., această specie face parte dintre speciile cu o rată de supraviețuire ridicată, ceea ce justifică o cerere de derogare de la obligația de debarcare pentru partea de captură aruncată înapoi în mare. O reducere a dimensiunii minime de referință pentru conservare de la 25 mm la 22 mm nu este incompatibilă cu lungimea la maturitate, prin urmare nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra protecției puietului. Se preconizează că această măsură va avea ca rezultat doar o reducere nesemnificativă a potențialului de reproducere al stocului, ceea ce se consideră că nu va avea niciun impact important asupra stocului. În fine, s-a concluzionat că programul științific de monitorizare propus este în măsură să furnizeze suficiente date pentru a evalua efectele planului privind aruncarea capturilor înapoi în mare.
- (6) Pentru a asigura un control adecvat al implementării obligației de debarcare, statul membru ar trebui să stabilească o listă a navelor care fac obiectul prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.⁽²⁾ JO L 409, 30.12.2006, p. 11.

- (7) Întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament au un impact direct asupra activităților economice legate de pescuit și asupra planificării sezonului de pescuit al navelor Uniunii, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în a treia zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În conformitate cu articolul 15 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, prezentul regulament ar trebui să se aplice pentru o perioadă maximă de trei ani,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament specifică detaliile implementării obligației de debarcare care se aplică pescuitului de *Venus* spp. în apele teritoriale ale Italiei, în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

Articolul 2

Dimensiunea minimă de referință pentru conservare

- (1) Prin derogare de la dimensiunea minimă de referință pentru conservare prevăzută în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 și în sensul articolului 15 alineatul (11) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, dimensiunea minimă de referință pentru conservare în cazul moluștelor bivalve *Venus* spp. din apele teritoriale ale Italiei este o lungime totală de 22 mm.
- (2) Măsurarea dimensiunii moluștelor bivalve *Venus* spp. se efectuează în conformitate cu anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

Articolul 3

Lista navelor

- (1) Autoritățile statului membru stabilesc navele care fac obiectul obligației de debarcare.
- (2) Până la 31 decembrie 2016, autoritățile statului membru prezintă Comisiei, prin intermediul site-ului web securizat de control al Uniunii, lista tuturor navelor autorizate să pescuiască *Venus* spp. cu ajutorul dragelor hidraulice în apele teritoriale ale Italiei. Autoritățile statului membru actualizează în permanență această listă.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2019.

Cu toate acestea, articolul 3 se aplică de la data intrării în vigoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 13 octombrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2377 AL COMISIEI**din 14 octombrie 2016****de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1394/2014 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit pelagic în apele de sud-vest**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (6) și articolul 18 alineatele (1) și (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 are ca obiectiv eliminarea treptată a practicii aruncării capturilor înapoi în mare în cadrul tuturor activităților de pescuit ale Uniunii prin introducerea unei obligații de debarcare pentru capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură.
- (2) Articolul 15 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 împuternicește Comisia să adopte planuri privind aruncarea capturilor înapoi în mare prin intermediul unui act delegat pentru o perioadă de maximum trei ani pe baza recomandărilor comune elaborate de statele membre în urma consultării consiliilor consultative relevante.
- (3) Regulamentul delegat (UE) nr. 1394/2014 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește un plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit pelagic în apele de sud-vest, în vederea facilitării punerii în aplicare a obligației de debarcare prin intermediul anumitor mecanisme de flexibilitate.
- (4) Potrivit articolului 15 alineatul (5) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare pot conține stabilirea unor dimensiuni minime de referință pentru conservare.
- (5) Belgia, Spania, Franța, Țările de Jos și Portugalia au un interes direct în ceea ce privește gestionarea pescuitului în apele de sud-vest. În urma consultării cu Consiliul consultativ pentru apele de sud-vest și cu Consiliul consultativ pentru stocurile pelagice, respectivele state membre au înaintat Comisiei, la 30 mai 2016, o recomandare comună prin care propun ca, prin derogare de la anexa XII la Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului ⁽³⁾, dimensiunea minimă de referință pentru conservare pentru stavridul negru (*Trachurus* spp.) în diviziunea ICES VIIIc și subzona IX să fie fixată la 12 cm pentru 5 % din cotele respective ale Spaniei și Portugaliei. În plus, recomandarea comună propunea ca, în această limită de 5 % din cota de stavrid negru, în cadrul pescuitului artizanal cu sistem de prindere cu năvodul care utilizează plase de încurcare cu ajutorul cărora se trage captura pe plajă (*xávega*) din diviziunea ICES IXa, o proporție de 1 % din cota Portugaliei să poată fi pescuită cu dimensiunea mai mică de 12 cm.
- (6) Organismele științifice relevante au pus la dispoziție contribuții științifice, care au fost analizate de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP). CSTEP a concluzionat că scăderea dimensiunii minime de referință pentru conservare, astfel cum se propune în recomandarea comună, este asociată unui risc redus de modificare a modelului de exploatare de mult înrădăcinat în cadrul activității de pescuit în cauză. Respectivul model de exploatare, combinat cu rate de exploatare moderate, nu pare a fi în detrimentul dinamicii stocurilor relevante. În același timp, CSTEP a subliniat că controlul capturilor cu diferite limite pentru dimensiune poate constitui o provocare și, dacă nu sunt controlate în mod corespunzător, ar putea conduce la creșterea mortalității. În plus, este important ca procentajul limită stabilit pentru dimensiunile mai mici să fie respectat. Prin urmare, este important ca statele membre în cauză să pună în aplicare măsurile de control corespunzătoare în ceea ce privește activitățile de pescuit respective.
- (7) Măsurile incluse în recomandarea comună respectă articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și, prin urmare, pot fi incluse în planul privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit pelagic în apele de sud-vest.

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1394/2014 al Comisiei din 20 octombrie 2014 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit pelagic în apele de sud-vest (JO L 370, 30.12.2014, p. 31).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine (JO L 125, 27.4.1998, p. 1).

- (8) Regulamentul delegat (UE) nr. 1394/2014 ar trebui, prin urmare, modificat în consecință.
- (9) Întrucât măsurile prevăzute de prezentul regulament au impact direct asupra activităților economice legate de sezonul de pescuit sau asupra planificării sezonului de pescuit al navelor din Uniune, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicarea sa. Regulamentul ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2017,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1394/2014 se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la anexa XII la Regulamentul (CE) nr. 850/98, dimensiunea minimă de referință pentru conservare pentru stavridul negru (*Trachurus spp.*) pescuit în diviziunea ICES VIIIc și subzona ICES IX este de 12 cm pentru 5 % din cotele respective ale Spaniei și Portugaliei în acele zone. În această limită de 5 %, în cadrul pescuitului artizanal cu sistem de prindere cu năvod care utilizează plase de încurcare cu ajutorul cărora se trage captura pe plajă (*xávega*) din diviziunea ICES IXa, o proporție de 1 % din cota Portugaliei poate fi pescuită cu dimensiunea mai mică de 12 cm.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 octombrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2378 AL COMISIEI**din 21 decembrie 2016****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95 în ceea ce privește stabilirea prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 183 litera (b),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 510/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1216/2009 și (CE) nr. 614/2009 ale Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 5 alineatul (6) litera (a),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1484/95 al Comisiei ⁽³⁾ a stabilit normele de aplicare a sistemului de taxe la import suplimentare și a fixat prețurile reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină.
- (2) Din controlul regulat al datelor pe baza cărora se stabilesc prețurile reprezentative pentru produsele din sectorul cărnii de pasăre și din cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină, rezultă că este necesară modificarea prețurilor reprezentative pentru importurile de anumite produse, ținând cont de variațiile prețurilor în funcție de origine.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1484/95 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Deoarece este necesar să se asigure aplicarea măsurii respective cât mai rapid posibil după ce devin disponibile datele actualizate, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1484/95 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 150, 20.5.2014, p. 1.⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1484/95 al Comisiei din 28 iunie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de drepturi de import suplimentare și de fixare a prețurilor reprezentative în sectoarele cărnii de pasăre și ouălor și pentru albumina din ouă, și de abrogare a Regulamentului nr. 163/67/CEE (JO L 145, 29.6.1995, p. 47).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 decembrie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general
Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală*

ANEXĂ

„ANEXA I

Codul NC	Denumirea mărfurilor	Prețul reprezentativ (în EUR/100 kg)	Garanția menționată la articolul 3 (în EUR/100 kg)	Originea ⁽¹⁾
0207 12 10	Carcase de pui congelate, denumite «pui 70 %»	121,8	0	AR
0207 12 90	Carcase de pui congelate, denumite «pui 65 %»	142,0	0	AR
		158,9	0	BR
0207 14 10	Bucăți dezosate, congelate, de cocoși sau de găini	281,0	6	AR
		177,5	41	BR
		284,9	5	CL
		211,5	27	TH
0207 27 10	Bucăți dezosate, congelate, de curcani sau de curci	331,0	0	BR
		344,5	0	CL
	Ouă fără coajă, uscate	350,2	0	AR
1602 32 11	Preparate nefierte din cocoși sau din găini	171,3	39	BR

(¹) Nomenclatorul țărilor stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul «ZZ» reprezintă «alte origini».

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2379 AL COMISIEI**din 22 decembrie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 decembrie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general*

Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	99,1
	TN	262,8
	TR	115,2
	ZZ	159,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	156,6
	ZZ	117,9
0709 93 10	MA	230,7
	TR	176,6
	ZZ	203,7
0805 10 20	TR	81,7
	ZA	70,9
	ZZ	76,3
0805 20 10	MA	67,6
	ZZ	67,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	163,3
	JM	129,1
	TR	77,1
	ZZ	123,2
0805 50 10	AR	76,7
	TR	79,2
	ZZ	78,0
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	87,8
	ZZ	87,8

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2016/2380 A COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE

din 13 decembrie 2016

de prelungire a mandatului șefului Misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM Georgia) (EUMM GEORGIA/1/2016)

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38 al treilea paragraf,

având în vedere Decizia 2010/452/PESC a Consiliului din 12 august 2010 privind misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia, EUMM Georgia ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (1),

întrucât:

- (1) În temeiul Deciziei 2010/452/PESC, Comitetul politic și de securitate (COPS) este autorizat, în conformitate cu articolul 38 al treilea paragraf din tratat, să adopte deciziile relevante privind controlul politic și conducerea strategică a Misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM Georgia), inclusiv decizia de numire a unui șef al misiunii.
- (2) La 19 decembrie 2014, COPS a adoptat Decizia EUMM Georgia/1/2014 ⁽²⁾, prin care domnul Kęstutis JANKAUSKAS a fost numit șef al Misiunii EUMM Georgia, de la 15 decembrie 2014 până la 14 decembrie 2015.
- (3) La 13 noiembrie 2015, COPS a adoptat Decizia (PESC) 2015/2200 (EUMM GEORGIA/1/2015) ⁽³⁾ de prelungire a mandatului domnului Kęstutis JANKAUSKAS în calitate de șef al misiunii EUMM Georgia de la 15 decembrie 2015 până la 14 decembrie 2016.
- (4) La 12 decembrie 2016, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2016/2238 ⁽⁴⁾ de prelungire a mandatului EUMM Georgia pentru perioada 15 decembrie 2016-14 decembrie 2018.
- (5) Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate a propus prelungirea mandatului domnului Kęstutis JANKAUSKAS în calitate de șef al Misiunii EUMM Georgia, pentru perioada 15 decembrie 2016-14 decembrie 2017,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie, mandatul domnului Kęstutis JANKAUSKAS în calitate de șef al Misiunii EUMM Georgia se prelungește până la 14 decembrie 2017.

⁽¹⁾ JO L 213, 13.8.2010, p. 43.

⁽²⁾ Decizia EUMM GEORGIA/1/2014 a Comitetului politic și de securitate din 19 decembrie 2014 privind numirea șefului misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM Georgia) (JO L 369, 24.12.2014, p. 78).

⁽³⁾ Decizia (PESC) 2015/2200 a Comitetului politic și de securitate din 13 noiembrie 2015 de prelungire a mandatului șefului Misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM Georgia) (EUMM GEORGIA/1/2015) (JO L 313, 28.11.2015, p. 40).

⁽⁴⁾ Decizia (PESC) 2016/2238 a Consiliului din 12 decembrie 2016 de modificare a Deciziei 2010/452/PESC privind misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia, EUMM Georgia (JO L 337, 13.12.2016, p. 15).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 13 decembrie 2016.

Pentru Comitetul politic și de securitate

Președintele

W. STEVENS

DECIZIA (PESC) 2016/2381 A COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE**din 14 decembrie 2016****de prelungire a mandatului șefului misiunii PSAC a Uniunii Europene în Mali (EUCAP Sahel Mali)
(EUCAP Sahel Mali/2/2016)**

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38 al treilea paragraf,

având în vedere Decizia 2014/219/PESC a Consiliului din 15 aprilie 2014 privind misiunea PSAC a Uniunii Europene în Mali (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1),având în vedere Decizia (PESC) 2015/76 a Consiliului din 19 ianuarie 2015 privind lansarea misiunii PSAC a Uniunii Europene în Mali (EUCAP Sahel Mali) și de modificare a Deciziei 2014/219/PESC ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În temeiul Deciziei 2014/219/PESC, Comitetul politic și de securitate (COPS) este autorizat, în conformitate cu articolul 38 din tratat, să adopte deciziile relevante în scopul exercitării controlului politic și a conducerii strategice a misiunii EUCAP Sahel Mali, inclusiv decizia de numire a unui șef al misiunii.
- (2) La 26 mai 2014, COPS a adoptat Decizia EUCAP Sahel Mali/1/2014 ⁽³⁾, numindu-l pe domnul Albrecht CONZE în calitate de șef al misiunii EUCAP Sahel Mali pentru perioada 26 mai 2014-14 ianuarie 2015.
- (3) Mandatul domnului Albrecht CONZE în calitate de șef al misiunii EUCAP Sahel Mali a fost prelungit de mai multe ori, ultima dată prin Decizia (PESC) 2016/938 a COPS ⁽⁴⁾ care a prelungit mandatul său ca șef al misiunii EUCAP Sahel Mali până la 14 ianuarie 2017.
- (4) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate a propus prelungirea mandatului domnului Albrecht CONZE în calitate de șef al misiunii EUCAP Sahel Mali de la 15 ianuarie 2017 până la 14 iulie 2017,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Mandatul domnului Albrecht CONZE în calitate de șef al misiunii EUCAP Sahel Mali se prelungeste până la 14 iulie 2017.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 14 decembrie 2016.

*Pentru Comitetul politic și de securitate**Președintele*

W. STEVENS

⁽¹⁾ JO L 113, 16.4.2014, p. 21.⁽²⁾ JO L 13, 20.1.2015, p. 5.⁽³⁾ Decizia EUCAP Sahel Mali/1/2014 a Comitetului politic și de securitate din 26 mai 2014 privind numirea șefului misiunii PSAC a Uniunii Europene în Mali (EUCAP Sahel Mali) (JO L 164, 3.6.2014, p. 43).⁽⁴⁾ Decizia (PESC) 2016/938 a Comitetului politic și de securitate din 31 mai 2016 de prelungire a mandatului șefului misiunii PSAC a Uniunii Europene în Mali (EUCAP Sahel Mali/1/2016) (JO L 155, 14.6.2016, p. 23).

DECIZIA (PESC) 2016/2382 A CONSILIULUI**din 21 decembrie 2016****de instituire a Colegiului European de Securitate și Apărare (CESA) și de abrogare a Deciziei 2013/189/PESC**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28 alineatul (1), articolul 42 alineatul (4) și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 18 iulie 2005, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2005/575/PESC de instituire a Colegiului European de Securitate și Apărare („CESA”) ⁽¹⁾. Acțiunea comună respectivă a fost înlocuită de Acțiunea comună 2008/550/PESC ⁽²⁾. La rândul său, respectiva acțiune comună a fost abrogată prin Decizia 2013/189/PESC al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) În noiembrie 2008, Consiliul a adoptat Programul de schimb al tinerilor ofițeri europeni, inspirat de programul Erasmus ⁽⁴⁾, și a convenit ca un grup de lucru de punere în aplicare să se reunească în cadrul Consiliului academic executiv al CESA.
- (3) La 15 iulie 2016, Comitetul director al CESA a convenit asupra recomandărilor privind viitoarele perspective ale CESA.
- (4) Activitățile de formare și educație din cadrul CESA se desfășoară în domeniul PSAC/PESC, inclusiv în sectoarele care privesc stabilizarea conflictelor, soluționarea conflictelor și condițiile necesare pentru o dezvoltare durabilă.
- (5) Deși personalul CESA ar trebui să conștă în principal din personal detașat, este posibil să fie necesară ocuparea postului de asistent administrativ și financiar cu un agent contractual.
- (6) În temeiul Deciziei 2010/427/UE a Consiliului ⁽⁵⁾, SEAE ar trebui să ofere CESA sprijinul pe care anterior îl acorda Secretariatul General al Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

INSTITUIRE, MISIUNE, OBIECTIVE ȘI ATRIBUȚII*Articolul 1***Instituire**

Se instituie Colegiul European de Securitate și Apărare („CESA”).

⁽¹⁾ Acțiunea Comună 2005/575/PESC a Consiliului din 18 iulie 2005 de instituire a Colegiului European de Securitate și Apărare (CESA) (JO L 194, 26.7.2005, p. 15).

⁽²⁾ Acțiunea Comună 2008/550/PESC a Consiliului din 23 iunie 2008 de instituire a Colegiului European de Securitate și Apărare (CESA) și de abrogare a Acțiunii comune 2005/575/PESC (JO L 176, 4.7.2008, p. 20).

⁽³⁾ Decizia 2013/189/PESC a Consiliului din 22 aprilie 2013 de instituire a Colegiului European de Securitate și Apărare (CESA) și de abrogare a Acțiunii comune 2008/550/PESC (JO L 112, 24.4.2013, p. 22).

⁽⁴⁾ Concluziile Consiliului privind PESA, cea de a 2 903-a reuniune a Consiliului Relații Externe.

⁽⁵⁾ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

*Articolul 2***Misiune**

CESA oferă formare și educație în domeniul politicii de securitate și apărare comune a Uniunii (PSAC) în contextul mai larg al politicii externe și de securitate comune (PESC) la nivel european pentru a dezvolta și promova o înțelegere comună a PSAC și PESC în rândul personalului civil și militar, precum și pentru a identifica și difuza bune practici în legătură cu diverse aspecte ale PSAC și PESC prin activitățile sale de formare și educație („activitățile de formare și educație ale CESA”).

*Articolul 3***Obiective**

CESA are următoarele obiective:

- (a) să consolideze în continuare cultura europeană în materie de securitate și apărare comună în cadrul Uniunii și să promoveze principiile prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană („Tratatul UE”) în afara Uniunii;
- (b) să promoveze o mai bună înțelegere a PSAC ca parte esențială a PESC;
- (c) să pună la dispoziția forurilor Uniunii personal calificat capabil să lucreze eficient în toate domeniile din cadrul PSAC și PESC;
- (d) să pună la dispoziția administrațiilor publice ale statelor membre personal calificat care să cunoască politicile, instituțiile și procedurile Uniunii în domeniul PSAC și PESC;
- (e) să pună la dispoziția misiunilor și operațiilor PSAC personal cu o înțelegere comună a principiilor de funcționare ale misiunilor și operațiilor PSAC și cu simț al unei identități europene comune;
- (f) să ofere formare și educație care să răspundă nevoilor de formare și educaționale ale misiunilor și operațiilor PSAC;
- (g) să sprijine parteneriatele Uniunii în domeniul PSAC și PESC, în special parteneriatele cu țările participante la misiunile PSAC;
- (h) să sprijine gestionarea civilă a crizelor, inclusiv în domeniile prevenirii conflictelor, și să stabilească sau să mențină condițiile necesare pentru o dezvoltare durabilă;
- (i) să promoveze inițiativa europeană privind schimburile de tineri ofițeri;
- (j) să contribuie la promovarea relațiilor și a contactelor profesionale între participanții la activități de formare și educație.

După caz, se va acorda atenție asigurării coerenței cu alte activități ale Uniunii.

*Articolul 4***Atribuțiile CESA**

- (1) Principalele atribuții care revin CESA sunt, în conformitate cu misiunea și obiectivele sale, cele de organizare și desfășurare a activităților de formare și educație ale CESA în domeniul PSAC și PESC.
- (2) Activitățile de formare și educație ale CESA includ:
 - (a) cursuri de bază și de nivel avansat de promovare a înțelegerii generice a PSAC și PESC;
 - (b) cursuri de dezvoltare a aptitudinilor de conducere;
 - (c) cursuri de sprijinire în mod direct a misiunilor și operațiilor PSAC, inclusiv activități de formare și educație anterioare desfășurării misiunii sau operației și în timpul desfășurării acesteia;
 - (d) cursuri de sprijinire a parteneriatelor UE și a țărilor participante la misiunile și operațiile PSAC;

- (e) module de sprijinire a activităților de formare și educație civile și militare în domeniul PSAC și PESC;
- (f) cursuri, seminare, programe și conferințe PSAC și PESC pentru public specializat sau axate pe anumite aspecte;
- (g) module comune desfășurate în cadrul Inițiativei europene privind schimburile de tineri ofițeri, inspirată de programul Erasmus.

Deși nu sunt în mod formal activități de formare și educație ale CESA, CESA sprijină și promovează de asemenea semestrele europene și diplomele comune de masterat care utilizează modulele comune menționate la primul paragraf.

În conformitate cu deciziile Comitetului director menționat la articolul 9 („Comitetul director”), se vor desfășura și alte activități de formare și educație.

(3) Suplimentar față de activitățile menționate la alineatul (2), CESA asigură în special:

- (a) sprijinirea relațiilor care se stabilesc între institutele menționate la articolul 5 alineatul (1) incluse în rețeaua menționată la alineatul respectiv („rețeaua”);
- (b) derularea și dezvoltarea în continuare a unui sistem de e-learning care să vină în sprijinul activităților de formare și educație în domeniul PSAC și PESC sau, în cazuri excepționale, care să fie utilizat sub forma unor activități de formare și educație autonome;
- (c) conceperea și furnizarea materialului de formare și educațional în domeniul PSAC și PSEC, valorificând, de asemenea, materialul relevant deja existent;
- (d) sprijinirea unei asociații de absolvenți din rândul foștilor participanți la activitățile de formare;
- (e) sprijinirea programelor de schimb în domeniul PSAC și PESC între institutele de formare și educaționale din statele membre;
- (f) asumarea rolului de administrator de departament al modulului Schoolmaster al proiectului Goalkeeper și furnizarea de contribuții la programul anual al Uniunii de formare în domeniul PSAC prin intermediul acestui modul;
- (g) furnizarea de sprijin pentru gestionarea formării și educației în domeniile prevenirii conflictelor, gestionării civile a crizelor, stabilirii sau menținerii condițiilor necesare pentru o dezvoltare durabilă și inițiativelor din domeniul reformei sectorului de securitate, precum și în domeniile promovării securității cibernetice și al sensibilizării privind amenințările hibride;
- (h) organizarea și desfășurarea unei conferințe anuale a rețelei, care să reunească experți în materie de formare și educație în domeniul PSAC, civili și militari, din cadrul institutelor de formare și educaționale și al ministerelor din statele membre, precum și, după caz, actori externi relevanți din domeniul formării și educației; și
- (i) menținerea de relații cu actori relevanți din domeniul libertății, securității și justiției, din domeniul dezvoltării și cooperării, precum și cu organizații internaționale relevante.

CAPITOLUL II

ORGANIZARE

Articolul 5

Rețea

(1) CESA este organizat ca o rețea care reunește institutele, colegiile, academiile, universitățile, instituțiile și alți actori, de natură civilă și militară, care se ocupă de chestiuni ce țin de politica de securitate și apărare din cadrul Uniunii și care au fost identificați ca atare de către statele membre, precum și Institutul pentru Studii de Securitate al Uniunii Europene („ISSUE”).

CESA stabilește legături strânse cu instituțiile și agențiile de profil ale Uniunii, în special cu:

- (a) Agenția UE pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii („CEPOL”);
- (b) Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („Frontex”);

- (c) Agenția Europeană de Apărare („AEA”);
 - (d) Centrul Satelitar al Uniunii Europene („SatCen al UE”); și cu
 - (e) Oficiul European de Poliție („Europol”).
- (2) După caz, organizațiile internaționale, interguvernamentale, guvernamentale și neguvernamentale pot obține statutul de „partener de rețea asociat” („PRA”), înțelegerile detaliate referitoare la acesta fiind convenite de Comitetul director.
- (3) CESA își desfășoară activitatea sub responsabilitatea generală a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate („ÎR”).

Articolul 6

Rolul Institutului pentru Studii de Securitate al Uniunii Europene

- (1) Ca parte a rețelei CESA, ISSUE cooperează cu CESA punând la dispoziție expertiza sa și capacitățile sale de obținere a cunoștințelor pentru activitățile de formare ale CESA, inclusiv prin publicațiile ISSUE, în limitele propriilor capacități.
- (2) În special, ISSUE organizează conferințe ținute de analiști ai săi și contribuie la dezvoltarea în continuare a conținutului de tip e-learning al CESA.
- (3) ISSUE sprijină de asemenea asociația de absolvenți a CESA.

Articolul 7

Capacitate juridică

- (1) CESA dispune de capacitatea juridică necesară pentru:
- (a) a își îndeplini atribuțiile și pentru a-și realiza obiectivele;
 - (b) a semna contracte și acorduri administrative necesare pentru funcționarea sa, inclusiv pentru a efectua detașări de personal, pentru a recruta agenți contractuali și pentru a achiziționa echipament, în special echipament de formare;
 - (c) pentru a deține conturi bancare; și
 - (d) a se constitui parte în cadrul unor proceduri judiciare.
- (2) Orice răspundere care ar putea să rezulte din contractele încheiate de către CESA este acoperită de fondurile disponibile acestuia în temeiul articolelor 16 și 17.

Articolul 8

Structură organizatorică

CESA se organizează sub următoarea structură:

- (a) Comitetul director, care răspunde de coordonarea și conducerea generală a activităților de formare și educație ale CESA;
- (b) Consiliul academic executiv („Consiliul academic”), care răspunde de asigurarea calității și a coerenței activităților de formare și educație ale CESA;

- (c) președintele CESA („președintele”), unic reprezentant legal al CESA, care răspunde de gestiunea financiară și administrativă a CESA și care consiliază Comitetul director și Consiliul academic în organizarea și gestionarea activităților CESA;
- (d) Secretariatul CESA („secretariatul”), care sprijină președintele în îndeplinirea atribuțiilor sale, în special furnizând asistență Consiliului academic pentru ca acesta să poată asigura calitatea și coerența globală a activităților de formare și educație ale CESA.

Articolul 9

Comitetul director

- (1) Comitetul director, alcătuit din câte un reprezentant desemnat de fiecare stat membru, reprezintă organul de decizie al CESA. Fiecare membru al Comitetului director poate fi reprezentat sau însoțit de un supleant.
- (2) În cadrul reuniunilor Comitetului director, membrii acestuia pot fi însoțiți de experți.
- (3) Comitetul director este prezidat de un reprezentant al ÎR care are experiența necesară. Comitetul se reunește cel puțin de patru ori pe an.
- (4) La reuniunile Comitetului director pot participa, cu statut de observatori activi, reprezentanți ai țărilor aflate în curs de aderare la Uniune.
- (5) La reuniunile Comitetului director participă, fără drept de vot, președintele, alți membri ai personalului CESA, președintele Consiliului academic și, după caz, președinții diferitelor configurații ale acestuia, precum și un reprezentant al Comisiei și alte instituții ale UE, inclusiv SEAE.
- (6) Comitetului director îi revin următoarele atribuții:
 - (a) să aprobe și să examineze periodic activitățile de formare și educație ale CESA care reflectă cerințele de formare și educație convenite de CESA;
 - (b) să aprobe programa anuală de studiu a CESA;
 - (c) să selecteze, stabilind totodată o ordine a priorităților, activitățile de formare și educație care urmează a fi desfășurate în cadrul CESA, ținând seama de resursele aflate la dispoziția CESA și de cerințele identificate în materie de formare și educație;
 - (d) să selecteze statul membru (statele membre) care să găzduiască activitățile de formare și educație ale CESA și institutele care să le organizeze;
 - (e) să decidă cu privire la participarea țărilor terțe la anumite activități de formare și educație ale CESA, în cadrul politic general stabilit de Comitetul politic și de securitate;
 - (f) să adopte programa de curs pentru toate activitățile de formare și educație ale CESA;
 - (g) să ia act de rapoartele de evaluare a cursurilor;
 - (h) să ia act de raportul general anual privind activitățile de formare și educație ale CESA și să adopte recomandările cuprinse în acesta, în vederea transmiterii lor către organismele relevante ale Consiliului;
 - (i) să ofere o orientare generală pentru lucrările Consiliului academic;
 - (j) să numească președinții Consiliului academic executiv și ai diferitelor configurații ale acestuia;
 - (k) să adopte deciziile necesare pentru funcționarea CESA în măsura în care acestea nu sunt atribuite altor organisme;
 - (l) să aprobe bugetul anual și orice buget rectificativ, acționând pe baza propunerilor președintelui;
 - (m) să aprobe situația financiară anuală și să acorde descărcarea de gestiune președintelui;

- (n) să aprobe normele suplimentare aplicabile cheltuielilor gestionate de CESA;
 - (o) să aprobe orice acord de finanțare și acord de natură tehnică cu Comisia, SEAE, o agenție a Uniunii sau un stat membru cu privire la finanțarea sau execuția cheltuielilor CESA;
 - (p) să contribuie la procesul de selecție a președintelui, astfel cum este prevăzut la articolul 11 alineatul (3).
- (7) Comitetul director își aprobă propriul regulament de procedură.
- (8) Cu excepția cazului prevăzut la articolul 2 alineatul (6) din normele financiare aplicabile cheltuielilor finanțate de CESA și finanțării acestuia, Comitetul director hotărăște cu majoritate calificată, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul UE.

Articolul 10

Consiliul academic executiv

- (1) Consiliul academic este alcătuit din reprezentanți de rang înalt din institutele cu caracter civil sau militar și alți actori identificați de statele membre pentru a sprijini desfășurarea activităților de formare și educație ale CESA, precum și din directorul ISSUE sau reprezentantul directorului.
- (2) Președintele Consiliului academic este desemnat de Comitetul director din rândul membrilor Consiliului academic.
- (3) La reuniunile Consiliului academic sunt invitați să participe reprezentanți ai SEAE și ai Comisiei.
- (4) La reuniunile Consiliului academic sunt invitați să participe, în calitate de observatori activi, reprezentanți de rang înalt ai partenerilor de rețea asociați.
- (5) La reuniunile Consiliului academic pot fi invitați să participe, în calitate de observatori, experți din mediul universitar și înalți funcționari ai instituțiilor Uniunii și ai instituțiilor naționale. De la caz la caz, la reuniunile Consiliului academic pot fi invitați să participe experți din mediul universitar și înalți funcționari care reprezintă institute care nu fac parte din rețea.
- (6) Consiliului academic îi revin următoarele atribuții:
 - (a) să ofere consiliere academică și recomandări Comitetului director;
 - (b) să pună în aplicare, prin intermediul rețelei, programa anuală de studiu convenită;
 - (c) să supravegheze sistemul de e-learning;
 - (d) să elaboreze programa de curs pentru toate activitățile de formare și educație ale CESA;
 - (e) să asigure coordonarea generală a tuturor institutelor în ceea ce privește activitățile de formare și educație ale CESA;
 - (f) să analizeze nivelul activităților de formare și educație derulate în cursul anului universitar anterior;
 - (g) să prezinte Comitetului director propuneri de activități de formare și educație pentru anul universitar următor;
 - (h) să asigure o evaluare sistematică a tuturor activităților de formare și educație ale CESA și să aprobe rapoartele de evaluare a cursurilor;
 - (i) să contribuie la proiectul de raport general anual cu privire la activitățile CESA;
 - (j) să sprijine punerea în aplicare a Inițiativei europene privind schimburile de tineri ofițeri, inspirată de programul Erasmus.
- (7) În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul academic se poate reuni în diferite configurații, în funcție de proiecte. Comitetul director aprobă respectivele configurații și Consiliul academic elaborează normele și măsurile care reglementează constituirea și funcționarea respectivelor configurații. Fiecare configurație va raporta cu privire la activitățile sale Consiliului academic general cel puțin o dată pe an, după care mandatul său poate fi prelungit.

(8) Un membru al secretariatului CESA va sprijini și asista Consiliul academic și fiecare dintre configurațiile sale. Membrul respectiv va participa la reuniuni fără a avea drept de vot. Dacă nu poate fi identificat niciun alt candidat, acesta poate în același timp să prezideze reuniunile.

(9) Regulamentul de procedură al Consiliului academic și al fiecăreia dintre configurațiile acestuia se adoptă de către Comitetul director.

Articolul 11

Președintele

(1) Președintele:

- (a) răspunde de activitățile CESA;
- (b) este unicul reprezentant legal al CESA;
- (c) răspunde de gestiunea financiară și administrativă a CESA;
- (d) consiliază Comitetul director și Consiliul academic și sprijină activitatea acestora; și
- (e) este reprezentantul CESA pentru activitățile de formare și educație din cadrul și din afara rețelei.

(2) Candidații la funcția de președinte sunt persoane cu o expertiză și o experiență recunoscute și de lungă durată în domeniul formării și educației. Statele membre pot propune candidați pentru funcția de președinte. Membrii personalului din cadrul instituțiilor Uniunii și din cadrul SEAE pot candida la această funcție, în conformitate cu normele aplicabile.

(3) Procesul de preselecție este organizat sub responsabilitatea ÎR. Comisia de preselecție este alcătuită din trei reprezentanți ai SEAE. Aceasta este prezidată de președintele Comitetului director. Pe baza rezultatelor preselecției, ÎR furnizează Comitetului director o recomandare cu o listă scurtă cuprinzând cel puțin trei candidați, elaborată în ordinea preferinței comisiei de preselecție. Cel puțin jumătate din candidații de pe lista scurtă ar trebui să provină din statele membre. După ce candidații vor prezenta Comitetului director viziunea lor asupra CESA, statele membre vor fi invitate să clasifice candidații printr-un vot secret, dat în scris. Președintele este numit de ÎR în calitate de membru al personalului SEAE.

(4) Președintelui îi revin, în special, următoarele atribuții:

- (a) să ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea măsurilor administrative interne și publicarea comunicărilor, în vederea asigurării funcționării eficiente a activităților CESA;
- (b) să elaboreze proiectul preliminar al raportului anual al CESA și proiectul preliminar al programului de lucru care urmează să fie înaintate Comitetului director, pe baza propunerilor prezentate de Consiliul academic;
- (c) să coordoneze punerea în aplicare a programului de lucru al CESA;
- (d) să mențină contacte cu autoritățile competente din statele membre;
- (e) să mențină contacte cu actorii externi relevanți în materie de formare și educație în domeniul PESC și PSAC;
- (f) să încheie, acolo unde este necesar, acorduri de natură tehnică privind activitățile de formare și educație ale CESA cu autoritățile competente și cu actorii relevanți în materie de formare și educație în domeniul PESC și PSAC;
- (g) să îndeplinească orice altă atribuție care îi este repartizată de către Comitetul director.

(5) Președintele răspunde de gestiunea financiară și administrativă a CESA și în special:

- (a) întocmește și prezintă Comitetului director orice proiect de buget;
- (b) adoptă bugetele după aprobarea acestora de către Comitetul director;
- (c) este ordonatorul de credite pentru bugetul CESA;
- (d) deschide unul sau mai multe conturi bancare în numele CESA;

- (e) negociază, prezintă Comitetului director și încheie orice acord de finanțare și/sau acord de natură tehnică cu Comisia, cu SEAE sau cu un stat membru cu privire la finanțarea și/sau execuția cheltuielilor CESA;
 - (f) selectează personalul secretariatului, asistat de un grup de selecție;
 - (g) negociază și semnează în numele CESA orice schimb de scrisori pentru detașarea la CESA de personal din cadrul secretariatului;
 - (h) negociază și semnează în numele CESA orice contract de muncă pentru personalul plătit din bugetul CESA;
 - (i) în general, reprezintă CESA în cazul tuturor actelor juridice cu implicații financiare;
 - (j) prezintă Comitetului director conturile anuale ale CESA.
- (6) Președintele răspunde pentru activitățile sale în fața Comitetului director.

Articolul 12

Secretariatul CESA

- (1) Secretariatul îl asistă pe președinte în îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (2) Secretariatul oferă sprijin Comitetului director, Consiliului academic, inclusiv configurațiilor acestuia, și institutelor pentru gestionarea, coordonarea și organizarea activităților de formare și educație ale CESA.
- (3) Secretariatul sprijină și asistă Consiliul academic în asigurarea calității și coerenței globale a activităților de formare și educație ale CESA și în asigurarea faptului că acestea se desfășoară în conformitate cu evoluțiile politicilor Uniunii. În special, acestea trebuie să contribuie la asigurarea faptului că toate etapele furnizării activităților de formare și educație – de la elaborarea programei de curs și conținutul acesteia, la abordarea metodologică – se desfășoară la cele mai înalte standarde cu putință.
- (4) Fiecare institut care formează rețeaua CESA desemnează un punct de contact cu secretariatul, care să se ocupe de aspectele organizatorice și administrative legate de organizarea activităților de formare și educație ale CESA.
- (5) Secretariatul cooperează strâns cu Comisia și cu SEAE.

Articolul 13

Personalul CESA

- (1) Personalul CESA este compus din:
 - (a) personal detașat la CESA de către instituțiile Uniunii, SEAE și agențiile Uniunii;
 - (b) experți naționali detașați la CESA de către statele membre;
 - (c) agenți contractuali, în cazul în care niciun expert național nu a fost identificat pentru funcția de asistent administrativ și financiar și în urma aprobării din partea Comitetului director.
- (2) CESA poate găzdui stagieri și experți-formatori invitați.
- (3) Numărul membrilor personalului CESA este decis de Comitetul director, împreună cu bugetul pentru anul următor, acesta având o legătură clară cu numărul activităților de formare și educație ale CESA și cu alte atribuții astfel cum figurează la articolul 4.

(4) Decizia ÎR ⁽¹⁾ de instituire a normelor aplicabile experților naționali detașați pe lângă SEAE se aplică *mutatis mutandis* experților naționali detașați la CESA de către statele membre. Statutul funcționarilor Uniunii rămâne aplicabil personalului detașat la CESA de către instituțiile Uniunii, inclusiv agenților contractuali plătiți din bugetul CESA.

(5) Comitetul director, la propunerea ÎR, stabilește, în măsura necesară, condițiile aplicabile stagiatorilor și experților-formatori invitați.

(6) Personalul CESA nu poate încheia contracte și nu își poate asuma niciun fel de obligații financiare în numele CESA fără autorizarea prealabilă în scris din partea președintelui CESA.

CAPITOLUL III

FINANȚARE

Articolul 14

Contribuțiile în natură la activitățile de formare și educație

(1) Fiecare stat membru, instituție a Uniunii, agenție a Uniunii și institut, precum și SEAE suportă toate costurile aferente participării sale la CESA, inclusiv salariile, diurnele, cheltuielile de călătorie și de ședere, precum și costurile legate de sprijinul organizațional și administrativ acordat activităților de formare și educație ale CESA.

(2) Fiecare participant la activitățile de formare și educație ale CESA suportă toate costurile aferente participării sale.

Articolul 15

Sprijin din partea SEAE

(1) SEAE suportă toate costurile ocazionate de găzduirea președintelui și a secretariatului CESA în spațiile sale, inclusiv costurile legate de tehnologia informației, detașarea președintelui și detașarea unui membru al personalului cu grad de asistent în cadrul secretariatului CESA.

(2) SEAE oferă CESA sprijinul administrativ necesar pentru recrutarea și gestionarea personalului său și pentru execuția bugetului său.

Articolul 16

Contribuția din partea bugetului Uniunii

(1) CESA primește o contribuție anuală sau multianuală de la bugetul general al Uniunii. Respectiva contribuție poate acoperi, în special, costurile pentru sprijinirea activităților de formare și educație și costurile aferente experților naționali detașați la CESA de către statele membre, precum și costurile aferente unui agent contractual.

(2) Valoarea de referință financiară destinată acoperirii cheltuielilor legate de CESA pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și 31 decembrie 2017 este de 700 000 EUR. Valoarea de referință financiară pentru perioadele ulterioare este stabilită de Consiliu, pe baza recomandării Comitetului director.

(3) În urma deciziei Consiliului menționate la alineatul (2), președintele negociază un acord de finanțare cu Comisia.

Articolul 17

Contribuții voluntare

(1) În scopul finanțării unor activități specifice, CESA poate primi și gestiona contribuții voluntare din partea statelor membre, a institutelor sau a altor donatori. Respectivile contribuții sunt alocate pentru anumite scopuri de CESA.

⁽¹⁾ Decizia Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 23 martie 2011 de instituire a normelor aplicabile experților naționali detașați pe lângă Serviciul European de Acțiune Externă (JO C 12, 14.1.2012, p. 8).

- (2) Acordurile de natură tehnică referitoare la contribuțiile menționate la alineatul (1) sunt negociate de președinte.

Articolul 18

Punerea în aplicare a proiectelor

- (1) CESA poate depune candidaturi pentru proiecte de cercetare și alte tipuri de proiecte în domeniul PESC. CESA poate acționa în calitate de coordonator al proiectelor sau de membru. Președintele poate fi atașat „consiliului consultativ” al unui astfel de proiect. Acesta își poate delega această atribuție unuia dintre președinții configurațiilor Consiliului academic executiv sau unui membru al secretariatului CESA.
- (2) Contribuția provenită de la proiectele respective trebuie evidențiată în bugetul (rectificat) CESA, alocată unor scopuri specifice și utilizată conform atribuțiilor și obiectivelor CESA.

Articolul 19

Norme financiare

Normele financiare prevăzute în anexă se aplică cheltuielilor finanțate de CESA și finanțării respectivelor cheltuieli.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 20

Participarea la activitățile de formare și educație ale CESA

- (1) La toate activitățile de formare și educație ale CESA pot participa resortisanți din toate statele membre și statele aflate în curs de aderare la Uniune. Institutele care organizează și desfășoară aceste activități asigură aplicarea acestui principiu fără excepție.
- (2) În principiu, la activitățile de formare și educație ale CESA pot participa, de asemenea, resortisanți din țările candidate la aderarea la Uniune și, după caz, din alte state și organizații terțe, în special pentru activitățile de formare și educație menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (d).
- (3) Participanții fac parte din personalul civil/diplomatic/polițienesc/militar care se ocupă de aspecte din domeniul PSAC și PESC și din experți care urmează să fie desfășurați în misiuni și operații PSAC.
- Pot fi invitați să participe la activitățile de formare și educație ale CESA reprezentanți, printre altele, ai organizațiilor internaționale, organizațiilor neguvernamentale, instituțiilor universitare și mass-mediei, precum și membri ai comunității de afaceri.
- (4) Unui participant care a absolvit un curs CESA i se acordă un certificat semnat de ÎR. Detaliile privind acest certificat fac obiectul unei reexaminări permanente de către Comitetul director. Certificatul este recunoscut de statele membre și de instituțiile Uniunii.

Articolul 21

Cooperare

CESA cooperează cu organizații internaționale și alți actori relevanți, precum institute naționale de formare și educație din state terțe, în special, dar fără a se limita la cele menționate la articolul 5 alineatul (2), și valorifică cunoștințele specializate ale acestora.

*Articolul 22***Reglementări de securitate**

Dispozițiile prevăzute în Decizia 2013/488/UE a Consiliului ⁽¹⁾ se aplică CESA.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 23***Continuitate**

Normele și reglementările adoptate pentru punerea în aplicare a Deciziei 2013/189/PESC rămân în vigoare în scopul punerii în aplicare a prezentei decizii în măsura în care sunt compatibile cu dispozițiile prezentei decizii, până la modificarea sau abrogarea acestora.

*Articolul 24***Abrogare**

Decizia 2013/189/PESC se abrogă.

*Articolul 25***Intrarea în vigoare și expirarea**

- (1) Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2017. Aceasta este reexaminată după cum este necesar, și în orice caz cu cel puțin șase luni înaintea expirării sale.
- (2) Prezenta decizie expiră la 2 ianuarie 2021.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

ANEXĂ

Norme financiare aplicabile cheltuielilor finanțate de CESA și finanțării cheltuielilor CESA*Articolul 1***Principii bugetare**

- (1) Bugetul CESA, întocmit în euro, reprezintă actul care prevede și autorizează, pentru fiecare exercițiu financiar, toate veniturile CESA și toate cheltuielile finanțate de CESA.
- (2) Bugetul trebuie să fie echilibrat din punctul de vedere al veniturilor și cheltuielilor.
- (3) Toate veniturile sau cheltuielile finanțate de CESA se execută prin imputare asupra unei linii bugetare.

*Articolul 2***Adoptarea bugetelor**

- (1) Președintele elaborează anual un proiect de buget pentru următorul exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie în anul respectiv. Proiectul de buget include creditele considerate necesare pentru acoperirea cheltuielilor care urmează să fie finanțate de CESA în respectiva perioadă și o prognoză a veniturilor preconizate să acopere aceste cheltuieli.
- (2) Creditele sunt clasificate după caz în funcție de tip sau de scop în capitole și articole. În proiect sunt incluse comentarii detaliate pe articole.
- (3) Venitul este alcătuit din contribuțiile voluntare ale statelor membre sau alte altor donatori, precum și din contribuția anuală de la bugetul Uniunii.
- (4) Președintele prezintă un raport bugetar detaliat cu privire la exercițiul financiar anterior până la 31 martie. Acesta propune Comitetului director proiectul de buget pentru următorul exercițiu financiar până la 31 iulie.
- (5) Comitetul director aprobă proiectul de buget până la 31 octombrie.
- (6) În cazul în care CESA primește o contribuție multianuală de la bugetul general al Uniunii, Comitetul director aprobă bugetul anual prin consens.

*Articolul 3***Transferuri de credite**

În cazul unor situații neprevăzute, transferurile de credite între liniile bugetare sau rubricile bugetare ale contribuției menționate la articolul 16, care nu depășesc 25 % din respectivele linii sau rubrici bugetare, pot fi decise de președintele, care va informa Comitetul director cu privire la astfel de transferuri. Transferurile de credite între liniile sau rubricile bugetare care depășesc 25 % din liniile sau rubricile bugetare se transmit Comitetului director în cadrul unui buget rectificat, în vederea aprobării.

*Articolul 4***Reportări de credite**

- (1) Creditele necesare pentru plata unor obligații legale asumate până la data de 31 decembrie a unui exercițiu financiar se reportează pentru exercițiul financiar următor.

- (2) Creditele care provin din contribuții voluntare se reportează pentru exercițiul financiar următor.
- (3) Creditele care provin din proiecte se reportează pentru exercițiul financiar următor.
- (4) Președintele poate reporta alte credite din buget pentru exercițiul financiar următor cu aprobarea Comitetului director.
- (5) Alte credite se anulează la sfârșitul exercițiului financiar.

Articolul 5

Execuția bugetară și gestionarea personalului

În scopul execuției bugetare și al gestionării personalului, CESA se folosește de structurile administrative existente ale Uniunii, în special SEAE, în cea mai mare măsură.

Articolul 6

Conturi bancare

- (1) Toate conturile bancare ale CESA sunt deschise la o instituție financiară de prim rang cu sediul social într-un stat membru și reprezintă conturi curente sau pe termen scurt în euro.
- (2) Nu se autorizează niciun fel de descoperire de cont la conturile bancare.

Articolul 7

Plăți

Toate plățile dintr-un cont bancar al CESA necesită semnătura președintelui CESA și a unui alt membru al personalului CESA.

Articolul 8

Contabilitate

- (1) Președintele se asigură că gestionarea conturilor care indică veniturile, cheltuielile și inventarul activelor CESA se desfășoară în conformitate cu standardele contabile acceptate la nivel internațional pentru sectorul public.
- (2) Președintele prezintă Comitetului director conturile anuale pentru un anumit exercițiu financiar până la data de 31 martie a anului următor, împreună cu raportul detaliat menționat la articolul 2 alineatul (4).
- (3) Serviciile contabile necesare se externalizează.

Articolul 9

Audit

- (1) Anual se realizează un audit al conturilor CESA.
- (2) Serviciile de audit necesare pot fi externalizate.
- (3) Rapoartele de audit se pun la dispoziția Comitetului director, împreună cu raportul detaliat menționat la articolul 2 alineatul (4).

*Articolul 10***Descărcare de gestiune**

- (1) Comitetul director decide, pe baza raportului detaliat, a conturilor anuale și a raportului anual de audit, acordarea sau nu a descărcării de gestiune președintelui în ceea ce privește execuția bugetului CESA.
 - (2) Președintele ia toate măsurile care se impun pentru a convinge Comitetul director că poate fi acordată descărcarea de gestiune și pentru a răspunde observațiilor din deciziile de acordare a descărcării de gestiune, după caz.
-

DECIZIA (PESC) 2016/2383 A CONSILIULUI**din 21 decembrie 2016**

privind sprijinul acordat de Uniune pentru activitățile Agenției Internaționale pentru Energie Atomică în domeniul siguranței nucleare și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28 și articolul 31 alineatul (1),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 12 decembrie 2003, Consiliul European a adoptat Strategia Uniunii Europene împotriva proliferării armelor de distrugere în masă („strategia”), care cuprinde la capitolul III o listă de măsuri care trebuie luate atât în Uniune, cât și în țări terțe pentru combaterea acestei proliferări.
- (2) Uniunea acționează în prezent în mod activ pentru punerea în aplicare a strategiei și dă curs măsurilor enumerate în capitolul III din respectiva strategie, în special prin furnizarea de resurse financiare destinate sprijinirii unor proiecte specifice desfășurate de instituții multilaterale, precum Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA).
- (3) La 17 noiembrie 2003, Consiliul a adoptat Poziția comună 2003/805/PESC ⁽¹⁾ privind universalizarea și consolidarea acordurilor multilaterale în domeniul neproliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora. Poziția comună menționată solicită, între altele, promovarea încheierii de acorduri de garanții generalizate și de protocoale adiționale ale AIEA și angajează Uniunea să acționeze pentru ca acordurile de garanții generalizate și protocoalele adiționale să devină standardul sistemului de verificare al AIEA.
- (4) La 17 mai 2004, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2004/495/PESC ⁽²⁾ privind sprijinirea activităților AIEA desfășurate în cadrul programului său de siguranță nucleară și în cadrul punerii în aplicare a strategiei.
- (5) La 18 iulie 2005, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2005/574/PESC ⁽³⁾ privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a strategiei.
- (6) La 12 iunie 2006, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2006/418/PESC ⁽⁴⁾ privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a strategiei.
- (7) La 14 aprilie 2008, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2008/314/PESC ⁽⁵⁾ privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a strategiei.

⁽¹⁾ Poziția comună 2003/805/PESC a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind universalizarea și consolidarea acordurilor multilaterale în domeniul neproliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora (JO L 302, 20.11.2003, p. 34).

⁽²⁾ Acțiunea comună 2004/495/PESC a Consiliului din 17 mai 2004 privind sprijinirea activităților AIEA desfășurate în cadrul programului său de siguranță nucleară și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 182, 19.5.2004, p. 46).

⁽³⁾ Acțiunea comună 2005/574/PESC a Consiliului din 18 iulie 2005 privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 193, 23.7.2005, p. 44).

⁽⁴⁾ Acțiunea comună 2006/418/PESC a Consiliului din 12 iunie 2006 privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile securității și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 165, 17.6.2006, p. 20).

⁽⁵⁾ Acțiunea comună 2008/314/PESC a Consiliului din 14 aprilie 2008 privind sprijinul pentru activitățile AIEA în domeniile securității și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 107, 17.4.2008, p. 62).

- (8) La 27 septembrie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2010/585/PESC ⁽¹⁾ privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a strategiei.
- (9) La 21 octombrie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/517/PESC ⁽²⁾ privind sprijinul acordat de Uniune pentru activitățile Agenției Internaționale pentru Energie Atomică în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a strategiei.
- (10) La 8 mai 2016, a intrat în vigoare amendamentul la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare (ACPPNM). Uniunea și statele sale membre au promovat amendamentul prin acțiuni diplomatice și prin finanțarea activităților AIEA în această privință. Ca urmare a intrării sale în vigoare, va fi nevoie de eforturi susținute pentru a asigura punerea în aplicare la nivel național și universalizarea ACPPNM.
- (11) AIEA urmărește aceleași obiective, menționate la considerentele (3)-(10), prin punerea în aplicare a planului său de siguranță nucleară, care este finanțat integral prin contribuții voluntare la Fondul pentru siguranță nucleară al AIEA.
- (12) Uniunea este hotărâtă să consolideze siguranța nucleară în întreaga lume și este pregătită să ofere în continuare asistență țărilor terțe în această privință. Uniunea salută acțiunile recente de consolidare a programului de siguranță nucleară al AIEA, precum și Conferința internațională privind siguranța nucleară organizată sub deviza „Angajamente și acțiuni”, găzduită de către AIEA în perioada 5-9 decembrie 2016. Uniunea urmărește să mențină durabilitatea și eficacitatea punerii în aplicare a Acțiunilor comune 2004/495/PESC, 2005/574/PESC, 2006/418/PESC, 2008/314/PESC și a Deciziei 2010/585/PESC în sprijinul planurilor de siguranță nucleară ale AIEA („acțiunile comune și deciziile anterioare”) și se angajează să furnizeze în continuare sprijin în vederea adoptării planului de siguranță nucleară al AIEA pentru perioada 2018-2021. O strânsă coordonare cu Inițiativa privind centrele de excelență în domeniul chimic, biologic, radioactiv și nuclear (CBRN) ale UE, precum și cu alte inițiative și programe va fi întreprinsă pentru evitarea suprapunerilor, pentru maximizarea raportului cost-eficacitate și pentru reducerea continuă a riscurilor.
- (13) Implementarea la nivel tehnic a prezentei decizii ar trebui încredințată AIEA, care, pe baza experienței sale de lungă durată și larg recunoscute în domeniul siguranței nucleare, ar putea să consolideze în mod semnificativ capacitățile relevante din țările vizate. Proiectele sprijinite de Uniune pot fi finanțate numai prin contribuții voluntare la Fondul pentru siguranță nucleară al AIEA. Aceste contribuții care urmează a fi furnizate de Uniune vor fi esențiale în crearea premiselor pentru ca AIEA să joace un rol major în domeniul siguranței nucleare prin sprijinirea eforturilor țărilor de a-și îndeplini responsabilitățile în materie de siguranță nucleară.
- (14) Responsabilitatea pentru siguranța nucleară a unui stat îi revine în întregime statului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) În scopul punerii în aplicare imediate și concrete a anumitor elemente ale strategiei, Uniunea sprijină activitățile AIEA în domeniul siguranței nucleare, pentru a contribui la realizarea următoarelor obiective:
- (a) realizarea de progrese în direcția universalizării instrumentelor internaționale în materie de neproliferare și de siguranță nucleară;
- (b) sprijinirea statelor în vederea dezvoltării unui capital tehnic, științific și uman autohton, necesar pentru o siguranță nucleară durabilă și eficace;
- (c) consolidarea capacităților de a preveni, a detecta, a răspunde și a proteja persoanele, bunurile, mediul și societatea împotriva actelor infracționale sau neautorizate săvârșite cu intenție care implică materiale nucleare sau alte materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare;
- (d) consolidarea detectării traficului ilicit cu materiale nucleare și alte materiale radioactive, precum și a metodelor de combatere a acestuia;
- (e) contribuția la securitatea informatică în domeniul nuclear;

⁽¹⁾ Decizia 2010/585/PESC a Consiliului din 27 septembrie 2010 privind sprijinirea activităților AIEA în domeniile securității și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 259, 1.10.2010, p. 10).

⁽²⁾ Decizia 2013/517/PESC a Consiliului din 21 octombrie 2013 privind sprijinul acordat de Uniune pentru activitățile Agenției Internaționale pentru Energie Atomică în domeniile siguranței și verificării nucleare și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 281, 23.10.2013, p. 6).

- (f) consolidarea securității surselor radioactive, transportarea acestora în locuri de depozitare sigure și securizate în țările care au nevoie de sprijin, inclusiv repatrierea către țara de origine sau furnizor;
 - (g) consolidarea protecției fizice a materialelor nucleare și a altor materiale radioactive.
- (2) Proiectele au următoarele obiective:
- (a) asigurarea durabilității și eficacității sprijinului furnizat prin acțiunile comune și deciziile anterioare;
 - (b) consolidarea infrastructurii interne a statelor pentru sprijinirea siguranței nucleare;
 - (c) consolidarea cadrului legislativ și de reglementare al statelor;
 - (d) consolidarea sistemelor și măsurilor de siguranță nucleară pentru materialele nucleare și pentru alte materiale radioactive;
 - (e) consolidarea infrastructurii și a capacităților instituționale ale statelor de a gestiona materialele nucleare și radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare;
 - (f) consolidarea capacității de reacție și a rezilienței statelor la criminalitatea informatică și atenuarea impactului acesteia asupra siguranței nucleare;
 - (g) consolidarea capacităților de educare și formare în domeniul securității nucleare;
 - (h) asigurarea unui sprijin specializat și constant pentru punerea în aplicare și pentru universalizarea amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare.
- (3) Pregătirile pentru prezenta decizie se întemeiază pe informațiile aflate deja la dispoziția AIEA și pe rezultatele misiunilor desfășurate în temeiul acțiunilor comune și al deciziilor anterioare.
- (4) În anexă figurează o descriere detaliată a proiectelor. Listele cu țările vizate au la bază fie o identificare a nevoilor în urma unei analize a lacunelor, astfel cum sunt reflectate în planurile integrate existente de sprijin pentru siguranța nucleară (INSSP), fie o propunere acceptată de către secretariatul AIEA. Listele cu țările beneficiare și cu subregiunile ar trebui stabilite de către statele membre ale Uniunii în consultare cu AIEA.

Articolul 2

- (1) Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate („ÎR”) este responsabil de punerea în aplicare a prezentei decizii.
- (2) Proiectele menționate la articolul 1 alineatul (2) sunt desfășurate de AIEA, în calitatea sa de entitate de implementare. AIEA îndeplinește această sarcină sub responsabilitatea ÎR. În acest scop, ÎR încheie acordurile necesare cu AIEA.

Articolul 3

- (1) Valoarea de referință financiară pentru implementarea proiectelor menționate la articolul 1 alineatul (2) este de 9 361 204,23 EUR.
- (2) Cheltuielile finanțate din suma prevăzută la alineatul (1) sunt gestionate în conformitate cu procedurile și cu normele aplicabile bugetului Uniunii.
- (3) Comisia supraveghează gestionarea corectă a cheltuielilor menționate la alineatul (1). În acest scop, Comisia încheie un acord de finanțare cu AIEA. Acordul de finanțare prevede că AIEA trebuie să asigure vizibilitatea contribuției Uniunii în mod proporțional cu cuantumul acesteia.

(4) Comisia depune eforturile necesare pentru a încheia acordul de finanțare menționat la alineatul (3) cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a prezentei decizii. Comisia informează Consiliul cu privire la orice dificultăți care intervin în cursul acestui proces și cu privire la data încheierii acordului de finanțare.

Articolul 4

(1) ÎR raportează Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii pe baza unor rapoarte periodice pregătite de AIEA. Aceste rapoarte stau la baza evaluării efectuate de Consiliu.

(2) Comisia furnizează informații cu privire la aspectele financiare ale implementării proiectelor menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 5

(1) Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) Aceasta expiră după 36 de luni de la data încheierii acordului de finanțare dintre Comisie și AIEA sau după 12 luni de la data adoptării sale, în cazul în care niciun acord de finanțare nu a fost încheiat până la acea dată.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

M. LAJČÁK

ANEXĂ

Sprijinul acordat de Uniune pentru activitățile AIEA în domeniul siguranței nucleare în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă

Eligibilitate și selecția statelor beneficiare

Statele eligibile să primească sprijin în temeiul prezentei decizii sunt toate statele membre ale AIEA care au nevoie de sprijin în domeniul siguranței nucleare, sub rezerva unei decizii din partea Uniunii pe baza unei propuneri din partea AIEA. AIEA poate aduce modificări propunerilor și informează în scris Uniunea în acest sens, prezentând o justificare pentru modificările propuse. Modificările urmează să fie puse în aplicare după obținerea aprobării Uniunii. Selectarea statelor beneficiare („țările beneficiare”), astfel cum se prevede în prezenta decizie, ar trebui să se bazeze pe evaluările și pe datele aflate deja la dispoziția AIEA și dobândite inclusiv în temeiul deciziilor anterioare ale Consiliului, precum și în consultare cu organele relevante ale Consiliului, cu scopul de a asigura impactul maxim al acțiunii. Va fi asigurată o strânsă coordonare cu inițiativa privind centrele de excelență, cu proiectele finanțate de Comisia Europeană, precum și cu alte inițiative și programe, în scopul evitării suprapunerilor, al maximizării raportului cost-eficacitate și al reducerii continue a riscurilor, prin intermediul reuniunilor cadrelor de conducere ale inițiativei privind centrele de excelență CBRN ale UE, cu ocazia reuniunilor anuale dintre Centrul Comun de Cercetare și secretariatul AIEA, precum și în marja reuniunii plenare anuale a centrelor de sprijin în domeniul siguranței nucleare (NSSC). Utilizarea fondurilor pentru activități specifice se va face în conformitate cu prioritățile Uniunii și va face obiectul unei consultări prealabile periodice. Unele activități, cum ar fi cursurile regionale de formare (RTC) și cursurile internaționale de formare (ITC), vor fi găzduite de alte state decât țările beneficiare. Aceasta reprezintă o contribuție din partea statului-gazdă la activitățile AIEA.

Fiecare proiect cuprinde o listă a potențialelor țări beneficiare potențiale convenită de Uniune și de AIEA. Proiectele vor fi implementate în statele selectate din respectivele regiuni și pot cuprinde activități în următoarele domenii:

1. durabilitatea și eficacitatea sprijinului furnizat prin acțiunile comune și deciziile anterioare;
2. consolidarea infrastructurii interne a statelor pentru sprijinirea siguranței nucleare;
3. consolidarea cadrului legislativ și de reglementare al statelor;
4. consolidarea sistemelor și măsurilor de siguranță nucleară pentru materialele nucleare și pentru alte materiale radioactive;
5. consolidarea infrastructurii și a capacităților instituționale ale statelor de a gestiona materialele nucleare și radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare;
6. consolidarea capacității de reacție și a rezilienței statelor la criminalitatea informatică și atenuarea impactului acesteia asupra siguranței naționale și a celei nucleare;
7. abordarea problemei siguranței surselor radioactive prin intermediul repatrierii surselor;
8. măsuri de prevenire și protecție împotriva amenințărilor interne și evidența și controlul materialelor nucleare.

I. PROIECTE

Proiectul nr. 1:

Sprijin pentru punerea în aplicare a ACPPNM

ACPPNM a intrat în vigoare la 8 mai 2016. Acesta impune statelor obligația juridică de a institui, de a pune în aplicare și de a menține un regim adecvat de protecție fizică bazat pe 12 principii fundamentale, aplicabil materialelor nucleare și instalațiilor nucleare aflate sub jurisdicția lor în ceea ce privește utilizarea în scopuri pașnice la nivel intern, depozitarea și transportul. Proiectul se va axa pe punerea în aplicare, pe consolidarea capacităților și pe universalizarea ACPPNM. Acesta impune de asemenea statelor părți obligația juridică de a proteja instalațiile nucleare și materialele nucleare în ceea ce privește utilizarea în scopuri pașnice la nivel intern, depozitarea și transportul și prevede extinderea cooperării dintre state sub aspectul adoptării de măsuri rapide pentru localizarea și recuperarea materialelor nucleare furate sau dispărute, abordează atenuarea consecințelor radiologice posibile ale actelor de sabotaj, previne și combate infracțiunile legate de acestea.

Scopurile proiectului:

- susținerea punerii în aplicare a ACPPNM;
- consolidarea cadrului legislativ și de reglementare național, precum și a capacității statelor de a realiza schimburi de bune practici la nivel regional, deoarece acestea sunt relevante pentru toate autoritățile implicate în siguranța materialelor nucleare, fie că fac sau nu obiectul controlului de reglementare;
- punerea la dispoziția statelor a unor mijloace eficiente din punctul de vedere al costurilor care să le ajute să își îndeplinească obligațiile naționale, regionale și internaționale, precum și să pună în aplicare instrumente juridice obligatorii și internaționale;
- consolidarea în continuare a cooperării internaționale în vederea stabilirii unor măsuri eficiente pentru protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare, în conformitate cu legislația națională a fiecărui stat și în cadrul furnizat de ACPPNM.

Descrierea proiectului:

- vor fi transpuse în acțiuni concrete activitățile identificate în INSSP din zece state, legate de punerea în aplicare a obligațiilor ce decurg din ACPPNM. Vor fi definite elementele-cheie pentru abordarea aspectelor relevante care să conducă la soluții durabile prin care statul să își consolideze regimul național în materie de siguranță nucleară. Se va conveni asupra unor termene și angajamente care să asigure punerea în aplicare cuprinzătoare a planurilor;
- revizuirea materialelor de curs: urmează să fie elaborate noi exerciții de formare, care să fie mai bine înțelese de publicul-țintă.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- sporirea capacității statelor de a-și îndeplini obligațiile asumate în temeiul ACPPNM;
- demararea extinderii și îmbunătățirii cadrului de reglementare referitor la protecția fizică;
- elaborarea unui document de orientare care să fie folosit de state în vederea dezvoltării unor capacități naționale vizând reglementarea, examinarea, evaluarea și inspectarea instalațiilor nucleare în scopul asigurării securității nucleare pe durata ciclului de viață al unei instalații nucleare.

Proiectul nr. 2:

Proiect durabil

Proiectul durabil propus valorifică eforturile susținute pe marginea cadrului arhitecturii de detectare finanțat prin Decizia 2013/517/PESC. Acesta este rezultatul celor patru misiuni de evaluare a impactului privind acțiunile comune și deciziile anterioare efectuate în Cuba, Indonezia, Iordania, Liban, Malaysia și Vietnam. Respectivele șase state au solicitat, prin intermediul INSSP, sprijinul AIEA pentru acest proiect.

Proiectul urmărește să ofere instrumente pentru sprijinirea „arhitecturii de detectare în materie de siguranță nucleară”, și anume pentru setul integrat de sisteme și de măsuri de siguranță nucleară, în baza unui cadru juridic și de reglementare adecvat, necesar pentru punerea în aplicare a strategiei naționale pentru detectarea materialelor nucleare și a altor materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare. Proiectul propus este în concordanță cu sprijinul oferit deja de Uniune sub forma furnizării de echipamente de detectare, cum ar fi dispozitive fixe de detectare a radiațiilor (RPM) și echipamente portabile.

2.1. Instrumente de formare în domeniul întreținerii

Scopurile proiectului:

- acordarea de asistență statelor pentru asigurarea disponibilității sprijinului tehnic și științific la nivel intern, precum și pentru dezvoltarea resurselor umane, necesare pentru o siguranță nucleară durabilă și eficientă;
- asigurarea utilizării optime și a întreținerii corespunzătoare a echipamentelor donate de către Uniune pe parcursul întregului ciclu de viață al acestora.

Descrierea proiectului:

- întreținerea adecvată este un factor-cheie pentru detectare și pentru capacitatea de reacție în caz de furt, de acte de sabotaj, de acces neautorizat, de transfer ilegal sau de alte acte răuvoitoare care implică materiale nucleare, alte substanțe radioactive sau instalații asociate acestora. Vor fi create instrumente de formare în domeniul întreținerii echipamentelor de detectare (dispozitive fixe de detectare a radiațiilor și echipamente portabile). Vor fi construite replici ale acestor echipamente, pentru a face posibil un instructaj specific vizând întreținerea și utilizarea lor corectă;
- instructaj în domeniul întreținerii echipamentelor de detectare.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- continuarea sprijinului acordat de către AIEA pentru punerea în aplicare a cadrului arhitecturii de detectare;
- asigurarea faptului că materialele necesare pentru instructaj sunt disponibile și utilizate pentru a sprijini formarea tuturor membrilor vizați noi ai personalului; statelor membre ale Uniunii le vor fi furnizate modele pentru materialele de formare prin intermediul Grupului de lucru pentru neproliferare (CONOP);
- asigurarea faptului că echipamentele de detectare pot fi menținute în stare de funcționare de către autoritățile din țările beneficiare pentru o perioadă cât mai lungă de timp.

2.2. Instrumente informatice utilizate pentru organismele de reglementare

Informația este esențială pentru funcționarea eficace a dispozitivelor fixe de detectare a radiațiilor (RPM). Elaborarea unor structuri de date și a unor protocoale de testare comune face posibilă comunicarea eficientă între mai mulți operatori. Integrarea în rețelele de informații a datelor furnizate de instrumentele de detectare de tipul RPM provenind de la diferiți furnizori este un element important pentru elaborarea unui sistem general de detectare eficace. Acest proiect ar putea sprijini statele să își îmbunătățească în mod semnificativ eficacitatea operațională prin integrarea sistemului de detectare în rețelele naționale destinate schimbului de informații. Schimbul de informații între un punct anume și operatori poate limita inspecțiile redundante și poate clarifica rapid situația în cazul alarmelor false și fără consecințe grave asociate multor sisteme de detectare pasive.

Acest proiect ar urma să implementeze un sistem integrat cu ajutorul instrumentelor informatice, pentru a îmbunătăți procesul de analiză și pentru a oferi recomandări vizând echipamentele adecvate. O modalitate de comunicare a organismului de reglementare cu punctul local RPM va spori eficiența sistemului și va sprijini activitatea personalului de primă intervenție.

Scopurile proiectului:

- acordarea de asistență statelor pentru asigurarea disponibilității sprijinului tehnic și științific la nivel intern, precum și pentru dezvoltarea resurselor umane, necesare pentru o siguranță nucleară durabilă și eficace;
- armonizarea datelor obținute ca rezultat al alarmelor, astfel încât datele provenite de la furnizori de echipamente diferiți să devină comparabile.

Descrierea proiectului:

- sprijinirea organismelor de reglementare în ceea ce privește integrarea datelor și armonizarea programelor informatice de alarmă, astfel încât acestea să compare date provenite de la furnizori diferiți și să asigure faptul că procesul decizional în materie de reglementare se bazează pe informații corecte;
- instrumentul-pilot va fi livrat și testat de părțile interesate din fiecare stat. Acestea vor efectua un test în condiții reale cu sprijinul AIEA, prin intermediul misiunilor de experți. Un raport privind testarea instrumentului de formare urmează să fie elaborat și încorporat în raportul final. Comunicările din partea autorității de reglementare către punctul local RPM vor spori eficiența sistemului și vor face mai productivă activitatea personalului de primă intervenție.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- includerea unui modul de formare pentru sistemul elaborat, precum și a unui sistem profesionist interactiv pentru alarmele false. Prototipul instrumentului va fi livrat și testat de părțile interesate din fiecare stat. Un raport specializat privind testarea instrumentului conceput pentru formare va fi elaborat și transmis Comisiei. Statelor membre ale Uniunii le vor fi furnizate modele pentru materialele referitoare la prototip prin intermediul CONOP;

- efectuarea unei „simulări” în unul dintre state, efectuarea de analize și formularea de cerințe privind schimbările necesare, dacă este cazul, în baza unui raport privind rezultatele testului;
- armonizarea la nivelul autorităților de reglementare și, prin urmare, între acestea în cadrul cooperării lor regionale și internaționale, și detectarea și reacția la materialele nucleare și la alte materiale radioactive;
- punerea în funcțiune a unui prototip viabil în fiecare țară;
- includerea unui protocol în viitoarele contracte de achiziții de RPM care să includă cerințe specifice relevante pentru programele informatice.

Proiectul nr. 3:

Consolidarea siguranței nucleare, cu accent pe dimensiunea regională, în statele din vecinătatea UE și în America Latină

Obiectivul acestui proiect este consolidarea capacităților naționale de elaborare și redactare a unui cadru legislativ și de reglementare și consolidarea capacităților din statele membre ale AIEA în vederea instituirii unui regim național cuprinzător în materie de siguranță nucleară. Uniunea Europeană a inițiat un proiect regional în Africa Subsahariană care vizează siguranța, securitatea și garanțiile legate de producția de uraniu, precum și transportul și gestionarea în condiții de siguranță a surselor radioactive. Proiectul în cauză concepe activități în domeniul siguranței nucleare similare celor propuse în temeiul prezentului proiect. Prin urmare, AIEA va beneficia de feedback-ul și de rezultatele proiectului Uniunii astfel încât să implementeze, în totalitate sau parțial, activități în regiunile în cauză. Programul respectă orientările prevăzute la punctul 13 din Rezoluția nr. 10 a Conferinței generale a AIEA, în care secretariatul a fost încurajat să faciliteze un proces de coordonare referitor la interfața dintre securitate și siguranță. Vor fi implicate două departamente din cadrul AIEA: NRSW (securitate) și NSNS (siguranță) pe baza unei abordări fondate pe capacitatea subregională.

3.1. Consolidarea siguranței nucleare

Scopul proiectului:

- consolidarea capacităților statelor de a preveni, a detecta, a răspunde și a proteja persoanele, bunurile, mediul și societatea de acte infracționale sau neautorizate săvârșite cu intenție care implică materiale nucleare sau alte materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare, inclusiv prin intermediul unor eforturi de consolidare a capacităților la nivel regional, după caz.

Descrierea proiectului:

- activitățile identificate în INSSP din zece state cu privire la punerea în aplicare a regimurilor naționale în materie de siguranță nucleară vor fi transpuse în acțiuni concrete. Vor fi definite reperele necesare pentru abordarea aspectelor relevante care să conducă la soluții durabile pentru stat în materie de siguranță nucleară. Calendarele și angajamentele convenite vor asigura punerea în aplicare cuprinzătoare a planurilor care vor fi puse în aplicare după verificarea încrucișată în raport cu proiectele actuale din cadrul centrelor de excelență în domeniul CBRN ale UE.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- creșterea capacităților naționale în țările beneficiare.

3.2. Consolidarea cadrului juridic și de reglementare național în domeniul siguranței nucleare

Scopul proiectului:

- consolidarea cadrului legislativ și de reglementare național, precum și a capacității statelor de a realiza schimburi de bune practici la nivel regional, deoarece acestea se aplică oricărei autorități implicate în siguranța materialelor nucleare și a altor materiale radioactive, fie că fac sau nu obiectul controlului de reglementare;
- furnizarea către state a unor mijloace eficiente din punct de vedere al costurilor, care să le ajute să își îndeplinească obligațiile naționale, regionale și internaționale, să pună în aplicare instrumente juridice obligatorii și internaționale, precum și să respecte instrumente juridice fără caracter obligatoriu.

Descrierea proiectului:

- organizarea unor misiuni de experți în scopul de a identifica deficiențele de la nivelul normelor și reglementărilor existente, sprijinirea statelor în vederea adaptării, dacă este necesar, prin utilizarea optimă a legislației europene existente în domeniile relevante;
- utilizarea sinergiilor cu alte organizații internaționale, precum Organizația Mondială a Vănilor, după caz;
- continuarea discuțiilor în statele membre implicate cu privire la strategiile acestora și asigurarea sprijinului necesar pentru consolidarea infrastructurii lor naționale;
- sensibilizarea factorilor de decizie cu privire la importanța unei legislații și a unei reglementări corespunzătoare în domeniul siguranței nucleare;
- integrarea în INSSP ale statelor implicate.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- contribuție la elaborarea legislației și a reglementărilor în țările respective;
- actualizarea legislației și a reglementărilor, atunci când este necesar;
- un raport care identifică situația actuală și recomandări privind cadrul juridic și de reglementare din statul respectiv;
- un angajament din partea statelor în sensul punerii în aplicare a recomandărilor și de a permite efectuarea unei evaluări după doi ani;
- elaborarea și evaluarea rezultatelor;
- integrarea obiectivelor îndeplinite în raportul final.

3.3. Siguranța surselor radioactive

Scopurile proiectului:

- consolidarea infrastructurii de reglementare a unui stat în ceea ce privește siguranța surselor radioactive, a instalațiilor și a activităților conexe, inclusiv a transportului;
- crearea, după caz, a unor registre naționale de surse radioactive în statele selectate;
- colaborarea cu statele în vederea elaborării și punerii în aplicare a unor strategii naționale pentru gestionarea surselor scoase din utilizare, inclusiv repatrierea către țara de origine sau furnizor; depozitarea în condiții de siguranță la nivel național până la eliminare, sau exportul în vederea reciclării sau reutilizării sau a depozitării în condiții de siguranță astfel cum se menționează în Proiectul nr. 7.

Descrierea proiectului:

Asigurarea siguranței surselor prin:

- instituirea unor inventare naționale ale surselor radioactive și evaluarea sistemelor de protecție fizică de la instalații;
- organizarea a cinci misiuni de experți care să emită rapoarte de sinteză, inclusiv în ceea ce privește situația actuală și recomandări.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- rapoarte de evaluare în urma misiunilor, în care se descriu pe scurt constatările cu privire la inventarul național și/sau la situația în materie de protecție fizică de la instalații;
- instituirea unor măsuri în materie de protecție fizică la instalațiile în care sunt utilizate sau depozitate surse de mare activitate;
- echipamente care să vină în sprijinul organismelor de reglementare la efectuarea inspecțiilor naționale de securitate și de siguranță la instalații.

3.4. Dezvoltarea resurselor umane

Scopul proiectului:

Consolidarea capacităților statelor de a preveni, a detecta, a răspunde și a proteja persoanele, bunurile, mediul și societatea de acte infracționale sau neautorizate săvârșite cu intenție care implică materiale nucleare sau alte materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare, inclusiv prin intermediul dezvoltării resurselor umane și al unor eforturi de consolidare a capacităților la nivel regional, după caz.

Descrierea proiectului:

- organizarea, cu respectarea adecvată a eforturilor similare depuse până în prezent și pentru a asigura continuitatea acestora, a unor cursuri de dezvoltare profesională (PDC) dedicate corpului profesoral din universitățile care intenționează să pună în aplicare programe postuniversitare în domeniul siguranței nucleare, pentru a le oferi acestora posibilitatea de a preda cultura siguranței nucleare în instituțiile lor;
- încurajarea furnizării de formare în domeniul culturii siguranței nucleare pentru diferite categorii de profesioniști prin intermediul NSSC sau al centrelor de excelență în domeniul CBRN ale UE din regiune;
- achiziționarea de echipamente speciale dedicate educației și formării, precum instrumente de detectare în condiții reale utilizate de personalul de primă intervenție, care să fie manipulate și utilizate de către studenți și stagiați.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- cel puțin 15 membri ai corpului profesoral formați în fiecare PDC (centru de dezvoltare profesională) pe o temă care urmează să fie stabilită mai târziu (lista formatorilor urmează să fie pusă la dispoziție);
- cel puțin două cursuri de formare care urmează să se desfășoare cu implicarea NSSC-urilor din regiune (listele cursurilor și ale funcționarilor formați urmează să fie puse la dispoziție);
- materiale de predare și formare puse la dispoziție în cadrul PDC și al evenimentelor de formare (materialele urmează să fie revizuite și de către reprezentanții Uniunii).

3.5. Accentul pus pe America Latină

Accentul pus pe sprijinul acordat statelor hispanofone din America Latină. Se urmărește traducerea în limba spaniolă a cât mai multe dintre documentele vizate, pentru o mai mare asimilare în statele respective a rezultatelor activităților derulate.

3.5.1. Program educațional

Școala regională/internațională privind siguranța nucleară

Un curs de două săptămâni se va adresa profesioniștilor din țările în curs de dezvoltare având, în mod ideal, 1-3 ani de experiență, care lucrează într-o instituție relevantă din țara lor de origine și au responsabilități legate de o serie de aspecte privind siguranța nucleară. Candidații ar trebui să aibă un interes profesional specific în ceea ce privește cunoștințele din domeniul siguranței nucleare, însă parcursul academic al acestora poate varia. Candidații implicați în domenii științifice sau tehnice relevante pentru siguranța nucleară, precum fizica nucleară, ingineria nucleară sau științele politice, și/sau în domenii conexe, sunt în mod special încurajați să candideze.

Se urmărește ca această activitate să fie găzduită în Spania și să se desfășoare în limbile spaniolă și engleză. Aceasta va fi orientată către statele din America Centrală și America Latină. Programa de studiu se va baza pe programa utilizată în școlile organizate în cadrul Centrului Internațional de Fizică Teoretică cu sprijinul guvernului italian.

Școala regională din Cuba privind siguranța nucleară

Conținutul și materialul descrise la punctul 3.5.1 vor constitui baza pentru o școală regională privind siguranța nucleară organizată în Cuba. Aceasta va fi organizată împreună cu Centrul de asistență în domeniul siguranței nucleare în curs de înființare în Cuba. Se intenționează utilizarea acestei școli la nivel regional și dezvoltarea în America Latină a educației în domeniul siguranței nucleare.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- o mai bună înțelegere în regiune a principiilor siguranței nucleare.

3.5.2. Activități de monitorizare cu privire la siguranța nucleară a materialelor care nu fac obiectul controlului de reglementare din cadrul acțiunilor comune și al deciziilor anterioare

Scopul proiectului:

- asigurarea sustenabilității activităților inițiate în cadrul acțiunilor comune și al deciziilor anterioare și consolidarea în continuare a siguranței nucleare în statele din America Centrală și America Latină.

Descrierea proiectului:

AIEA a primit o serie de cereri de asistență din America Centrală și America Latină a căror punere în aplicare ar asigura sustenabilitatea activităților inițiate în cadrul acțiunilor comune sau al deciziilor anterioare. Cererile sunt identificate în INSSP și includ misiuni de experți în special în spitale, exerciții de teren, cursuri de formare profesională națională (NTC)/RTC/ITC și achiziționarea unor echipamente de detectare în Argentina și Cuba.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- desfășurarea activităților în statele identificate.

3.6. Siguranța nucleară a materialelor care nu fac obiectul controlului de reglementare în statele din vecinătatea UE

Scopul proiectului:

- desfășurarea unor misiuni de experți, exerciții de teren, NTC/RTC/ITC și o serie de achiziții de echipamente de detectare în Azerbaidjan, Iordania, Liban, Maroc și Ucraina, precum și în alte state din vecinătatea UE.

Proiectul nr. 4:

Creșterea gradului de conștientizare în ceea ce privește securitatea informatică

Diviziunea privind siguranța nucleară a AIEA oferă un ansamblu integrat de activități menite să acorde asistență statelor la instituirea și consolidarea securității informatice în cadrul regimurilor naționale în materie de siguranță nucleară. Acest proiect va veni în sprijinul programului de activități al AIEA menit să acorde asistență statelor la îmbunătățirea securității informatice în cadrul regimurilor în materie de siguranță nucleară ale acestora.

Scopul proiectului:

- AIEA urmărește să contribuie la eforturile de creștere a gradului de conștientizare și să ofere orientări statelor în vederea consolidării capacității acestora de a preveni și de a reacționa la o serie de evenimente legate de siguranța nucleară. Sprijinul se axează pe prevenirea, detectarea și capacitatea de reacție la incidente legate de securitatea informațiilor care au potențialul de a afecta negativ, direct sau indirect, siguranța și securitatea nucleară.

Descrierea proiectului:

- acordarea de sprijin în domeniul formării și al educației la nivel internațional și regional în vederea sporirii nivelului de conștientizare și de consolidare a capacităților în ceea ce privește securitatea informatică;
- acordarea de sprijin pentru consolidarea capacităților la nivel național în ceea ce privește securitatea informațiilor și securitatea informatică pentru regimurile în materie de siguranță nucleară;
- organizarea și intermedierea de reuniuni și forumuri de experți pentru a sprijini schimbul de informații și dezbaterile cu privire la domenii tematice în materie de securitate informatică.
- acordarea de sprijin pentru conferința internațională/simpozionul internațional al AIEA privind securitatea informatică într-o lume nucleară din 2019 (sediul AIEA).

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- sporirea gradului de conștientizare a nevoilor în materie de securitate informatică relevante pentru siguranța nucleară și dezvoltarea de materiale/activități de sprijin cu scopul de a facilita dezvoltarea și consolidarea unor programe în domeniul securității informatice;
- creșterea la nivel național a capacității de a pune în aplicare și de a susține securitatea informatică drept componentă a regimului în materie de siguranță nucleară;

- cunoașterea și utilizarea orientărilor și a activităților de asistență ale NSNS în procesul de consolidare a securității informatice a statului drept componentă a regimurilor lor în materie de siguranță nucleară;
- un schimb de informații la nivel global/regional cu privire la lecțiile învățate și bunele practici referitoare la punerea în aplicare a securității informatice în cadrul unui regim în materie de siguranță nucleară;
- îmbunătățirea cooperării cu și dintre partenerii din industrie în ceea ce privește elaborarea de tehnologii și servicii care furnizează un nivel mai ridicat de reziliență și de capacitate de reacție împotriva criminalității informatice;
- structuri naționale de formare destinate consolidării capacității în ceea ce privește securitatea informatică în cadrul regimului în materie de siguranță nucleară, de exemplu prin sprijinirea centrelor de asistență în domeniul siguranței nucleare la dezvoltarea programelor de securitate informatică;
- facilitarea unui schimb centralizat de informații pentru sprijinirea schimbului de informații legate de securitatea informatică relevante pentru părțile interesate din domeniul siguranței nucleare;
- organizarea conferinței internaționale/simpozionului internațional al AIEA privind securitatea informatică într-o lume nucleară.

Proiectul nr. 5:

Siguranța materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare

AIEA va contribui în continuare la ameliorarea siguranței nucleare globale și naționale, prin activități care ar sprijini statele, la cerere, în eforturile acestora de a reduce riscul ca materiale nucleare sau alte materiale radioactive care sunt utilizate, depozitate și/sau transportate să fie utilizate în contextul unor acte răuvoitoare. Sistemele naționale de siguranță nucleară trebuie să fie sprijinite prin efectuarea unor actualizări în materie de siguranță la instalațiile nucleare sau sursele radioactive și a unor activități de formare la nivel național în mod sistematic și să acorde asistența tehnică specifică necesară pentru utilizarea și întreținerea adecvată a sistemelor de protecție fizică și a altor sisteme tehnice în materie de siguranță nucleară.

Scopul proiectului:

- consolidarea primei linii de apărare a unui stat sub forma siguranței în materie de materiale nucleare și instalații nucleare.

Descrierea proiectului:

- modernizarea protecției fizice a unei instalații pentru a se garanta faptul că sunt respectate recomandările formulate în documentul INFCIRC/225/Rev.5;
- evaluarea sistemelor de protecție fizică ale instalațiilor nucleare pe baza cererilor formulate de statele membre.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- siguranța materialelor și a instalațiilor nucleare; sprijin acordat statului pentru întreținerea durabilă a echipamentelor furnizate după instalarea acestora;
- furnizarea unor studii de impact în ceea ce privește valoarea adăugată și avantajele fondurilor Uniunii.

Proiectul nr. 6:

Misiuni ale Serviciului consultativ internațional pentru protecție fizică (IPPAS)

Programul IPPAS, demarat în 1995, reprezintă un element fundamental al eforturilor AIEA de sprijinire a statelor membre în instituirea și menținerea unui regim de protecție fizică eficace care să asigure protecția împotriva sustragerii de materiale nucleare și a sabotării instalațiilor și materialelor nucleare. IPPAS oferă consultanță *inter pares* privind punerea în aplicare a instrumentelor internaționale relevante, în special a ACPPNM, și privind punerea în aplicare a documentelor de orientare ale AIEA din colecția „Siguranță nucleară”, în mod deosebit a principiilor fundamentale și a recomandărilor.

Scopul proiectului:

- asistarea statelor la transpunerea dispozițiilor prevăzute în instrumentele internaționale privind siguranța nucleară și a orientărilor IAEA în cerințele de reglementare necesare proiectării și funcționării sistemelor de protecție fizică;
- furnizarea către organismele de stat și către instalații de concepte noi, precum și identificarea și dezbaterile bunelor practici în domeniul protecției fizice care ar putea contribui la consolidarea siguranței nucleare.

Descrierea proiectului:

- derularea și finalizarea unor misiuni ale IPPAS în șase state;
- derularea, pe baza cererilor deja primite de către AIEA, a unor misiuni în Belarus, Republica Democratică Congo, Jamaica, Liban, Madagascar și Vietnam.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- îmbunătățirea și menținerea siguranței nucleare în țările vizate;
- redactarea unor rapoarte finale privind misiunea pentru țările respective, care să includă o descriere a activităților de monitorizare drept parte a raportului final.

Proiectul nr. 7:

Repatrierea surselor

Siguranța surselor radioactive ar trebui abordată în toate etapele ciclului de viață, inclusiv când acestea devin surse scoase din utilizare. Statele vor fi încurajate să elaboreze strategii naționale pentru gestionarea surselor scoase din utilizare, care să includă una sau mai multe dintre următoarele opțiuni de gestionare: repatrierea către țara de origine sau furnizor; depozitarea în condiții de siguranță la nivel național în așteptarea eliminării sau exportul în vederea reciclării sau reutilizării sau a depozitării în condiții de siguranță.

Scopurile proiectului:

- continuarea sprijinului acordat de AIEA statelor pentru ca acestea să își consolideze capacitățile naționale în materie de siguranță nucleară în scopul protejării persoanelor, bunurilor și mediului în cazul unor evenimente legate de siguranța nucleară care implică materiale nucleare sau alte materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare. Acest sprijin va include dezvoltarea capacităților naționale pentru gestionarea surselor scoase din utilizare; căutarea de surse orfane și, dacă este necesar, repatrierea sau exportul acestora în vederea reciclării. În funcție de gradul de urgență al surselor detectate în urma activităților legate de crearea unor inventare naționale în cadrul Proiectului nr. 3, mai multe surse de mare activitate vor fi repatriate prin intermediul acestei finanțări;
- localizarea și identificarea surselor radioactive situate într-un context care indică necesitatea de a condiționa sursele și de a le depozita într-un mod sigur și securizat în țările selectate sau repatrierea către țara de origine sau furnizor.

Descrierea proiectului:

- în funcție de gradul de urgență al surselor detectate care urmează a fi repatriate prin intermediul inventarului efectuat în cadrul Proiectului nr. 3, vor fi repatriate mai multe surse identificate;
- statele beneficiare urmează să fie definite de Uniune, pe baza unei propuneri din partea AIEA.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- consolidarea și condiționarea surselor;
- repatrierea în țara de origine sau exportul în vederea reciclării sau reutilizării a două surse identificate.

La selectarea surselor care urmează a fi repatriate, se vor aplica următoarele criterii: sursă de mare activitate (categoria 1 sau 2); origine europeană; lipsa momentană a unei finanțări pentru repatriere; repatrierea unei surse unice, în sensul că aceasta nu face parte dintr-un inventar mai mare, astfel încât repatrierea să aibă drept rezultat o reducere semnificativă a riscului.

Proiectul nr. 8:

Acțiuni ulterioare proiectelor din cadrul ciclurilor IV-VI

8.1. Amenințarea internă, evidența și controlul materialelor nucleare (NMAC)

Scopul proiectului:

- se propune continuarea acțiunilor desfășurate în cadrul acțiunilor comune și deciziilor anterioare și pe baza ultimului acord privind contribuțiile, în temeiul Deciziei 2013/517/PESC, cu privire la următoarele două puncte: Măsuri de prevenire și protecție împotriva amenințărilor interne și evidența și controlul materialelor nucleare.

Descrierea proiectului:

- furnizarea de cunoștințe de bază privind conceptele, metodologiile și tehnologiile conforme instrumentelor obligatorii și neobligatorii în domeniul siguranței nucleare; demonstrarea existenței, în cadrul instalațiilor nucleare, a unor componente ale unui sistem național NMAC eficient, în vederea sporirii capacității statelor membre de a detecta utilizarea neautorizată sau sustragerea de materiale nucleare; familiarizarea statelor membre cu amenințările interne, precum și identificarea unor măsuri de prevenire și protecție împotriva amenințărilor interne.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- cursurile aduc beneficii statelor membre, oferindu-le exemple de bune practici, desprinse din documentele de orientare și din lecțiile învățate de la experți, care ajută statele membre să îndeplinească cerințele și obiectivele în materie de siguranță nucleară la nivelul instalațiilor;
- NMAC: Obiectivul cursului este conștientizarea necesității ca în cadrul instalațiilor nucleare să funcționeze un sistem autohton NMAC, care să fie eficient în detectarea sustragerii de materiale nucleare, în special împotriva actorilor nestatali. Cursul va compara elementele unui program național NMAC cu măsurile de siguranță din cadrul AIEA și va evidenția diferențele dintre acestea;
- amenințare internă: obiectivul cursului este acela de a îi familiariza pe participanți cu măsurile de siguranță nucleară care abordează amenințările interne, inclusiv sustragerea de materiale nucleare (furtul), actele de sabotaj și securitatea cibernetică în cadrul instalațiilor care conțin materiale nucleare;
- documentele de orientare din colecția „Siguranță nucleară” sunt utile statelor membre, oferind instrucțiuni detaliate cu privire la atingerea obiectivelor regimurilor eficiente în materie de siguranță nucleară;
- NMAC: atât NSS 25-G, cât și NST-33 sunt utile statelor membre, oferind indicații cu privire la aspecte legate de punerea în aplicare a NMAC, inclusiv gestionarea sistemului NMAC, utilizarea registrelor, inventarierea stocurilor fizice, măsurarea și controlul calității măsurătorilor, controlul materialelor nucleare, transporturile de materiale nucleare, detectarea, investigarea și soluționarea neregulilor privind NMAC, precum și evaluarea și testarea performanței sistemului NMAC;
- amenințare internă: NSS 8 este util statelor membre, oferind indicații cu privire la măsurile de prevenire și de protecție împotriva amenințărilor interne legate de sustragerea de materiale nucleare și de sabotarea materialelor și a instalațiilor nucleare, și completează cu trimiteri recomandările din NSS 13. NSS 8 oferă orientări generale cu privire la amenințările interne, pe baza unei interpretări a abordării graduale, definind amenințarea internă și modalități de clasificare a persoanelor care au acces la informații privilegiate, precum și orientări generale cu privire la identificarea țintelor și a sistemelor de instalații care au nevoie de protecție împotriva actelor răuvoitoare și la punerea în aplicare și evaluarea măsurilor de prevenire și de protecție de la nivelul instalațiilor în vederea combaterii amenințărilor interne.

8.2. Dezvoltarea siguranței și securității transporturilor

Scopul proiectului:

AIEA elaborează orientări detaliate în colecția „Siguranță nucleară” pentru a ajuta statele să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul cadrului juridic internațional pentru siguranță nucleară. Sunt necesare orientări suplimentare pentru a aborda siguranța materialelor nucleare și a altor materiale radioactive în timpul transportului.

Descrierea proiectului:

- activitățile menite să sprijine statele în vederea îmbunătățirii securității transporturilor implică autoritățile de reglementare și alte autorități competente care dețin responsabilități și roluri privind asigurarea materialelor radioactive în timpul transportului. În prezent, formarea și orientările cu privire la siguranță și securitate sunt furnizate statelor membre, în general, separat, chiar dacă în multe state membre ele se adresează aceluiași public. AIEA consideră că, prin mobilizarea rețelelor regionale de securitate existente, s-ar putea oferi cursuri de formare comune, axate pe siguranța materialelor, care să abordeze interfețele dintre siguranță și securitate în domeniul transporturilor.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- elaborarea unui manual privind securitatea și siguranța surselor radioactive în timpul transportului. Un astfel de manual ar putea reprezenta, de asemenea, un instrument care să permită celor care își desfășoară activitatea în domeniile siguranței și securității să înțeleagă mai bine activitatea celorlalți actori implicați, ceea ce ar conduce în final la dezvoltarea unei culturi a securității și siguranței mai puternică și mai eficace;
- realizarea unui curs de pregătire internațional, a unui curs de pregătire regional și a două cursuri de pregătire naționale prin intermediul rețelelor regionale în scopul sensibilizării cu privire la nevoia de siguranță în timpul transportului de materiale radioactive, precum și pentru a oferi participanților cunoștințele necesare pentru elaborarea și punerea în aplicare a unor standarde naționale în materie de siguranță a transporturilor.

8.3. Criminalistica nucleară

Scopul proiectului:

- conferințele internaționale privind progresele înregistrate în criminalistica nucleară au subliniat necesitatea de a adopta abordări regionale în domeniul criminalisticii nucleare, pentru a reflecta standardele comune și capacitățile existente din statele membre, pe măsură ce acestea dezvoltă o capacitate criminalistică nucleară pentru a putea răspunde nevoilor lor în cadrul unei infrastructuri de siguranță nucleară. În cadrul elaborării și revizuirii planului de sprijin integrat pentru siguranța nucleară (INSSP), a existat un interes considerabil din partea statelor membre africane pentru includerea criminalisticii nucleare în răspunsul la un eveniment legat de siguranța nucleară. Acest interes este determinat de creșterea economică rapidă din Africa, care depinde de accesul direct la materiale nucleare și la alte materiale radioactive în domeniile industriei, medicinei și cercetării, dar este temperat de amenințări grave la adresa securității, printre care și teroriștii care au lansat atacuri în Africa de Nord și în Africa Subsahariană.

Descrierea proiectului:

- AIEA va depune eforturi concertate pentru a aborda necesitățile statelor membre prin inovare, incluzând orientări privind metodele de laborator. AIEA a elaborat un nou curs practic de introducere în domeniul criminalisticii nucleare, care se desfășoară în laboratoare de criminalistică nucleară. Proiectul va include un curs de pregătire internațional pentru practicieni și efectuarea unui rezidențiat pe termen lung pentru un om de știință într-un laborator de elită în materie de criminalistică nucleară, sub îndrumarea gazdei și a AIEA.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- o componentă semnificativă a asistenței în domeniul criminalisticii nucleare pentru Africa de Nord este dezvoltarea resurselor umane, de exemplu formarea experților în domeniu. Vor fi identificate subiecte și posibilități de implicare pe viitor a criminalisticii nucleare, precum și de dezvoltare pe viitor a acestui domeniu (de exemplu, cercetarea, asigurarea respectării legii, capacitățile analitice, extracția de uraniu și siguranța surselor radioactive) în întreaga regiune. Acestea vor defini activitățile de punere în aplicare privind criminalistica nucleară în Africa de Nord. Reuniunile se vor desfășura atât în limba engleză, cât și în limba franceză și întreaga documentație va fi tradusă în limba franceză pentru ca țările beneficiare să își poată însuși mai bine informațiile;

Potențiale țări beneficiare: toate statele membre nord-africane și statele din vecinătatea UE.

8.4. Instituirea unui cadru de răspuns eficace la nivel național

Amenințarea pe care o reprezintă terorismul nuclear a fost recunoscută ca fiind un motiv de îngrijorare pentru toate statele, iar riscul ca materiale nucleare sau alte materiale radioactive să fie utilizate pentru săvârșirea unui act infracțional sau neautorizat comis cu intenție reprezintă o amenințare gravă la adresa siguranței naționale și regionale, care ar putea avea consecințe grave asupra populației, bunurilor și mediului.

Consecințele potențiale ale unui act infracțional sau ale unui act neautorizat săvârșit cu intenție care implică materiale nucleare și alte materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare depind de cantitatea, forma, compoziția și activitatea materialului în cauză. Astfel de acte ar putea avea efecte negative asupra sănătății sau la nivel social, psihologic și economic, ar putea produce daune materiale și ar putea avea consecințe politice și consecințe asupra mediului. De exemplu, au loc în mod regulat evenimente publice importante cu statut internațional. Având în vedere vizibilitatea acestora, care este rezultatul unei acoperiri mediatice neîntrerupte, este recunoscut la scară largă faptul că există un risc semnificativ de atac terorist îndreptat împotriva unei reuniuni politice sau economice la nivel înalt sau a unui eveniment sportiv major care sunt intens mediatizate.

În fiecare zi au loc transporturi de materiale nucleare și alte materiale radioactive, fie autorizate și supuse reglementărilor naționale și internaționale în domeniul transporturilor, fie neautorizate sau gestionate de persoane care doresc să evite detectarea. Măsurile eficiente de control în domeniul siguranței nucleare contribuie la garantarea faptului că au loc doar transporturi legale și că se aplică proceduri realiste și eficace pentru a preveni, a detecta și a răspunde cu promptitudine în cazul unor incidente.

Fiecare stat are responsabilitatea de a fi pregătit să prevină, să detecteze și să răspundă la incidente legate de siguranța nucleară, incluzând aici și evenimentele care pot declanșa o situație de urgență radiologică.

Scopul proiectului:

- pentru a susține și a consolida capacitățile statelor membre de a răspunde la acte infracționale sau la acte neautorizate săvârșite cu intenție care implică materiale nucleare sau alte materiale radioactive, AIEA oferă asistență, axându-se pe instituirea unui cadru de răspuns eficace la nivel național. În acest context, AIEA urmărește să ofere asistență statelor membre în vederea detectării materialelor nucleare sau a altor materiale radioactive care nu fac obiectul controlului de reglementare și în vederea pregătirii răspunsului la incidente legate de siguranța nucleară, prin desfășurarea de misiuni de consiliere și de evaluare, prin implementarea unor programe de formare a resurselor umane și prin acordarea de asistență în ceea ce privește aderarea la instrumente juridice internaționale și/sau consolidarea legislației naționale relevante, precum și prin dezvoltarea de orientări acceptate la nivel internațional și punerea acestora la dispoziția statelor.

Descrierea proiectului:

- oferirea de asistență statelor membre în ceea ce privește stabilirea și menținerea unei infrastructuri de răspuns eficace la nivel național prin planificarea, coordonarea, implementarea și monitorizarea rezultatelor următoarelor activități:
- organizarea de misiuni de consiliere/de servicii în anumite state pentru identificarea unui cadru de răspuns în materie de siguranță nucleară și pentru formularea de recomandări privind îmbunătățirea acestuia;
- furnizarea de asistență tehnică pentru state în vederea creării unei capacități eficiente de răspuns în materie de siguranță nucleară, care să includă gestionarea infracțiunilor radiologice la locul faptei și evenimentele publice importante;
- asistență în consolidarea capacităților, inclusiv desfășurarea de cursuri de formare, ateliere, exerciții și seminarii privind măsurile de răspuns în materie de siguranță nucleară.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- se preconizează că statele participante la acest program își vor consolida capacitatea națională de răspuns la acte infracționale sau acte neautorizate săvârșite cu intenție care implică materiale nucleare sau alte materiale radioactive, asigurându-se că au capacitatea de a evalua rapid și de a clasifica incidentul pe baza unor factori cum ar fi gradul de pericol, posibilele consecințe asupra oamenilor și asupra mediului, impactul economic și natura materialelor nucleare sau a altor materiale radioactive implicate.

8.5. Detectarea

Scopul proiectului:

- aceste activități reprezintă o continuare a activităților desfășurate în domeniul detectării în cadrul acțiunilor comune și deciziilor anterioare și în baza ultimului acord privind contribuțiile. Unul dintre elementele necesare pentru a sprijini instituirea unui regim eficient în materie de siguranță nucleară este elaborarea unei strategii naționale privind detectarea. O arhitectură eficientă de detectare în materie de siguranță nucleară se bazează pe strategia națională privind detectarea și pe cadrul juridic și de reglementare național în domeniul siguranței nucleare și este susținută de un sistem eficace de asigurare a respectării legii.

Descrierea proiectului:

- concentrându-se pe proiectarea și pe dezvoltarea unei arhitecturi de detectare, AIEA intenționează să organizeze șase misiuni de experți și să furnizeze instrumente de detectare.

Rezultatele preconizate ale proiectului:

- donarea de echipamente de detectare în conformitate cu strategia de detectare.

II. RAPORTARE ȘI EVALUARE

AIEA va prezenta ÎR și Comisiei două rapoarte anuale și un raport descriptiv și financiar final privind implementarea proiectelor și, în plus, trei rapoarte intermediare semestriale informale. AIEA va prelucra rapoartele informale dedicate unor subiecte relevante, atunci când acest lucru este necesar, la solicitarea Comisiei.

Raportul descriptiv și financiar final va evalua implementarea detaliată a tuturor proiectelor și va cuprinde de asemenea:

- un raport cuprinzător privind testarea instrumentului de formare creat, menționat la punctul 2.2 din capitolul I, care urmează să fie încorporat în raportul final;
- referitor la proiectul 3, un raport privind situația actuală și recomandări privind cadrul juridic și de reglementare din statul beneficiar, respectând confidențialitatea solicitată de statul respectiv;
- realizările privind punctul 3.2 din capitolul I;

O copie a acestor rapoarte va fi trimisă delegației Uniunii din Viena.

III. PARTICIPAREA FĂRĂ COSTURI A EXPERTILOR PROVENIȚI DIN STATELE MEMBRE ALE UE

Implicarea activă a experților proveniți din statele membre ale Uniunii este necesară pentru punerea în aplicare cu succes a prezentei decizii. AIEA va utiliza acești experți pentru proiecte. AIEA va elabora propuneri privind cheltuielile cu personalul, care urmează să fie finanțate din contribuția Uniunii, pe baza unei analize a nevoilor, după stabilirea listei beneficiarilor. Respectivii membri ai personalului vor fi angajați în conformitate cu normele AIEA.

IV. DURATĂ

Durata totală estimată a implementării proiectelor este de 36 de luni.

V. BENEFICIARI

Țările beneficiare ale diferitelor proiecte vor fi selectate din listele corespunzătoare de mai jos.

În cazul în care statele decid că nu sunt în măsură să accepte asistența, AIEA va propune CONOP noi beneficiari, pe baza nevoilor identificate prin intermediul INSSP.

Beneficiarii proiectului nr. 1 vor fi în Africa: Algeria, Egipt, Mauritania, Niger, Maroc, Tunisia; în Asia și în zona Pacificului: Malaysia, Pakistan și alte state – care urmează să fie stabilite – care solicită sprijin din partea AIEA; în America Latină și în zona Caraibilor: Argentina, Chile, Columbia, Cuba, Peru, Uruguay și statele din vecinătatea UE.

Beneficiarii proiectului nr. 2 vor fi Cuba, Indonezia, Iordania, Liban, Malaysia și Vietnam.

Beneficiarii proiectului nr. 3 vor fi statele din vecinătatea UE: Albania, Algeria, Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Bosnia și Herțegovina, Egipt, Georgia, Iordania, Liban, Libia, FYROM, Mauritania, Republica Moldova, Muntenegru, Maroc, Tunisia, Turcia și Ucraina, precum și țările din America Latină și Centrală: Bolivia, Chile, Columbia, Cuba, Ecuador, Honduras, Panama, Paraguay.

Beneficiarii proiectului nr. 4 vor fi Africa de Nord, Asia de Sud-Est, America Latină, națiunile/regiunile aflate în primele etape de dezvoltare a unor programe privind centrale nucleare și de cercetare a capacității reactoarelor, precum și Vietnam, Egipt, Turcia, Thailanda și altele, care urmează să fie stabilite într-o etapă ulterioară.

Beneficiarul proiectului nr. 5 va fi Egiptul.

Beneficiarii proiectului nr. 6 vor fi Belarus, Republica Democratică Congo, Jamaica, Liban, Madagascar și Vietnam.

Beneficiarii proiectului nr. 7 vor fi selectați din lista următoare: Albania, Bahrain, Burkina Faso, FYROM, Liban și Madagascar.

Beneficiarii proiectului nr. 8 vor fi Algeria, Albania, Bangladesh, Cuba, Georgia, Kazahstan, Malaysia, Maroc, Ucraina, Vietnam sau alte state, care urmează să fie stabilite într-o etapă ulterioară, din Africa, Asia, America Latină și Centrală care solicită sprijin din partea AIEA în cadrul INSSP; state gazdă specifice: Germania și Austria.

VI. VIZIBILITATEA UE

AIEA ia toate măsurile corespunzătoare pentru a face public faptul că acțiunea a fost finanțată de Uniune. Aceste măsuri vor fi luate în conformitate cu Manualul Comisiei privind comunicarea și vizibilitatea pentru acțiunile externe ale UE, elaborat și publicat de Comisia Europeană. AIEA va asigura astfel vizibilitatea contribuției Uniunii printr-o strategie de marcă (*branding*) și publicitate adecvate, evidențiind rolul Uniunii, asigurând transparența acțiunilor sale și sensibilizarea publicului cu privire la motivele deciziei, precum și cu privire la sprijinul acordat de Uniune pentru decizie și rezultatele acestui sprijin. Materialele produse de acest proiect vor afișa în mod clar drapelul Uniunii, în conformitate cu orientările Uniunii privind utilizarea și reproducerea corespunzătoare a drapelului. Atunci când este cazul, AIEA va invita reprezentanți ai Uniunii și ai statelor membre ale Uniunii să participe la misiuni sau evenimente legate de punerea în aplicare a prezentei decizii.

VII. AGENȚIA DE IMPLEMENTARE

AIEA va fi însărcinată cu implementarea la nivel tehnic a proiectelor. Proiectele vor fi implementate în mod direct de personalul AIEA, de experți din statele membre și de contractanți. Implementarea proiectelor va respecta Acordul-cadru financiar și administrativ și acordul de finanțare care urmează a fi încheiat între Comisia Europeană și AIEA.

DECIZIA (PESC) 2016/2384 A CONSILIULUI**din 22 decembrie 2016****de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de modificare a Deciziei (PESC) 2016/1136**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 27 decembrie 2001, Consiliul a adoptat Poziția comună 2001/931/PESC ⁽¹⁾.
- (2) La 12 iulie 2016, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2016/1136 ⁽²⁾ de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC.
- (3) Consiliul a stabilit că alte trei persoane au fost implicate în acte de terorism în înțelesul articolului 1 alineatele (2) și (3) din Poziția comună 2001/931/PESC, că a fost luată o decizie în privința acestora de către o autoritate competentă în înțelesul articolului 1 alineatul (4) din respectiva poziție comună și că aceste persoane ar trebui să fie adăugate pe lista persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC.
- (4) Lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică Poziția comună 2001/931/PESC ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia (PESC) 2016/1136 se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

*Articolul 2*Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 22 decembrie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Poziția comună 2001/931/PESC a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 344, 28.12.2001, p. 93).

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2016/1136 a Consiliului din 12 iulie 2016 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2015/2430/PESC (JO L 188, 13.7.2016, p. 21).

ANEXĂ

Persoanele enumerate în continuare se adaugă pe lista persoanelor prevăzută în secțiunea I (Persoane) din anexa la Decizia (PESC) 2016/1136:

- EL HAJJ, Hassan Hassan, născut la 22 martie 1988 la Zaghdraiya, Sidon (Liban), cetățean canadian. Numărul pașaportului: JX446643 (Canada);
 - MELIAD, Farah (alias HUSSEIN HUSSEIN, alias JAY DEE), născut la 5 noiembrie 1980 la Sydney (Australia), cetățean australian. Numărul pașaportului: M2719127 (Australia);
 - ŞANLI, Dalokay (alias Sinan), născut la 13 octombrie 1976 la Pülümür (Turcia).
-

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO